

ad semetip̄ redic̄: et q̄ immortalita-
tis sūt. et seip̄ digna p̄fare et aḡ.
In corruptibilitatis lōge ius qdē sup̄
ip̄s ē. quā iterū possidē nō p̄t: sed qdī
terū nō hab̄. vñitū merito obtinere val-
let. **A**d secundū itaq̄ celū ē ci assedere:
incorruptibilitatis gloria meritis cōpa-
re. **H**ac vñiq̄ ā gelio sp̄us. q̄si heredi-
tario mire nā possidet: quā p̄seuerātie
suemerto ea cōditioē obtinuit: ut
de cetero ip̄petuū amittē nō possit.
Tertiu autē celū. ad solā diuinitatē
pt̄iz: nā de eo scriptū ē. qz ip̄e solus
habitat eternitatē. **C**eterā vero oīaq̄
ex hys ēē experūt: eo ip̄o eternitatē
habē nō possūt quo ab eterno nō
fuerūt. **S**ed singulare domū. et
p̄ omnib⁹ p̄cipiū: usq; ad hoc celū
pēna cōtemplatioē volaē. et intellec-
tuales oīilos. ei⁹ radijs ifigere.
Ad p̄mū itaq̄ celū actualit̄ assedit:
ad secundū vñtualit̄: ad tertiu intellec-
tuualit̄. **A**d hoc itaq̄ ultimū celū sp̄u-
ales viros. sp̄us xp̄i subleuat: quos
relevātis grē p̄rogatiua ceteris al-
tius pleniusq; illustrat. **T**oc̄es ei⁹
ad hoc celū sp̄u subleuātē atollim̄:
quoties p̄cōtemplatioē grām ad etno-
rū intelligētā p̄mouem̄. **D**ariū itaq̄
nobis esse deb̄. quēa sūt de eternis
tredē: nisi detur et hoc ip̄m qd̄ ce-
dit. cū rationis attestatiōe cōuicē:
nec nobis sufficiat illa etnorū no-

tia. q̄ est p̄ fidē solā. nisi appheda-
m̄. et illā q̄ ē p̄ intelligētā: si nec
dū ad illā q̄ ē p̄ experīētā sufficiam̄.
Hec i op̄is nr̄i p̄facoē p̄miss̄. ut
aīos nr̄os ad huiusmodi studiū at-
tenores reddere. **M**agni etenī me-
riti ēē putauit̄ huiusmodi exeratio
studiosos fore: etiā si nō det̄ ad ip̄y
quo tēdi⁹ p̄ voto p̄ voto proficere.

Incepit Caplā p̄mi libri.

Quod rērū noticiā tripli-
cōphedi⁹ modo: experīedo
rōtinādo. credē⁹. **C**aplā p̄mū.
Ced nichil firmi⁹ tenet: quā q̄ ostā-
ti fide tenet̄ apphēdit̄. **C**aplā scđm̄.
Ced de hijs aḡ i hoc ope: q̄iubem̄
de etiis credere. **C**aplin tertii.

Nod⁹ agēdi i hoc ope: nō i dūtere
auctoritates q̄ rōtinacioni iſistere.

Capitulum quartum.

Hec uit̄ p̄libat̄ de qb̄ i sequētibus
agi. **C**apitulū quītū.

Ced cēntalit̄ oīis modo cēndi. p̄t sub
triplici distributione cōprehēdi. **C**a-
pitulū sextū.

De illo cēndi modo q̄ ē a semetip̄o
et coip̄o ab eterno. **D**e illo cēndi
modo cui nō ē ab eterno et eo ip̄o
nec a semetip̄o. **C**aplin septimū.

De illo cēndi modo q̄ ē ab eterno:
nec tamē a semetip̄o. **C**aplā octauū.

Cet circa duos tātū modos. qui s̄t
ab eterno. v̄sat̄ tota op̄is huius itēcio.

Capitulū nonū.

De sūma substācia q̄ sit a semz ip̄a et eo ip̄o ab etiōa sime oī uia.

Capitulū decimū.

Item q̄ una sola substācia sit a se metip̄a. a qua etenim oīa: et eadē nō nisi a semip̄a h̄z totū qd̄ h̄z Capl̄ xii

Et sūma substācia sit idē qd̄ ip̄a potētia. idē qd̄ ip̄a sapia. vñ et q̄ libz illarū ē idē qd̄ altea Capl̄ xii

Ad sūma s̄bā nō p̄t habē parē sicut nec superiorē Capl̄ xiii.

Or̄ sit ip̄ossible sūma substācia p̄p̄e nature & sorte h̄re Capl̄ xiii.

Et sūma substācia sit idē qd̄ diuītis ip̄a. et qd̄ deo nō sit nisi subalt̄ vno. Capitulū quindecimū.

Ite qd̄ nō sit deo nisi vñ. q̄ ab ip̄o ēoē qd̄ ē. q̄ nō nisi a seip̄o h̄z totū qd̄ h̄z. q̄ idē sit qd̄ ip̄a potētia. qd̄ ip̄a sapia. Capl̄ sextidecimū.

Ad omnino sit ip̄ossible v̄l̄ ip̄z deo qd̄ dō sit melius diffiniē posse Ca. xvij

Si deo ip̄e nō p̄t p̄stellā attigē. aliqd̄ melius deo. multo minū huāna cogitatio. Capl̄ xviii.

Investigatib⁹ et disputatib⁹ de deo q̄ solent ec̄ q̄i maxia p̄positio et velut qdā cōis aīcepto Capl̄ xix.

Or̄ deo sit sūme potēs. ut etiā sit oīn potēs. Capitulū vicesimum.

Ad di sapia sic sit sūma. ut sit usq̄ pfecta. Capl̄ xxj.

Qd̄ de di sapia dicit alia adhuc rōne affirmat Capitulū xxi.

Cōfirmat eadē rōne q̄ superiōrē dānē diuine potētiae plenitidne Ca.

Ad nō possit op̄s ec̄ h̄ vñ. Exxiiij solz et q̄ p̄sequēsē. nec dōs n̄ vñ. Ca

Incipit p̄mūs m̄gr̄ richardi de sancta trinitate. **C**d̄ rerū noticiam tripliā apphēdū modo experiedo rocinādo i cedē.

Iad sublimū itel ligetia. metis sagacitate. a sedere volumo: ope p̄tū ē. p̄mo nosse. qd̄ mo dis. rerū noticiā.

Apphēdē solema. Rerū itaq̄ noticiā. ni fallor modo tripliā apphēdū: nā alia expiedo p̄bam⁹: alia ratiōnādo colligi⁹: aliorū certitudi nē credēdo tenem⁹. **E**t temporalū q̄dē noticiā. p̄ ip̄az experientā apphēdī: ad eternorū noticiā vō. nō modo ratiōnādo verūetā cedēdo assurgimus. **D**ā qdā ex h̄ib⁹ q̄ credē iubem⁹ nō modo sup̄ rationē. verū etiā cōtra huānā rationē ē vidēt: nisi p̄finda a subtilissimā idagatiōe disputatū. v̄l̄ potiū dīna reuelatiōe manifestet. **I**n horū itaq̄ cognitiōe ul̄ assignatiōe. magis īnīti solem⁹ fide. q̄ rocinatiōe: autoritatē poti⁹

q̄ argumentioe. iuxta illud ap̄phē.
Nisi credideritis: nō intelligetis. **S**ed
 hoc ī h̄is v̄bis diligēt̄ attēdēdū vide-
 tur? q̄ eorū quidē intelligētā ī hac
 nobis auctoritate. nō ḡnālit̄. f̄adī-
 tionalit̄ negāda. p̄monit̄: cū dicit̄.
 nisi credideatis nō intelligetis. **N**ō
 ergo debet exeratatos sensus habē-
 tes. de talium intelligētā cōparāda
 desperare: dū tamē se sentiat firmos
 ī fide. ī p̄sonā p̄bata. et ī fidei sue
 assertionē. **C**v nichil firmis te
 q̄i q̄i cōst̄am fide r̄m p̄phēd̄ c̄m

Sed hoc ī h̄is sup̄ modū
 mirabile: q̄ quotquot
 veraat fideles sum? nichil
 sera nichil cōstāti tenem? q̄ qd̄
 fide apprehēdi? **S**unt nāq̄ p̄ib̄ eti-
 a celit̄ reuelata: et tā multis. q̄
 tā magnis. tā miris signis. ul̄ p̄
 digijs. diuit̄ cōfirmata? vt grā-
 dis videat ē demētie: ī h̄is ul̄ ali-
 q̄tulū dubitac. Inuia itaq̄ mira-
 tula. q̄ nō nisi diuit̄ fidei possit:
 illurū modi nobis fide faciūt̄. et du-
 bitac nō sinūt̄. **V**tūm itaq̄ ī eorū
 attestatioe. seu etiā cōfirmatioe:
 signis p̄ argumentis. p̄ dignis p̄ ce-
 peimētis. **V**tinā attēderet uidei?
 utinā aī aduerteret pagani: cū q̄i-
 ta cōscie scālitate. p̄ hac pte. ad diui-
 nū iudicū poteri accēde. **D**ōne
 cū oī p̄fētia dō dicē poterim?

dñē si error ē. a teip̄o decepti sumus?
Nā ī staī nobis tātis signis a prodi-
 gis cōfirmata sūt̄: et talib̄ q̄ nō n̄
 pte fici possit. **L**erte a sūme sc̄ntis
 v̄ris. sūt nobis tradita. et cū sūma
 et attētissā attestatioe p̄bata: teip̄o
 cōopāte. et s̄imone cōfirmāte sequēti
 b̄ signis. **H**ic v̄tis ē: q̄ p̄fecti fideles
 paratiōres sūt̄. mori p̄ro fide. q̄ fide
 abnegaē. **N**ichil cū p̄culdubio
 firmi tene: q̄ q̄ fide cōstāti app̄hēdi.
Cv de h̄is agit m̄ h̄ ope q̄ uib̄
 de etiūs c̄redere tam̄ etiū

Forū itaq̄ noticiā. de
 quib̄ rāc̄ dicit̄ nobis. si nō
 credideatis nō intelligetis
 oportet p̄ fide q̄dē itare. nec tamen
 ī ip̄o statū itroitu subsistē? s̄ sem̄ ad
 iteriora et p̄fundiora intelligētē p̄p̄era-
 re? cū om̄i studio et sūma diligētā
 iſiſeret ad eorū intelligētā. q̄ p̄ fide
 tenem? quotidianiſ tāremētis p̄fi-
 tē valeam? **I**n h̄oī plena noticia
 et p̄fecta intelligētia: vita obtinet̄ et
 na. **I**n hac sane acq̄sitionē. sūma v̄ti-
 lūtaci eorū cōtēplatioe. sūma iocūdi-
 tis. **A**ce sūt sūme diuitie: hec sem̄
 p̄fīne delitie. **I**n h̄oī gustū. itima
 dulcedo? ī eorū fruitioe: iſinīta de-
 lectatio. **D**e illis itaq̄ p̄posū agē ī
 hoc ope q̄ uib̄ ex catholice fidei regu-
 la. nō de q̄busq; s̄ de etiūs c̄redere.
Nā de redēptionis nē sacramētis.

ex pte factis. q̄ credē iubem̄ et credē
michil i hoc ope iudi? **F**ā agēdi mo-
dō ale⁹ i hys: ali⁹ vō i illis. **tā**
Aodus agēdi i h⁹ ope nō idu-
re auctoritates q̄i nēma⁹ iustic⁹ c⁹

Erit itaq; itētōnis nrē
i hoc ope ad ea q̄ credim⁹
i quātū dñs dederit nō
modo pbabiles. vīctiā necessariās
raōnes adducit: et fidei nrē docimē
ta. vītatiā enodatiōē et explanati
one cōdīre. **C**redo nāq; sīne dubio q̄
mā ad q̄rūlibz explanationē q̄ nec
sē ē esse. nō modo pbabilita. i mō etiā
necessaria. argumēta nō dēc: p̄uis
illa iterū stigat nrāq; idūstriā latē.
Dia q̄ cōperit ex pte cē p̄ bñplacato
cōditois possibile ē cē. possibile ē nō
cē: vñ et coipo corū cē. nō tñ rōcina⁹
colligit: q̄ exp̄edo pbat. **C**ue vō
etia sūt. oīno nō cē nō possūt: sicut
nūq̄ nō fuerūt. sic certe nūq̄ nō
erūt: vmo semp̄ sūt qđ sūt. nec ali
ud. nec alit cē p̄nt. **V**idet aut̄ oīno
i possibile. cē necessariū ēsse nūtūria
rōne carere. **S**z nō ē tu⁹ uis amē.
hūz modi rationes de p̄fido. i late
broso sīnu natūre elīt: et uelud de
timo quodā sapie secretario ērutas
i dūmū deducē. **M**ulti ad hoc mi
n⁹ digni⁹ multi ad hoc min⁹ ido
nei: multi i hoc min⁹ studiosi.
Quod semp̄ si fieri p̄t. p̄ oculis hīc

deberem⁹: vix vel raro cogitam⁹. **Cū**
q̄li q̄so studio quātoue desiderio debē⁹
illi tñib⁹ negotio. illi ihu⁹ spectacu-
lo⁹ de quo pēd⁹ saluādorū oīz summa-
bſitudo? **Eredo** autē me nō nichil
fecisse. si det nichil. mētes studiosas
i⁹ huc modi negocio. vñ modicū ad-
iuuare: et ad tale studiū. tepidas
mētes meo studio p̄uocā*Abiuit pli*
ba⁹ de quib⁹ i⁹ sc̄ptibus agit c v

Lege frequet qd nō sit de-
misiun: qd sit celius. i. cre-
atus. imēsus. qd sit om̄ipo-
tēs & oī dñs: qd ab ē oē qd ē: qd vbiq
ē et ubiq totus. nō p partes diuisus.
Legi de deo meo qd sit vno tūc vno
substantialit: sed psonalit: Hec
omia legi: s. vno hec oīa pbet me le-
gisse nō menū. Legi qd i diuitate vā.
nō sit i vna substantial: qd i unitate
substantialis sint plures psonae. si-
gula a singulis ceteris ppartitate
distincte: qd sit ibi psona. qd sit a se
met ipsa. nō ab alia aliq: qd sit ibi
psona. qd sit ab vna sola. nō aut a
sempipā: qd sit ibi psona qd sit a p-
sona gemina. nō aut ab vna sola.
Exotidie audio de trib: qd nō sūt
tres eterni s. vno eterni: qd nō sūt
tres i creati s. tres imēsi: sed vno i
creatis & vno imēsus. **A**udio detri-
bus qd nō sūt tres om̄ipotētes: s. v-
no op̄s. **A**udio nichilomū: qd nō sūt

tres dñi sed unus ē deus: nō tres dñi. sed unus ē dñs. Inuenio q̄ p̄ nō sit factus nec genit⁹: q̄ fili⁹ nō sit factus s̄ genit⁹: q̄ sp̄us sanctus nō sit factus nec genitus s̄ p̄cedēs. Hec oīa frequēt audio ut lego: sed unde hec oīa p̄bel. mele gisse nō recolo. Habudat i h̄is oīib⁹ auctoritates: s̄ nō eque r̄ argumētationes. In h̄is oīib⁹ exp̄imenta desūt: argumēta rarescūt. Suto itaq̄ me nō nichil fecisse. sicut superius iā dixi: si i h̄iusmodi studio. studi⁹ s̄ mētes potero. vel ad modicū adiuuāe: q̄ si nō dēt posse satisfacere.

Onus salutis. oīd modi essendi p̄t sub t̄plū dist̄ būndē q̄phendi c vij

Aigit plane et p̄spicue. Veritatis solidō. i velut i mobili fundamēto iſstat: i de rationātōis n̄c̄ ordo. ūcū sumat: ubi nemo dubitare valeat. ul̄ resistē p̄sumat. Q̄d q̄ ē vel ē p̄t: aut ab eterno h̄z ē. aut esse cap̄it ex tpe. Itē oī q̄ ē. ul̄ ē p̄t. aut h̄z ē a semetip̄o: aut h̄z ē ab alio. q̄ a semetip̄o. **D**niuersalit̄ itaq̄ oī ē: triplici distiguitate. aut ab etno et a semetip̄o: aut eō trario. nec ab etno. n̄ a semetip̄o: a mediate iter hec duo ab etno q̄dē. nec tamē a semetip̄o. **N**ā illud quartū q̄d̄ h̄iuc tercio mēbro. videatur eōtrario respōdere: nullo mō

ip̄a natura pant̄ ē. Nichil enī oīno p̄t ē a semetip̄o: q̄ nō sit ab eterno. Cqdēnū ex tpe ē cap̄it: fuit q̄n nichil fuit. q̄n nichil fuit. oīno nichil habuit: a oīno nichil potuit. Nec sibi ergo nec alteri dedit: ut esset. vt aliqd̄ posset. Alioq̄n dedit qd̄ nō habuit: sc̄at qd̄ nō potuit. **H**ic igit̄ collige q̄ sit impossible vt aliqd̄ oīno sit a semetip̄o: qd̄ nō sit ab etno. Ecce ergo qd̄ sup̄iā dīrī. manifesta rōne colligiq̄ oī ē t̄plici dīat rōne. **E**cde illo effendi mo

q̄d̄ a semetip̄o et eo ipso ab etno ex i effendi modo cui n̄ ē ab etno a corp̄o n̄ a semetip̄o c vij

Illio itaq̄ rerū grēcū p̄cipere debe. de quo illo modo dubitare possūm̄: et illa q̄ p̄ exp̄ientā noui rōnādo colligē: qd̄ de h̄is q̄ sup̄ exp̄ientā sit op̄oz̄ sentiē. De illo sane ēen̄ di modo q̄ nō ē ab eterno. a eo ip̄o utiq̄ uirtu p̄dictā rācōē nec a semetip̄o ip̄o cotidiano i multipli certificātū experimēto. Incessanter videm⁹ alia sc̄adē alia succedē: et q̄ p̄us nō erāt q̄d̄. i actū p̄dīe. **H**oc i h̄ib⁹: h̄ i aīalib⁹ incessanter videm⁹. Idēt̄ arbustis et herbis quotidiani sp̄bar experimētis: qd̄ i op̄atioē nature. idē vide i op̄ib⁹ idūstrie. **O**rigit̄ i numerasit q̄ ab eterno nō fuerūt: cotidiana experimēta latere nō sinūt.

Superior: autē rō nō uenit. q̄ q̄m̄ ab eterno nō fuit. a semetipō esse nō possit: alioq̄n aye. p̄uicit. q̄ alioq̄ sibi ip̄ū nō sū exis̄di dedit. sub illo istātī. q̄ nichil habuit. q̄ n̄l potut: qd̄ q̄psit oīnoī possibile. sane mētis hoīez nullaten⁹ p̄ latere. **O**īa itaq̄ illa q̄ c̄ reperit ex tpe. dstat illd̄ esse habē qd̄noī ē ab eterno: et eo ip̄o utrū iā dictū ē. n̄ a semetipō. Et de illo cēndi modo iā diri⁹: de quo dubitare nō possit: utpote illud qd̄ usū codicāo nō pbamus. **D**e illo cēndi modo q̄
ē a semetipō & corpō ab eterno m̄ viii.

SOnit de illo cēndi modo q̄ ē a semetipō. et eo ip̄o qd̄ ē ab eterno: nā si nichil a semetipō fuisset: nō esset oīnoī. vñ ea exis̄te potuisse. q̄ suū ē a semetipō nō habet n̄ habē valēt. **C**onit igitur aliud ē a semetipō. et eo ip̄o utrū iā dictū ē. iā ē ab eterno. alioq̄n fuit q̄ nichil fuit. et tūc qd̄ futuroz n̄ apli futuru⁹ fuit: q̄ sibi uel alijs uicū exis̄di daret uel dare potuſſ tūc oīno nō fuit: qd̄ q̄ falsū sit. ip̄a euētia ostēdit. et rerū exis̄tū ex peric̄tia rōuicit. **S**ic sane ex illis q̄ videm⁹ rōuādo colligi⁹. et eacē q̄ nō videm⁹: ex trāsitorij⁹ etiā. ex mūdanis supmūdana. ex huānis diuīa. Inuisibilia enī dei a creatūra mūdi p̄ ea q̄ facta sūt itellcū d̄spicūt. **E**d cēndi modo

q̄ē ab eterno nec tamē a semetipō **I**n caplī nomī. **H**uius aut̄ aliquot esse ab eterno. quod tamē nō sit a semetipō nēnī uideatur impossible. q̄si sit necessariū. causa semp̄ effectū p̄cedē: et oē qd̄ de alio ē. suo p̄cipio sp̄suēdē oportere. **C**erte et radius solis de sole procedit. et de illo origīne trahit. et tamē soli coeū eūsset: et q̄ em̄ fuit. de se radū p̄duxit. et si ne radio nullo tpe fuit. **N**igrit lux ista corporalis h̄z radū coeū sibi n̄ habeat lux ista sp̄ualis. et inaccessibilis radū sibi coeū et coeū nū. **I**n natura creata legi⁹. qd̄ de natura icreata p̄esare vel estimāre debeam⁹. **V**idem⁹ quotidie quō natura. ip̄a opatiō exis̄tia. exis̄tā produat: et exis̄tia de exis̄tia p̄cedit. **T**uud igit̄? **N**ūqđ i illa superexcellēti natura. operatio natura nulla eit: aut oīno nichil poterit. **N**ūquid nā natura illa q̄ nature nē fructū frēditatis donauit. i se oīno sterili⁹ p̄manebit: et q̄ alijs gnatiōē tribuit. nūqđ sine gnatiōē et sterilis eit. **E**x hijs itaq̄ videt̄ pbabile q̄ i illa esset alijs intellectuali ic̄mutabilitates sit aliqd̄ ē. qd̄ nō sit a semetipō. et fū erit ab eterno. **N**ū sup̄ hoc apli ori et efficiaciōē rōne. suo disputab̄ loco. **N**ō arā dūos tūm̄ mo

*dos q̄ s̄t ab eterno usatur tota huius
int̄io Capl; Decimū.*

De genio itaq; cendi mō
nos dixi ē ab eterno i
tēdū agē t̄ hoc ope. q̄
de his q̄ ad huiusmodi cōsiderationē
videt p̄tinere? nā de cōsiderationē
rerū typalium de his videlicq̄ p̄tinet
ad tertium modū. nichil iterū iterū:
nisi quātū eorū cōsiderationēs. ade
tiorū iūstigationēs necessariā ul
vile xp̄bam. **Sicut** enī ex aplō ha
bem⁹. et sup̄ iā dixi. nūsibilitatei
p̄ ea q̄ s̄t itellēcā cōspicunt. Quo
ries igit̄ p̄ visibiliū speulatioēs ad
nūsibiliū st̄eplatioēs assurgit? qđ
alud. q̄ quādā velud scalā erigim⁹.
p̄ quā ad ea q̄sup̄ nos s̄t mēte aſcē
dam⁹? Inde ē ḡ i hoc tractatu. oīs
rōntatiois nr̄ p̄cessus tūcū sumit
ex his. q̄ p̄ exp̄tiā noui. Ed' igit̄
i hoc ope de p̄t̄. qđ est erūtioē:
qđ vero de typalib⁹ ex occasione. Nā
nūrā tonis op̄is itēcio usat̄ circa illos
duos esedi modos. q̄ s̄t ab eterno. o
De summa subā q̄ sit a semipā
et corpō ab eterno et sine om̄i u
tēcio Caplū undeā?

Nunc igit̄ lacū de illo
vñ qđ ē a semetip̄o. vñ
vñ iā dān ē. stat ip̄s
esse ab eterno. illud aut̄ certissimū
est. et vñ vt credo nemo dubitat̄ p̄t.
q̄ iāta multitudine rerū existētū.

etā multiplia differētia gradū ē
oportet aliquid sumū. Hūmū vero
om̄i dīḡ. quo nichil mai⁹. nichil ē
melior. Absq; dubio ēt melior est na
tura rationalis: q̄ irrationis natūra
oportet itaq; ut aliq̄ subā rōnalis
sit oīs sumā. Quō aut̄ cōstat i hac
rerū vniuersitate sumū locū tenere.
nō p̄t hoc ip̄s qđ ē a suo iſeriori acce
re. Oportet igit̄ ut aliq̄ s̄bā erit.
q̄utriūq; habeat: et sumū videlicq̄ lo
ci tenere. et a semetipsa esse. Nā sicut
sup̄ iā dixi at̄ xp̄bam? si nichil ēt
a semetip̄o. nichil ēt ab eterno: et
tūc qđē nulla rerū origo. nulla re
rū ēt successio. Conuicti utaq; rerū
cryptarū euidentia. aliq̄ substātā ēt o
portere a semetipsa. Nā si nulla
a semetipsa esset. nullū eorū oīno
forēt q̄ aliud de origine trahit. et a se
metipsis ēt nō p̄nt. Utin̄ itaq; s̄bā
illa q̄ nō ē nisi a semipā: p̄tin̄ ip̄s
ad illud ēt qđ ē ab eterno. et sine om̄i u
tēcio.

Ite q̄ vna sola s̄bā sit a semipā
a q̄ iātēcio vñā q̄ nō nāsemipā h̄

Ed illud qđē de rō I p̄ h̄ xij m̄.
summa subā dictū ē. adhuc
ap̄liori rōne xp̄bari p̄t. Illud aut̄ ter
tū est. q̄ i tota rerū vniuersitate nichil
il ēt p̄t nisi possibilitate esendi ul
a seip̄o habuerit: ul aliud accepit.
Ed c̄ ēt nō p̄t: oīno nō est. Ut igit̄
aliqd̄ erit. oportet ut ab cēndi po

teia. posse etem accipiat. Ex cendi itaq; potencia etem accepit oem qd i reru vniuitate subsistat. Sed si ex ipa sunt oia nec ipa qd est nisi a semetipsa. nec habet aliqd nra a semetipsa. Si ex ipa sunt oia igit ois essentia. ois potencia. ois sapia. Quid oem est ab illa est. ipa summa entia est. Si ab illa oem posse. potens sume est. Si oem sapere. sume sapiens est. Est enim impossibile maius aliqd dare. qd habet. Sapia qd a possidente tota potest dari. simul et a dante tota retineri. sed maiore sapientia qd habet omnino iptare non vales. Summe sapientie itaq; est oportuit. vni ois sapia originem trahit. Qz ubi substantia rationalis non est. sapia omnino esse non potest. solum enim rationali sube potest sapientia esse. Est itaq; rationalis substantia et omnis summa. tu iesum summa sapia. Est iesum ois summa. a qua est ois entia. ois vnitatis rationalis. qd irrationalis natura. Non itaq; aliud est cendi potencia. qd summa substantia. Que igit non est in a semetipsa. summa qd summa. que non est aliud aliqd. qd ipa cendi potencia. Constat itaq; qd summa. siq; deo. summa est qd est. Sed si ab ipa sunt oia. ppter illa sola. nulla est a semet ipsa. Et si ab ipa est oem esse. oem posse. oem habere. ppter dubio a semetipsa habet totu qd habet. Kt igit h; summa. pmor dialis di. a qua oem qd est. principium

et origine sortit. **S**umma sua sit idem qd ipsa potencia idem qd ipsa sapia. vni vilibi illar; est idem qd alia. **C**apit xvij. **V**it illud consideremus qd iam dnm est. qd summa sua sume potes est. sed illud est ussum est. qm hoc ipsum qd sapiens est de ipa sapia. probatum est autem. qd totum qd hz non nisi a semetipsa hz. **V**t igit habeat non nisi a semetipsa. qd hz de ipa potencia. qd habet de ipa sapientia. necesse est. vt ille omnino non sit aliqd aliud qd ipa. **A**lioquin. que sine potencia atq; sapia. potes sapiens est non valit. qd ab ipsis hz. non tam a se. qd alius habet. **C**onsequens autem est. qm si utraq; illar; est idem qd summa substantia. qlib; illar; est idem qd alterius. **S**umma sua non potest habere pare sit.

Hoc autem illoco. non superiore capitulo illud summo per attende **xvij** dnu est. qd si substantia hoc ipsum qd summa potencia est. diversa aliquia substantia id ipsum esse non potest. alioquin diversae substantiae essent una. Una diversae. qd est utraq; omnino impossibile. **H**ed dicis ad ista fortassis. C; d si potest diversa aliquia substantia summa potest habere. et si non possit summa potencia esse. Nonne equivocates eruntur? si abe summa potest habuerint est. Absque dubio et recte affirmo. qd si quae earum summa potencia habet potest. et esse

nō p̄t: cōpotēs ei nō ē q̄ vtrūq̄ p̄t.
Ex pte oīa posse. et ex pte nō posse. qd̄
 alteri ex toto ē impossiblē: hor nō est
 de potēcie ipsiā plenitidinē: sed de ea
 p̄cipacōe gaudē. **M**ulto atē emai?
 multoq; exellēta? magne alicui rei
 habē plenitidinē: q̄ habē p̄cipa
 tōne optinē. **E**x hijs igit̄ apte col
 ligit. q̄ p̄mordialis substācia nō
 p̄t habē pare: sicuti ex supiorib; pa
 tet nō posse habē superiorē. **N**on
 sit impossibile sumā substācia
 p̄rie nature sorte habere ca. xv.

Abstācie itaq; p̄mordi
 ali uidet naturalit̄ ief
 sc oīa p̄sidē: et pare vel supiore ha
 bē nō posse. **C**oē enī īest substācialit̄:
 absq; dubio ī naturalit̄. **E**x eo nāq;
 q̄ ipā p̄mordialis substācia idē o
 nino q̄ sumā potēcia ē: naturalit̄
 īest ei q̄ sumē p̄t. ul q̄ potēcioē
 equipotē habē nō p̄t. **V**idea igit̄
 si uel īferiorē possit habē p̄re natūrē
 sorte. **S**o quō q̄so quis substācia
 p̄mordiali essēcia īferiorē q̄lis ē po
 terit: si naturalit̄ illa. et coē habu
 erit. q̄ pare ul supiore habē nō pos
 sit. **I**uxta hoc erit unaq; alio.
 p̄mo unaq; seipsa superior et īferi
 or: maior uel minor. **E**t igit̄ īpos
 sibile. p̄mordiale substācia p̄re natūrē
 sorte h̄c. **N**on sumā substācia
 sit idē qd̄ diuītias ipā. **V**qd̄ de

Nō sit n̄ substācialit̄ vñg m̄ evj.
Prota superiore disputaci

Fōne. iā p̄ certo tenem⁹: q̄
 a sumā et sola substācia ē ūne qd̄ est:
 et q̄ a semetipsa hab̄ totū qd̄ habet
So si ab ipā sūt oīa: igit̄ ī diuītias
 ipā. **S**i vñ illā alteri dederit. n̄ sibi re
 timuerit. supiore h̄z. q̄ uera p̄ supi
 pbatū ē: supiore habē nō valet. Con
 stat itaq; sibi retinuisse: simul et h̄c
Deūs autē ē q̄ deitātē hab̄. et hoc ipz
 qd̄ ē. ex deitātē hab̄: sed si sumā
 substācia hoc ipm qd̄ de⁹ ē. hab̄ ex
 diuītate sua q̄ nichil h̄z nisi a semet
 ipsa: deitas nō aliud aliquid ē. q̄
 sumā sba. **N**ō igit̄ potuit alteri ali
 cui substācie dare. nō dicā ut deitātē
 haberet: sicut ipā deitas esset. **A**lioqñ
 qd̄ impossibile ē. ē pare habet. **H**ic igit̄
 colligit q̄ vēa diuītias ē ī vñtate sbe:
 q̄ uera substācie vñtias ī ipā diuītā
 te. **N**ō ē itaq; dñ. n̄ substācialit̄ vñg.
Non sit de⁹ n̄ vñg. Ab ipō ē oē qd̄ ē q̄
 nō nisi a se. abstat. q̄ deitas ipā nō ē ali
 ud aliqd q̄ ipē: nec cōmunicat h̄c
 aliude. q̄ a seipso. qd̄ h̄z ex diuītate. Di
 uītias itaq; ipā. aut erit īcōmibilis
 qd̄ cōsequēs ē. si nō ē dñ nisi vñus. **S**i
 aut aliqb; cōs fuit. omnis vñq; erit

et substantia illa quod non est aliud nisi di-
uisio ipsa, sed substantia una non potest esse
cois pluribus substantijs. aliqui una
eademque substantia esset plures et plures
una: quod falsum quod est ratio latere non si-
nit. **S**icut dicitur enim de multis pluribus yso-
nis iuxta illud quod dicitur est. erit ut
utriusque cois et subha illa quod non est aliud quod
deitas ipsa. **I**uxta hoc utriusque erunt in di-
uitate una plures ysones: sed non nisi
una substantia. **S**icut igitur unam
sue plures ysones dicuntur esse in una
diuitate nichil omnium non est deus
nisi substancialiter unus. **S**olus utriusque
et una deus est a semetipso. et eo ipso ab
eterno: et iuxta quod de summa substantia
quod non est aliud quod ipse approbatum est. ab ipso
est omne quod est. et a semetipso habet totum
quod habet: et ipse idem ipse est per ipsam potentiam.
quod ipsa sapientia. **N**on possumus igitur possibi-
litas ipsius deum ne deo sit melius diffi-

Non posse. **L**a xxviii.
Sicut de sapientia et de ipso
potentia unus et idem sunt ypo-
nia: nichil yphantonis
nichil assumptiois comprehenditur ab u-
na: quod sub eadem integritatis mensura
non comprehendatur ab alia. **N**ichil
utriusque manus. nichil utriusque melius est.
in eis nosse quod est posse: et eo ipso in eis
esse: quod non aliud aliqd est posse: quod
est esse. **C**uidquid igitur optimum. quodque
yphantum ab eis sapientia comprehenditur uel.

dissimile: totum habet iuxta eadem integritas
tatis plenitudinem. ab ea potentia
comprehenditur: totum in eadem continet aliud nichil
quam ad perfectiois culmine. si aliqd per
intelligentiam attigeret. quod per effectuam
comprehendere non posset: iuxta se proculdu-
bio magnificatus per sapientias. qui per
potentiam extedetur: essetque una eademque sub-
stantia. et seipsa maior. et se ipsa minor.
Non quamquam ad perfectiois culmine dei
quod est ubi cum nichil sit aliud quod est po-
tentia uel sapientia: si se latet per sapientias
quod per potentiam extedetur. si se per illam quod per
ipsam latet extedetur potius: esset utriusque
una eademque substantia. potentiae comparati-
one. seipsa per sapientiam maior. est ca-
de ipsa sapientie comparatio sese. utriusque per
potentiam minor. **N**ichil igitur deoma-
ni nihil utriusque melius uel ab ipso deo potest
dissimilari: uel per intelligentiam attigeri. **D**e
de ipso non potest per intellectum attigeri aliud
quod melius deo in loco mihi huiusmodi co-

Sicut nichil quod deo per **ca. xxix**
perfectum sit potest per intellige-
tiā capere. sciam diuinam:
yphantum aliud deo maxima aliqd deo
melius. ex cogitatione potest sciam huiana:
Non quod huiana cogitatio per intellectum
capet diuinam intelligentiam. late non pos-
set. **D**emocritus genere credere homines su-
per id quod est deus. cogitatio posse a se de:
quod nec hoc ipius potest est. potest villa iusti-
gatione attigeri. **C**uando utriusque melius

*q̄to ē pfectu q̄ huāna cogitatio
attigit: tāto ad id qd̄ deo ē vianus
accedit nec p̄figit. **I**nvestigatib⁹
et disputatib⁹ de deo qd̄ soleat ē q̄
m̄ia p̄positio et velut qd̄ oīis in
conceptio. **L**a. **xv.***

Quoniam itaq̄ videt quia
si qd̄ dōtē naturae: q̄
auti pene tā erudit⁹ q̄
min⁹. soleat habē familiac. et q̄ si p̄
regula tenet: dō videlic⁹ quidqđ
optimū iudicat iunctater attribu-
ere: et q̄ quosdā de hac regula
p̄spicua rō rōtinādo nō docet: sū
dubietatis abiguo deuotio p̄suad⁹.
Hic ē q̄ ipm̄ deū ī mēsū. etnū ī cō-
mutabile sūme sapientē. om̄ipotētē.
iudicatē affirmat eaā illi q̄ q̄
mō idipz̄ p̄bare possit ignorat. **E**t
itaq̄ erudit⁹ velut maria p̄posi-
tiā p̄positio: ē cūctis ī cōmune ve-
lut cōmuniis ī cōceptio: deo aut̄
buē. qd̄ alia attigit huāna esti-
matio. **E**x hoc cētitidis solidō. et
velut ī tēme veritatis fidamento. sū
mi eaā magistri. passi qd̄ē dispu-
tacionis sue uiciū sumūt: tū de di-
uinis p̄petatib⁹ alia et agusti dis-
serē cēdūt. **V** deo sit sūme potes
ut eaā sit om̄ipotes capl̄ **xvij.**

Quod deo sūme potes ex-
istit: satis qd̄ē ex supe-
riorib⁹ oīat. **D**eo q̄i potest adhuc
utru inde dicit sūme potes q̄ ne

mo ī potētia eo superior sit. an sic
sit sūme potes. ut oīā possit. et ve-
raat op̄s sit. **S**ed si om̄ipotētē dif-
fitemur: mai⁹ qd̄ deo īā posse
cogitare cōuicim⁹. **M**ai⁹ nāq̄ ēō
om̄ipotētia habe: q̄ q̄lētūq̄ poten-
tia aliqd̄ desit de om̄ipotētē p̄le-
nitudinē. **E**t hoc qd̄ē q̄ hoi ad itel-
ligēdū p̄fiale ē: diuina sapientia
latere nō p̄t. **D**e itaq̄ si aliqd̄ de
potētē plenitudinē intelligit qd̄ ha-
be nō possit: erit mai⁹ aliqd̄ ē
nō nosse. q̄ ī ē posse: quorū neutrū
nil aliud ē. q̄ ipi⁹ esse. **E**rit ergouer-
ta supiore disputationē. vñū idēq̄
esse. et seipso mai⁹. et seipso min⁹: q̄
nichil ē impossibili. **H**ic igit̄ absq̄
dubio colligit. q̄ om̄ p̄t: q̄nūq̄ pos-
se potētia ē. **N**ā multa dicim⁹ pos-
se: q̄ multo melius esset nō potius
se q̄ posse posse decresce. posse desi-
ce. posse destitu. et ī nichil r̄digī:
et q̄libz̄ huānodi. mai⁹ ē oīmo nō
posse. q̄ posse. **N**agis enī sūt ista
ifirmitatis idicā: q̄ maiestatis ī
signia. **D**īa itaq̄ illa. et sola utiq̄
illa p̄t. q̄ vti īā dīrē posse potētia
aliq̄ ē: et co recti atq̄ veri cū om̄i
potētē dīl. quo eī potētē om̄ ifirmi-
tatis argumētā detrahimus.

V deo sapia sit sūma sit ut sit
Quod de diuina potētia īā

dictū ē simili qđ rōne de diuina
sapīā qđ p̄t: an inde dicit sūma
qđ nulli vniq̄ possit maior esse qđ
illa: an ita verat̄ ē sūma ut sit
vñiq̄ p̄fā. H̄z artissim̄ dicit. qm̄
vbi oipotēia ē: plenitudo sapie de
esse nō p̄t. Nā si ei de sapie plenitu
dīe aliqd p̄fectiois deess. qđ habe
nō poss: absq̄ vlla abiguitate op̄s
nō esset. Constat itaq̄ de dei sapi
ēia qđ de oī oīno sāc et prudētē p
fectione nichil ei desit: cui adiectioē
maior vel melior ēe p̄t. Notadū quo
ex consideratioē diuine sapie plenitu
do potēte ip̄i dep̄hēdit: et rursus
ex oipotēte consideratioē. Sapie ple
nitudo manifestat̄ atq̄ coniatur.

Quod de dei sapia dicit qđ huc al
lia ratione dicitur. **Va xvij**

Hec de diuine sapie ple
nitudo iā dicitur: alia ad
huc rōne cōicē possunt. Constat si
qđ qm̄ qđ sapies ē: aut sapie ip̄i
plenitudo. aut sapie ip̄i p̄cipatioē
sapies ē. H̄z iā ex superiorib⁹ habe:
qđ ip̄a sapia sit idē qđ diuina substā
cia. Quis igit̄ nisi demēs dicit
qđ dei s̄bā sapiam qđ hoc ē seip
sa ex p̄te habeat: plenitudo sui
ip̄i. n̄ ex p̄te habē nō valeat? **E**t
igit̄ nō p̄t dei substācia se totam
nō habē: tā nō p̄t sapie plenitudo
diuine carere. **V**erū dicitur eadem

ratiōe qđ sup̄i dicitū ē diuine
plenitudo. **Va. xvij**

Hoc simili rōne dicitur: qđ su
perius de oipotēia dicit
Sicut em̄ sapies qđ s̄. aut sapie ple
nitudo. aut ip̄i p̄cipatioē ē sapi
ēi sic sane potēs quisq; potēce
plenitudo: seu ip̄i p̄cipatioē
ē potēs. Est aut̄ ip̄ossible aliqd
seipso participare. Et igit̄ dī potēs
ē: potēce p̄cipatioē ē nō potēst.
Siqđē plenitudo potēce nō ē ali
ud aliqd. qđ ip̄e. Constat itaq̄ eu
potēte ēe. potēce plenitudo. Obstat
plenitudo potēce ē; nullū posse de
esse p̄t. Cōsequēs igit̄ est om̄ipotē
tia habē. et verat̄ om̄ipotēte ēe:
cui n̄ est oē posse. **N**ō possit
op̄s esse nisi vñis soli. Cōsequēs
est nec deus nisi vñis. **..**

Est aut̄ ip̄ossible: plu
res om̄ipotētes ē. Qui
em̄ vere op̄s fuerit. facile effici po
terit. ut ceterū qlibz nichil pos
sit: alioqđ vere oipotēs nō erit.
Ecce quales oipotētes: qđ facili
fieri possūt nulli potētes. Ecce qđ
facile auicīt: qđ nō nisi vñū om̄i
potēte ēe. ip̄a rerū natura nō pa
rit. Deū aut̄ om̄ipotēte ē. p̄spī
qua ratiōe collegim̄: iā et idē
dubitare nō possunt. **C**m̄ igi
nō p̄t esse om̄ipotēs nisi vñis:
tam nō p̄t ēe deus nisi vñis

Consat itaq; qd credim; et qd supe
riā dier;. qd vera diuinitas ma
nū i unitate s̄be: et s̄be unitas i
vera diuinitate. Ecce de diuinitatis
unitate multa multa iā dier;. su
pest nū. ut de nature ip̄i p̄petua
te aliq̄ dicam.

Quod i hoc libro agit de
diuis p̄petuitate: et p̄mo
qd deus sit incorruptus. **L**a. p̄mū
Esse p̄petuitate sit deus. **L**a. ij.
Es sit incorruptibilis. et omnino
mutabilis. **L**a. iii.
Dū collige possum qd sit etiā. iii.
Es sit infinitus. et corpori imēsus v.
Enō sit vno ē nō possit imēsus.
nisi vni solus. **L**a. vi.

Quō ex eo qd nō sit n̄ vni solus
imēsus p̄bat. qd nō sit nisi vni et
Es solus deus sit iace. **L**nd. **L**a. vii.
atus. sol ab eterno: oīa tetra cre
ata de nichilo. **L**a. viii.

Aliud deo pbadi mod;: qd nō sit
imēsus nisi vni. **L**a. ix.

Enō imēsus et eternitas. sūt icō
mutabiles. n̄ possit ē plurib⁹
substanciis cōmunes. **L**a. xx.

Enō diuinitas sup̄ iōmutabilis di
hic enucleatus et plenū exp̄mū. vi.
Quō secundū diuisos modos dicēdi.
pt sapia seu potēcia. mō cōcabi
lis. mō icōbil dicā. **L**a. xv.

Illius pbadi mod; deo qd sit etev
nū: et qd nō sit etiā n̄ vnuet. **L**a. xij.

Multiplex pbadi mod; qd nō sit de
nisi vni. **L**a. xiii.

Enō p̄t ē dol. n̄ vni. sicut nec
n̄ vni deo. **L**a. xv.

Pro dō ip̄e sit sui ē. qd ip̄e sit su
mū bonū. sit vniuersalit p̄fā. **L**a. xvii.

Enō illo sumo bono. vniuersalit
p̄fā. sit vā vntas & summa simili
tatis. **L**a. xviii.

Enō de sumi boni similitate ul̄ v
nitate dictū ē. quō alia rōne affi
mari potest. **L**a. xvij.

Enō illud bonū vniuersalit p̄fā.
sit sume vniū. et unice sumū. **L**a. xix.

Enā sit icōphesibilis similitas
illa. vere et sume vntatis. **L**a. xx.

Quō qd̄ possit i sua stā. ex cōpa
toē colligē. qd̄ debeat de supremi
neti icōphesibilitate scire. **L**a. xij.

De dei sba qd̄ dicit recti. et qd̄ ip̄e sit
s̄y p̄titate magni. et s̄y qlitate bo. **L**a. xxiij.

Enō sit i oī loco. icōphesibiliti oī ip̄e.
unariabilit: et quo vniiformis. &
quo multiiformis. **L**a. xvij.

Enō eius facere sit a se fieri velle. et
eius pati nō velle fieri. & qd̄ equē ē.
et qd̄ actualit ē. & qd̄ actualit nō ē.

Enō qd̄ dcm̄ ē de diuis p̄p̄e. **L**a. xxiiij.
tahib⁹. usq; mō vide ptine ad illud
ē qd̄ ē ab eterno. vā semetip̄o. **L**a. xxv.

Liber secundus eiusdem in quo agit
de diuinis proprietatibus. Et primo
quod deus sit in creatu*s* capitulu*p* 17

Dicitur de diuina
tis unitate quod dicit
da videbat super
unitatem dei superest
ut de eiusdem natura
re proprietatis alia
dicam: et maxime de his quae laudib*u*
diuinis quotidiano usu frequenter.
In quibus quodam huicmodi sunt ut
autem eis facile accedit. et ultroneus
acceptet. quis qua ratione probet
ignorere? quodam modo minime. vel minus
firmiter inheret: nisi in hoc ipsum in
tholice tradita fides ipsa dirigeret.
Natura quod deus sit in creatu*s* eternus inesse:
facile suscipit. et libenter accedit anima
humana. **E**sse autem impossibile plures
etnos. plures in eos esse: non facile
crederet. nisi hoc ipsum fidei regula
persuaderet: maxime autem tres esse credunt:
quorum etiuitate. viuisalit omnia
fanteantur. **D**icitur autem deus in creatu*s* sit.
satis ex superioribus patet: in noua
expositione non idigit. **S**i enim cre
atus est. creator est haberet: sed quod
non nisi a semetipso est. creator est
non potest. **Q**uo autem dicimus deus?
nisi de nichilo factus. De nichilo
non fieri non potuit. quod nichil fuit:
qua semetipso et ab eterno esse habuit.

Quod semper inquit deus. cap*u* 2. 17

Ecce iam post statum in creatu*s* esse
quod est ab eterno: et caret
omni uicio: nunc illud quod
dicitur. utrum eiā sicut uicio. sic et fine
careat: et sepieternū esse habeat: nā
hoc ē sepieternū esse: care uicio et fine.
Nunc ergo ex eo quod certissimum ē coni
cam illud: vñ alijs dubitare non potest.
Est autem certissimum quod sapientia quod de se
nichil falsitatis esse potest: aliqui
non sumunt sapientiam. quod ut fallere vellet. ut
falli potuerit. **C**onsistat itaque deus
veritate esse: et hoc ipsum ē ei ex veri
tate. **V**eritas igitur non ē alijs aliud.
quod ipse: nā vernat coniū possit. non
habere nisi ex se: quod tamē habet ex ve
ritate. **V**eritas autem sicut nūquoniam
fuit: sic nūquoniam non erit. Ab eterno
verū fuit. et in eternū verū erit: quod
huiusmodi est potuit. **N**ā si esse
non posset: oīno non esset. **V**eritas
itaque ab eterno fuit. ex qua vir
fuit: et veritas in eternū erit. ex quā
vīm erit: quod in eternū vīm erit. **S**i ergo
ex erueritate quod deus ē. verū ē ha
bituit. quod sp̄ verū fuit: quod sp̄ verū
erit: propositio veritas deus. sicut uicio:
sic et fine caret. **S**epieterne itaq
ē deus. sepieternū esse habet: utpote
uicio et fine caret. **D**icitur itaq
ē ruptibilis et omnino inmutabili
lis. **C**aplin Tertiu.

Quoniam rōstat deo q̄
habeat sempiterñ esse
conseques est ut q̄iam sācē
habeat esse incommutabile. Si
enī itaq; q̄ oīs mutatioē. c̄
de statu in statū meliore. c̄ destat-
tu i statū detlorē: c̄ de statu in
statū p̄ori eq̄lē. **V**bi at n̄ horū
esse potest: n̄ p̄ā incommūbil. iest.
Desinatque p̄misim⁹ diligent⁹
investigem⁹. **S**z q̄ op̄s ē quō detio-
nari potest. **C**uid est ei deterio-
rari: n̄si corrūpi. **S**z qui ve-
dīps ē. p̄mo n̄ p̄ā oī potēta est:
nlla corrūptio dn̄ari p̄t. **S**ed
videam⁹ n̄c. si salte possit arsē:
quē iā stat n̄ posse detrescē. **S**z
cē q̄d crescit. q̄lē tūq; boī augmē-
tū suscipit: vñ meliorā possit.
Ver ill̄ bom augmentū vñ
h̄ret: q̄ n̄ a seipso h̄t̄ nec
h̄t̄ valet. **N**ā si p̄us habuerit:
quō ad ill̄ crescedo pueit. **E**t si
p̄us n̄ h̄uit: c̄t̄ net̄ s̄ net̄ al-
dare potuit. q̄d oīo n̄ h̄uit. **H**e-
c̄ h̄t̄ itaq; p̄t colligi: q̄ n̄ p̄t cres-
cē. n̄ minui. **S**n̄c vīdēn̄ si vel
possit de statu i statū eq̄lē mūti.
Sz orād de statu i statū aliū i eq̄-
lem tñfearōz ut q̄lē tñfēz de-
ficiat ab aliquo quod prius
habuit. et meūsdem defic̄t⁹
recompensationē aliquid ei

negat̄q; ei accidat qd̄ p̄us non
habuit. et t̄ m̄ vna eadēz altō
tione p̄dīs duab; mutatioib;
subiacebit: tū tñ vtrq; superior
int̄o i pbauit. **C**ui igit̄ dete-
riori n̄ p̄t. ē incontuptibilis:
q̄ meliorari velatio q̄libet mō
variarī n̄ p̄t: oīo estā commūbil.
Vē itaq; et absq; vlla ambigui-
tate h̄z incommutabile ee. **V**u
colligere possim⁹ q̄ sit eth⁹ **L**a x⁹

Sed si tā illa q̄ p̄misim⁹
i vñ colligim⁹ n̄ mō
sep̄terñ; v̄fētā eth⁹ xii
tm⁹. **N**ā aliud v̄i sonāe eth⁹:
aliud sep̄terñ. **S**ep̄th⁹ nāq;
ē v̄i q̄d caret illo i fine: eth⁹
q̄d caret v̄t̄ et oī mūbilitate.
Et q̄uis forsita neut̄ s̄ al-
iūt̄: recte tñ m̄t̄ n̄om signi-
ficatioz ~~et~~ tiguit̄. **C**uid itaq; a
liud ē eternitas q̄d diuinitas s̄m
i uao i fīe. **E**t n̄i i statu iudicāb;
s̄. māct ab absq; mutabilitate.
Vin h̄is tribus itaq; p̄batur
eternitas. eternis. **I**ram her-
tria absq; ambiguitate dāt
eternitate h̄rē. et eternū esse.
Esit iſinity et coipo i mens⁹

Quod caret **L**apl̄m. v.
Quino iſic̄. p̄uldū oī statu
mūfinitū esse. Cuien itaq; potest
careb; oī mutabilitate. **S**z
q̄ caretq; et sep̄th⁹ ē caret
illo et fine.

qui ifinita est per finitatem. ut quaecumque
in finita sit per magnitudinem. Non
igit superius monstratum est quod dimensio
statio sit inde quod ipsa ponit quod ipsa
sit. **C**adet utique ratione probari potest.
de bona illa que non attingitur hinc non a
se ipsa. quod est in finita unde est per
magnitudo unde est magna: non sit
aliud aliqd quam ipsa. **S**i igitur eten
titate dei infinita etiam paulo
de magnitudine ipsius infinita esse
negare non possumus. **A**lioquin ma
nifesta ratione fateremur. **I**n
quod una eademque substantia est serpens
maior: et serpens minor. **N**on si eten
titas est infinita. magnitudo finita?
erit una eademque bona. finitam
tatem maior. magnitudo sua hoc est
se ipsa. et erit semper magnitudo
minor et titus sua. hoc est semper
ipsa. **M**anifesto itaque colligitur:
qua si infinita est una: infinita est
alia. **H**ec itaque de magnitudine in
finita: et corporis mensura. **C**ed ei
infinitum est: nulla mensura comprehendit
potest. **P**ro igitur immensa de in
magnitudo nulla mensura comprehendit.
Non sit immo esse non potest immensio

Ilabet modum etiam illud con
siderare. ut sit possibile
plures mensos esse. **I**mmensum sane
merito dicitur: quod nulla mensura

comprehendit. **I**mmensum de quod nulli me
sure equaliter comprehendere suum est. **S**i igitur
plures mensos dicuntur erit quilibet eorum
nullibet altius comprehensibilis: erit quilibet
orum nullibet altius incommensurabilis.
Nullis itaque mensuris altius quilibet ab
cuiuslibet altius comprehendetur. **C**onsequitur
quod quilibet alterius significatur. **E**t
igitur unaque mensura alterius minor.
Ced si est impossibile. immo quod est impossibile.
etiam erit plures mensuris esse. **Q**uod si
nullus est quilibet altius maior. **V**ulnus
quilibet altius minor sic unusquisque
eorum est incommunicabilis et men
surabilis sibi. **S**icut comprehenditur et co
mensurabilis quilibet alterius. **H**inc
allegatioibus indubitate colligitur
possimus quod omnis non est esse per immen
sus non unus. **D**uo ex eo quod non sit
non unus mensurabilis quod non sit non
unus eternus. **L**eaples vii.

Ecce ita nouus quod impossibile sit
esse plures mensuris. vide
amorem utique potest esse plures
eternos. **I**a ex superioribus agno
nimus. et pro certo habemus.
quod bona divina non sit aliud ali
quid quam mensura sua. **E**t mensura ipsa
bona. **V**nde de immensitate et eten
titate constat quod quecumque carum
sit idem quod altera. **C**onstat ita
quod est in etate hinc immensitate utique
non habere non valet. **S**i immensita
tetur non potest. quod est eternum est: erit

proculdubio simul utrumq; eternus et
imetus. **D**icit igitur non possit esse plu-
res imetus: sic enim non poterunt plures
eterni. **I**nter hec autem illud est maxime
notandum. et diligenter consideratione dig-
nū quod ī hys que rationālē colligitur
quodā ex inspecta illius rei de qua agit
prædicta clavis. quodā ex alterius
rei considerata quietate. et mutua
utriusq; habitudine concordia. **N**ā
quod non possit esse imetus. nisi unum: ex
imetus quietate colligitur. **E**nī nullo
modo possit plures eterni esse. mā ex
eadem concordia imetus considerata
quietate: mā ex mutua imetus et
eternitatis habitudine. **R**ed solus dicitur
sit i[n]creatus sol ab eterno etiam oīa
creata ex nichilo. **L**a. viii.

Quartu[m] tenemus. quod sol adi-
quā substācia sit a semper
ipsa: et quod ab ipsa sit tota
oīa. **D**e quicquid ab ipsa ē. tunc enī
enī ē posse. aut ē secundū opatio-
nē nature: aut ē secundū p[ro]ditionē
grā. **Q**uoniam vero certū ē quod diuina na-
tura degniare. uel oīpotētia eorum
pi non valet: mā certū fore oportet. quod de
diuina substācia nature ipsius opatioē
esse non posset: quod deus non esset. **R**ed
satis superius probauit: quod non possit
ē deus. nisi substācialit[er] unus. **D**e
ipso itaq; deo. de unica illa et singu-
lari substācia ipsius ē non potest aliud
deo: sed nec aliud aliqd quod non sit d[omi]n[u]s.
Constat itaq; secundū opationē grā: quod
quidquid ab illo ē. non tamen exigitur natura. quod ipsa

te grā. pro arbitrio beneplaciti po-
tuit ab illo fieri. potuit ē et ab illo
non fieri. **D**icit igitur ab illo fuit. di-
uina illa et incorruptibile et incomu-
tabile substācia materia h[ab]et non
possit. **C**onstat itaq; sola diuina sub-
stācia excepta. cetera oīa ex nichilo
sunt. vel mutabile aliqd habere pro
materia. **S**ed primordialis materia
āsō vñ fuit. que uel a semetipsa
esse. uel diuina substācia pro mate-
ria habere oīno non potuit. **E**t si
primordialis materia materia h[ab]et
dicatur. et primordialis assentitur. simul
et primordialis ē negatur. h[ab]et ergo ma-
nifeste colligitur quod primordialis ma-
teria. quod materialia oīa mediate
materia. quod immaterialia q[ui]c[unque] et uni-
uersalit[er] oīa sit ex nichilo creata. **C**on-
stat itaq; quod veraciter creditur: quod solus
deus sit i[n]creatus. **D**icit igitur so-
lus a semetipso: sic absq[ue] dubio et
solus ab eterno. **A**lio pbadi de
deo modis quod sit eternus. et quod non sit
eternus nū unius. **L**a. ix.

Quidquid autem ex creatione
esse accepit. fuit proutdu-
bio. quā nichil fuit. alio
quā. ex nichilo creari non potuit. **O**ne
itaq; creatū. ex tpe esse crepit: quod au-
tem i[n]creatum ē. oē tpe p[re]cessit. **R**ed uero
fuit quā nullū tpe fuit: proutdu-
o mutabile esse non potuit: alio
quā ipi obnoxium fuit. quā adhuc
nullū tpe fuit: quod oīno esse non po-
tuit. **R**ed ei obnoxium ē mutabili-
tati: eisipso obnoxium ē tpe. **T**empus

enī semp̄ i motu ē. et uel ad mo-
dū quidē oīno stare nō potest.
Et si nulla mutatio esset; p̄tul-
dubio tēpus nō esset. Constat i-
taq̄ qđ sup̄ia dīrī: qđ obnor-
ū ē mutabilitati. obnorū ē t̄p̄i
Obnorū qđe mutabilitati aliq̄
ē nō potuit: quādo t̄ps nullū
fuit. Qđ igit̄ icreatū ē. qm̄ an-
oīa t̄pa fuit: mutabile ē nō po-
tuit. Qđ aut̄ ē icōmutabile. si/
nit nō p̄t mutari de ē ad nō ē:
sic nō p̄t mutari de esse ad ali-
ud esse. Qđ uō nō p̄t mutari de
esse i nō esse: durat sine fine. Qđ
nō p̄t mutari de esse i aliud esse:
manz sine oī mutatioē. Itaq̄ qđ
icreatū ē. nō solū uīcio caret: verū
caīa sine fine. et oī mutabilitate
manet. Care aut̄ uīcio et fine et
oī mutabilitate: dat eternū ē.
Igit̄ qđ ē icreatū: cōuīat ē et et-
nū. Eōuerso aut̄ quidqđ ē etnū;
cōstat esse icreatū. Nā qđ eternū ē.
ab eterno fuit: et eōpo creari nō
potuit. Colligit̄ igit̄ huiusmodi ra-
tionib⁹: qđ si nō est icreatus n̄ vni-
net ē etnū nisi viuus. Alij de do-
pbandi modi p̄ sit et quid sit imēsi
nisi viuus caplī.

Quod de dei imēsitate su-
perīia dīrī: alia adhuc
ratione. imēsitat̄ ip̄r̄ vi-
delicet cōsiderata p̄pactate colligere
possum⁹. Quidqđ enī ad mēsura
habet. mai⁹ esset. si eius mēsura du-
plicaret: multo aut̄ mai⁹ si tres.

teret i deciplū vel potius i tētēplū.
Qđ si cumularer̄ i milies ym̄ i
millesies milies tātū? Hic igit̄ ut
credo p̄t aāduertē. qđ magnitudinē
ad mēsura habere. hoc est ip̄a p̄ti-
cipare. nō ad magnitudinē ē. Deus
aut̄ ut sup̄ior rācio probauit. ip̄a
magnitudo est. et nulla res oīno se
ipsam participare potest. et hocip̄m
qđ ex p̄te esse. et ex p̄te nō esse. Deus
itaq̄ qđ magnitudo ip̄a est: magni-
tudinē ad mēsura habere nō p̄t. Su-
p̄a dñē itaq̄ mēsura. et eōpo īmē-
sū esse dēphēdit: qđ nulla mēsura
cōphēdit seu caīa cōphēsibile p̄editur.
Stat ergo icōassū qđ cōdīm⁹ qđ cō-
diana cōfessione clamam⁹. qđ deus sit
imēsus. Hoc ip̄z ex oīpotēcie cōsidera-
tione probari ualeat. sed qm̄ hocip̄m
ad p̄cedū p̄fāle ē. i eo caīa mōcāi
nō p̄t. Habemus aut̄ ex superiorib⁹
qđ nō est aliud oīpotēcia. qđ imēsitas.
qđ eternitas ip̄a. Conseguēs igit̄ est.
ut qđ imēsitate habet. qđ eternitate
habet: simus et oīpotēcia habeat.
Quā igit̄ nō p̄t esse. n̄ vñ op̄s:
tā nō p̄t esse n̄ vñus imēsus.
m̄si vñus etern⁹. Et īmens⁹
et etn⁹ sūt i ḡcālos n̄t possit
cē plib⁹ s̄bi s̄cē cōlī. Et

Donge sup̄ins mōstū
m⁹ qđ diuinitas sit oī
no m̄toitabilis. nec possitē
plurib⁹ s̄b̄ stat̄s cōs. Qđ igit̄
dcm̄ est de dei diuinitate sili w̄
ne dīri p̄t de dei imēsitate.
hichilom⁹ de ei⁹ at. etm̄tate.

Quā nō p̄t ēi esse dīcabil' pli-
 bz fbstātis fbnā q̄libz vna. tā
 nō p̄t ēe totabil' pluribz fbnō
 īmēsitas ip̄a. et mēsitas ip̄a. cū
 nō s̄int aliud aliqd q̄ diuina
 fbnā. Nullus ē īmēsus: n̄i si
 solus et vnius deus. Nullus eter-
 nus: n̄i s̄ols et vna d̄s. Et hic
 magna astiof: q̄ s̄ip̄lices audi-
 tores mouē p̄t. n̄i apta enoda-
 tione soluat. P̄batū est sup̄
 q̄ d̄ma fbnā sit idē q̄ diuina
 potētia: idēq̄ q̄ ip̄a sap̄ia. Et
 at dicat q̄ potētia sit ī tota-
 bilis: q̄ sap̄ia nō sit pluribz
 fbstātis tōis. Si idē m̄cōbil-
 biles ēē dīcunt īmēsitas et
 et mēsitas ip̄a q̄ idē ēē xp̄bant.
 qd̄ d̄ma f̄mā fbnā: cur nō
 eadē rōne ip̄a potētia atq̄ sa-
 piētia dīcant m̄cōbiles. ī
 pluribz fbnō nō posse esse co-
 munes. Dbi em̄ eadē ratio
 p̄mittit. cur siml' p̄seq̄tia
 nō m̄ito f̄m̄fert. Et ut hūc
 pplexions modis faciliq̄ dissol-
 uam̄. qd̄ de d̄mitatis singla-
 ritate sup̄p̄m̄s d̄rem̄. aliori
 adhuc p̄stutioē disficiam̄.
 ex dīctas sup̄p̄m̄s idēmūc̄l's q̄

Seundom̄ et plen̄i xp̄ri-
 aendū mit m̄. ry.
 Itaq̄ de oī fbnā q̄ ha-
 beat ēē ex fbstātialitate sua.
 Nā cuī fbnalitas nlla m̄est:
 fbstān̄ rē dīci nō p̄t. Fbstā-
 talitatē nāq̄ diam̄ illā xp̄e

tare fbnē. ex q̄ habet fbnā ēē et
 dīci. Huāne fbnē fbalitas est
 ip̄a huāitas. Sōna siqdē que
 huāitatem nō h̄t h̄o n̄ falso dīci
 nō valet. Cd̄ at de hac dīcī ē:
 reteq̄ in cetis eq̄ vidi p̄t. Sōna
 litas vō alia gn̄alis alia sp̄al'
 alia m̄dīnal. Fbalitas autē
 illa ē gn̄alis: que ē aliquibz
 speciebz tōis: corporalitas q̄ rest-
 oibz corporibz tā m̄atris q̄ iāia-
 tis. Illa vō est sp̄enal: que co-
 petit sp̄ei v̄m̄ tm̄ dībz m̄di-
 duis: vt huāitas que ē oī
 bz hoibz tōis. Indīualis af-
 ē illa que v̄m̄ soli qdē m̄duin-
 duo rest: et plibz fbn̄s ēmo
 tōis ēē nō p̄t. Ad designādū
 m̄dīuale aliq̄ fbalitatē no-
 mē m̄v̄su nō h̄em̄. Gz ad
 maiore dīcendorū evidētiā
 pone. et a p̄p̄o noīe trahē pos-
 sum̄. Dicit̄ ita q̄ ad amelē
 damelitas: sic ab hoīe h̄iam-
 tas. Damelitas itaq̄ itelliḡt
 illa fbalitas. vel si maḡ pla-
 cet illa fbnā. ex qua damelē
 h̄t: illa fba que ip̄e ē. et qua
 p̄cipare nō p̄t aliq̄ alia huā-
 itas. Aliqdē et corporalitas ē m̄l-
 tis tōis. damelitas vō oīno m̄-
 totabil. Intotabilē vero idērūco-
 ditam̄: q̄ sic ē ei⁹. vt nō possit
 ēē aliq̄. Nā qui h̄at fbalitatē
 habuit: p̄fecto damel ēit. C
 vō nō habuit: idē damel ēsse
 nō possit. Dīnsa nāq̄ fbalitas

sciat s̄ba; dūsa. Singlans aut̄
et m̄didū nō p̄t face m̄si vna
Incoitabilis uaq̄ ē danielitas
vt dixim⁹. q̄ sic ē s̄ba p̄sistē
ta s̄ba vni⁹. vt nō possit ē
alti⁹. **S**ic idcirco icōitabilis
dī ē. q̄ nō p̄t ē alti⁹ s̄ba.
q̄nto magis si daniel ēt s̄ba.
ideipm̄ p̄ oia q̄d p̄balitas sua.
Dimitas at̄ ipa est idēpm̄ p̄
oia q̄d dīna s̄ba. **I**dē m̄q̄ p̄
singlaris illa s̄ba q̄ sola ē a
semetipā: cta qua sola s̄t rēta
oia. **T**ā igit̄ nō p̄t ipa dīm̄
tas icōitabilis ē: q̄ nō possit
dūse s̄ba esse vna. et vna
dīnere. **E**cce quō dīm̄tas ipa
s̄t icōitabilis tā apte mōstra
uim⁹: ut leitor q̄ sup̄ hoc dubi
tauīt. nō tā hebes vndeat̄ q̄
recus. **I**mēsitas at̄ et eterni
tas uiȳ p̄dcāz **S**ic s̄t vni⁹
vt nō possint ē alti⁹: et eo
ip̄o icōitabiles p̄endim⁹.
Addam⁹ q̄ idē ip̄m̄ q̄ dīna
s̄ba s̄t: vñ ɔstat q̄ icōitabi
les existat. **C**uod p̄n̄ dūsos mōs
dīedi p̄t sapiā seu p̄o mō q̄mūtū
mō **I**coitabilis dīc. iām⁹ 13
Sed vt ad id redēam⁹
p̄ q̄d ista digessim⁹
aut̄ nō eadē rōne po
tentia ipa atq̄ sapiā icōitabiles
ē dicūt̄: si idēpm̄ q̄d dīna
s̄ba vātit̄ ē pp̄bant̄. **S**i nō
dū est q̄ tā nō ē potētie. q̄ nō ē
sapiē abutim⁹. cu mō de dīm̄s

mō de hūam⁹ loqm̄: ut nō ta
vnuorā q̄ equotā p̄dicatiōz
fēisse vdeam⁹. **V**e deo dīc q̄
sapiā s̄t: de hoie dīcim⁹ nō p̄
sapiā s̄t. s̄ q̄ ei sapiā m̄s̄t.
Vbi sapiē nō ē desiḡt̄ tale q̄
q̄ s̄t s̄ba. et pl̄q̄ s̄ba: h̄nōe
sapiē designat̄ t̄ h̄ q̄d p̄ sit̄ s̄ba
illa. **V**trob̄q̄ dīcio vna: s̄
ratio nōis dūsa. **S**i equotio
ē vbi nōmē vnu p̄dīnēsa
sigficatione desiḡt̄ s̄ba dīnē
s̄t. q̄nto magis cu vnu nōmē
dīstraliz̄ ad designādū et id
q̄d negam⁹. id q̄d dīc s̄ba:
Dīcim⁹ nē ip̄m̄ hoie. dīcim⁹
m̄thiloz̄ ip̄m̄ deū sapiāz h̄e:
et vīdet̄ enūcācio equotā ēe.
Sz deo dīc ē abusue. **N**ec
minor abusio vñ ē. q̄ si abra
hā nō h̄o ēe. s̄ hoīe h̄e di
rōnāt̄ ceret̄. **H**ec dīcēdi abusio. vel
dictionū equotatio sensū co
fundit̄: et potētā atq̄ sapiē
uā icōitabiles dīnō s̄m̄t.
Dēm̄q̄ dem̄ tale nōmē. q̄d
nō p̄t m̄si dīne potē v̄l dīne
sapiē duem̄: et vīdebim⁹ v
trāq̄ icōitabile ēe. **N**ā nō
ip̄m̄ oīpotētie. q̄d nō p̄t m̄si
dīne potētie p̄uēre oīo depre
hēnd̄ icōitabile. **S**ic q̄d s̄t
iā p̄baum⁹ nō p̄t ē op̄s n
vnu. **S**z ad exp̄mēndā dīna
sapiāz. oīpotētie s̄tē nō nō
hēm⁹: s̄ sepe eā ex adūctō
detmām⁹. cu sapiāz s̄m̄a

tū sapientia ipsa vel plenitudine
sapientiae nostram. Sed quis modo
cepmus dñm et irreata pon-
it sapientiam; ita ut nō possit oīo
sobmittendi aliquid alia absq; du-
bito erit incoquibilis: nec potest
ēc coēs plibz sibi nō dicā an-
gelias. nō huius dicā. Sicut
aliquibus q̄d dīmīs ampliō p̄bādi
modi q̄d sit dīs nō vni caplīm

Excepto de cōmūnī
eo qd de dīmītū sīm-
gulāritate supīus rā
dīmī. ecce q̄d mīltis modis p-
bare possūt q̄d nō sit dīs nō vni
inclusus. vni cōtern. et vni īmē
sus: quoy singla pbāt atq;
pūntūt q̄d nō sit n̄ vni. si bene
attendis: idē pbāre potis ex cō-
sidatione bōlitatis. Nā si q̄d di-
cat plures deos esse. cōmūc poter-
it ex hac cōsideratione vnuagli
bet ab altero quolibet esse: q̄d
singul sit p̄pū nō nā sc̄met
mīs exstē. s̄ qm̄ hor exante iā
rādictis p̄pendi et pbari posse
ignorū: ex mīstria p̄tēm
et lectoris sagacitati eliciā
relinqmī. Quid p̄t cē nīsi vni
dīs sicut nī nīsi vni dīs cum

Nūc ill dīmī q̄ntū
q̄ram vbiq; uīc cotidi-
anā dīfī nō possit
ēc dīs nō vni solus. Ille vbiq;
dīs verat dī. cui libertas
nlla p̄tate p̄mit: cui p̄tās l'
domīnū nlla i possibilitate
p̄mit. Verant' at dīs dīa nō

potit. q̄ alienē volūtati iūto
deseruit vel cedit. Vnde itaq; i
p̄gle plures dīos eē. Nā si plu-
res esse dicūt: vide qd i cōueni-
ens mōdē oīeḡt. Nā si aliq; s̄
eoī alīū q̄libet sue virtuti ad
dicē velit. si ille q̄ i petit op-
pressoris violentia repelle nō
potit: quō nō potis seru q̄
dīs erit. Si vō oppōsīō p̄sup-
tor violenti repulsi et vīch ce-
dit: quō vīch dīs erit. qui re-
pellētis volūtati iūtū q̄ndē
cedendo tamē p̄sc̄unt. Sic sit
si plures eq̄potētēs p̄les dīos
ēc tenēdī. nllū p̄culdubio
verat dīs efficiāt: s̄ q̄ ex
cōsideratione dīnatiōis n̄pī q̄sida-
tionē fīmat. Cūm etiam nō
potit cē om̄ps n̄ vnu: ta nō
poterit esse dīs n̄ vnu. Quis
em̄ potit eiō violētē resistē:
quē vīcē i stītūt oīā posse?
Porro itaq; tenēdū q̄ nō sit:
sed nec possit cē dīs mī vnu.
sicut nō n̄ vni et solus. Et dī
sit ip̄e sūmī dī q̄ ip̄e sūmī
bonū. **S**it vīcē p̄fectū cām̄ vnu
Et autē q̄vē om̄ps ē ex
p̄edendorū n̄l deesse p̄t-
pī em̄ ip̄otētā ē: nlla p̄tē-
tudo. nlla p̄fācī deesse potest.
Aliq; si vel aliq̄ de qualitā
q̄ p̄fētōe sūme poteti deessē
quā h̄ē nō possit. vacat op̄s
om̄o nō eēt. Om̄ūsalit autē
p̄fectū est. cuī i nllō. nulla
p̄fectio deest: s̄ nec deesse p̄t.

Nichil autem melius. non aut per se esse
maius eo quod est plenius et per
fectius in omnibus. Constat itaque de
potestate quod ipse sit summus bonus.
ex quo sequitur quod ipse sit sibi
summus bonus. Sicut enim superiore
hinc non valet quod superius locum
tenet. sic omnis sumus de suo i
stori boni fieri vel beati non
valet. Quod autem aliud de bono
vel beatitudine possit. quod a semet
ipso habet totum quod habet. Et ante
itaque de semper bono: est et a se
ipso beatitudo. Ipse ergo sua ipse summa
bonitas: et ipse sua ipse summa
felicitas. Constat itaque quod
domini est quod ipse sit summus bonus:
et quod non sit universaliter per se.
Quid enim est beatitudo nisi bo
norum omnium plenitudo atque perfec
tio? Constat itaque quod illi summus
bono universaliter per se non potest
sit. cum adiunctione meliorari
possit. Et in seculo summo bono utrum
per se sit voluntas et summa similitudine.

Sed si in plenitate tamquam
illo vero et summo bo
nus universaliter per se plenitudo est
omni bonorum. num illud bonus us
queque per se est ex multis bo
nus apositus? Sed quod ex multis
positus est naturaliter dimisibile est:
Et quod naturaliter est dimisibile. na
turale est immutabile. et ubi est
mutabilitas non potest esse eter
nitas: et sic nec vera felicitas.
Sed in bono quod universaliter per se
non habet deesse potest. Nam ut de ce

tis taceat ex solidi hypotesie. Si
datione ruricula non potest deesse:
et quod sequitur est nichil horum ibi
ibi deesse potuisse. Constat itaque
quod in illa eterna felicitate. et vero
felix etimata sit vera incommu
bilis: et sequitur unde et summa
simplicitas. ubi summa simplicitas:
ibi unde et summa unitas. Et quod
igitur in summo bono est: vero et summa
unitas est. Nec ibi aliud et aliud
est potest: sed idem ipsum est totum quod est.
Et idem boni suae simplicitatis vel unitatis.

Onus deinde quod auctor videtur confundere
aut desumi potest etiam id est
illius et veri boni
simplicitate vel unitate hic di
cimus alia oboe ratione ducere
possunt: si enim ex his colligi potest
ratio superius possumus. In sup
erioribus namque ratio inducit quod domi
nus sit idem quod ipsa potentia. I
de quod ipsa sapientia. Unde et quilibet
ex qua ruricula idem esse quod alia. De
eadem sapientia superior est deinde. primo
et filii ratione probatur quod sit unde et
unitas: quod sic idem quod ipsa eten
ditas. Attende itaque quoniam oia
ista unitas et idem ipsum sunt: et ad
ruricula quidem de altius predicatione
pertinet. Quod de ista diaconi. hoc de eius
bonitate. hoc de eius beatitudine si
milia sequentia ruricula possumus.
Nam ista quidem sed superiora de semper
ipsi et per se mutuam predicationem
sustinetur: et oia oia quod dominus
sapientia dicitur messe. unde de aliis
aliquod hinc in eandem sequentia

virtut. **P**rimū vē et sume vnu
ē. q̄cqd m̄ summa fōna ȳ q̄cqd
summa fōna ē. nō est aliud esse
q̄ vniū. et vniū q̄ m̄f̄. nec
ab h̄s aliud potenter et sapi-
ente fore. **S** nec ab eis s̄o nec
a seip̄ dñis̄ aliqd bonū v̄l
btm̄ ee. **D**om̄is itaq̄ p̄sidatiōe
colligi p̄t i q̄m̄ q̄cqd m̄ sumo
bono et v̄la d̄m̄tate ē: vere et
fōnalit̄ et sume vnu est. **O**r̄
bonū v̄l p̄sonā s̄t sume vnu et

Evīce sumū ca" xiv
s̄tē itaq̄ optet sumū
bonū. sume vnu: i nō
soli sume vnu. **S**vīce sumū.
Nō em̄ p̄nt ēd̄ duo suma boā.
sic nec duo vniū salit̄ p̄fecta.
Nā si duo ēq̄ p̄f̄a ēd̄ t̄edim̄?
optet vt̄ s̄eq̄t̄ t̄edam̄? q̄m̄ q̄c
quid plēitudis. q̄cqd p̄f̄oīs̄ ē
r̄ono: totū uix̄ ēlde modū at̄
mēsum̄ erit et i altero. **F**it ita
q̄ v̄tobiq̄ vna. i differēs̄ q̄ p̄
fectio? **S**v̄bi diffēcia nlla est
plālitas oīo r̄ēd̄i. **S**ed iuei-
ri nō potest. **V**lum̄ itaq̄ vnu
sah̄ p̄f̄a. **O**īo nō s̄t s̄t̄ oīo
ēnō p̄nt. **E**t q̄d̄ sic est an̄ p̄
nos dictū si vnu vniū p̄f̄oī
ē v̄sq̄q̄ ad oīā sufficiat. **A**lio-
q̄n̄ v̄sq̄q̄ p̄f̄oī nō erit
si vnu oīo sufficit alterq̄ sup̄
fūl ent. **E**t si ē oīo s̄iflui. quo
utile? **V**el si utile q̄n̄ bonū.
Bonū ē i vniū p̄f̄oī erit
vt̄ d̄m̄z̄ nō solū sume vnu: sed
vīce sumū. **E**cce vt̄ vides q̄ de-

sumo bono dīa i eandē oīeq̄
tiā t̄rit: quā sup̄ior id de dīme
fōne vmitate t̄cīnādo iuēmt.
Nā si ds̄ ē vānt̄ sumū bōl. q̄ nō
p̄t ē sumū bonū m̄ vnu: t̄a v̄l
alostat q̄ t̄edim̄ nō posse esse
n̄ vnu dñi. **E**st itaq̄ i illa vera
et summa felicitate et v̄la et summa
d̄m̄tate. est m̄q̄ summa et fōnal'
vmitas: et m̄psa vmitate v̄l i s̄i-
ma s̄ipliitas: v̄bi v̄ti s̄i p̄i p̄.
batū est idē n̄p̄m̄ ē. totū q̄d̄ est.

Os̄it iōphēsi. s̄ipliitas iā vē et
sume. **F**initatis ca" xiiii

Sed si i m̄ ista vmitate v̄l
et summa s̄ipliitas ē: n̄
i p̄i q̄d̄ illā que ē ex d̄positiōe par-
tū i m̄ p̄ba vna. **S**i si idē n̄p̄m̄ ē
totū q̄d̄ i ea ē: n̄l p̄i ad illā q̄ ē
ex cōformitate m̄ltar̄ p̄ba i v-
na natā. **S**i vē et sume s̄iple
z̄. q̄d̄ p̄i ad illā que ē i m̄ vmonē,
m̄lūsiformū fōnaq̄ s̄i p̄sonā vna.
Si sum̄ i d̄eptitas i p̄sa ē. q̄d̄ n̄p̄
ad illā que ē i m̄actōe p̄b̄s̄it̄
et p̄b̄s̄it̄ i cēnā vna. m̄chilo
et longe ē sup̄ vmitate illā que ē
ex collectione m̄ltar̄ p̄petatū i
vna formā. **M**icop̄abl̄ āt̄ et i
ōphēsibl̄ sup̄ d̄es i st̄os modos
i stat̄ac̄ fore q̄ i m̄ i similit̄ i d̄ept-
itatē h̄. sume sum̄ et i om̄ubile
ē. **I**n illo p̄taq̄ sumo bono v̄m̄
iūsalit̄q̄ p̄f̄oī. v̄la vmitas: i illo
summa s̄ipliitas. **I**n illo v̄la et su-
me sum̄ i d̄eptitas. **I**bi q̄d̄ adhuc
m̄abilis ē v̄la vmitas. i plēti-
dis vniūsitate. **I**bi summa s̄ipliitas

quod p[ro]fessio grecorum ex parte collig[it] p[ro]p[ter] deu[er]t[ur] remitti i[n] p[ro]phetis dicit[ur] p[ar]te 2. c[ap]it[ulo] 24

ut p[er]fectio[n]is i[n]m[er]itato. Ibi sume si-
plex i[n]deptas: cu[m] tota q[uo]d similitud[is]
i[n]finitate. Attende i[n] q[uo]d sit inco-
hensibil[us]: et o[ste]ri o[ste]riabil[us] sipli-
cas illa re[al]i et sume vnitatis. Quo[rum]
p[er] q[ui]s q[ui] grecia sua ex q[ui]p[er] a[re] collige-
q[ui] debent i[n] se eminenti d[omi]n[um] p[er]hen-
sibilitate sentie m[od]i xxiij
Sed neq[ue] ex sipli[ca]tib[us]
existet me grecia et sibi
uice repugnacia astu-
astrue. q[ui] ea q[ui] se d[omi]na nō p[er]nit sil-
stae: ondo ei q[ui] e[st] m[od]i e[st] quo p[er]
q[ui] p[er]spiculū vide et in se[ct]ipso
ex spacio collige q[ui]deat de illa
supereminenti i[n]spesibilitate sente.
Sigillata aliq[ui]d i[n] manu tenet: nō
ne veracit[er] sentiret: et i[n]cūtant af-
firmaret. q[ui] n[on] teteror[um] omn[ium] e[st] et
nu[er]o. id q[ui]d ipm[um]. Si i[n]troga-
ret si[gn]illata de sigil[us] greci anq[ui]-
tu[us] oleris vel seges nō nō i[n]stat?
r[es]idet diu[er]su[us] e[st] ab o[ste]rib[us] et similiis?
Id sentiret de omni pilo: id aff[er]maret de o[ste]ri capillo. Ed de q[ui]libet
folio r[es]ig[ua]q[ue] arboris. Si tota tra-
solueret i[n] puluerem? et de signi-
lis illi minucijs interrogari potus
set: ad signis interrogaciones id
tā i[n]stant q[ui] vacat r[es]idet. Si me-
sume sit i[n]finitū crescat de mi-
nutissimis p[ar]tib[us] ipm[um]: eande simili-
tē tenet. Hec studiu[m] diligēt et expa-
nie: ut q[ui]libet q[ui]uis simili[m] p[ar]ta
sit legat et intelligat: quod subv-
na et sipli[ca]tate p[er]h[ab]et i[n]fi-
nta. Ed q[ui] m[od]i si illa sapia que-
de e[st] et in q[ui]c[um] vitas e[st]. alioq[ui]

p[er]ita nō e[st] si ea aliq[ui] vitas late[re]?
Ed inq[ui] m[od]i sim illa e[st] uix ali-
q[ui]d similitud[is] i[n]sipli[ca]tas? Ed i[n]q[ui]
m[od]i si ibi cordet et r[es]onu[er]at i[n]deptas: cu[m] i[n]sipli[ca]tas
i[n]finitate. sipli[ca]tas cu[m] magis-
t[er] d[omi]nis i[n]m[er]itato: vea vnitatis cu[m]
toti pleitudi vniuersitate? Sic
h[ab]et q[ui]s q[ui] p[er]tm[um] sua sua leg[em]:
q[ui] deat de illa remitti i[n]co-
p[er]hesibilitate estare. De dei s[an]cta
q[ui] dicit[ur] recti et q[ui] ip[s]e sit su[us] p[er]t[er]te
magis et su[us] q[ui]li[us] boni cu[m] rr[es]onu[er]at
Ex superiorib[us] agnouim[us]
q[ui] i[n] natu illa queds e[st].
sit uox vnitatis. et summa sipli[ca]tis:
illa ibi apositio. illa car-
no: ipsa illi. n[on] ip[s]i i[n]est uox in
s[an]cto. dicit[ur] et e[st] summa poten-
ti: et e[st] summa sapia: et ne i[n]s[an]cto
ee[st] p[er]pet[er]t. s[an]ctam olat. Sz q[ui]
con s[an]cta naz mchil er[er]t
s[an]cto mher[er]t dephendi. nō ta s[an]cta
q[ui] sup[er]s[an]ctu[m] e[st] tua eg[er]uia[re].
Sup[er] i[n]t[er]met i[n]t[er]met si non
exadit: q[ui] nō fit alius aliquid
ei[us] bonitas. et a[ll]i[us] ei[us] i[n]me-
fitas. Ed q[ui] si id e[st] e[st] i[n]men-
fitas. q[ui] bonitas. nū q[ui] erit i[n]
m[er]itato sua boni. Si id ei[us]
bonitas q[ui] i[n]m[er]itato: nū q[ui] erit
bonitate sua magni. Sz boni-
tas u[er] p[er]t[er] ad q[ui]litate: i[n]m[er]i-
tas ad q[ui]ntitate. Ed i[n]q[ui]d
q[ui]litate magni: et q[ui]ntitate
boni. Et ad hec q[ui]s ydoneus?
An q[ui] nō est aliud i[n]mensitas
sua u[er] bonitas sua. q[ui] s[an]cta sua:
summa simplicitas et uix
aliq[ui]

nonq; et erit sū q̄litate boni; sū
q̄litate magni? Et ad hec quis
vdeneus? Ex h̄is ut arbitror p-
facile ē intelligd q̄ sit ieffabile. v-
mo incoprehensibile: qd id intoci-
nādo appellit deo nō sentire.

Ex sit i oī loco i q̄phenit et i oī
tpe iuaia? et quo uniformis et
quo multiformis? cām xiiii

Tenem exām iā dicit
q̄ dī oī possit. Si g-
ve ē op̄s: dīcept et ubiq̄ p̄t. Si
ubiq̄ p̄t: potentia ē ubiq̄ ē. Si
ubiq̄ potentia: et ubiq̄ enia-
lia. Neq; em̄ aliud ei poten- at
aliud eius eē. Si atēenilitz
ubiq̄ ē: ergo et ubiq̄ loci est et
ubi locis nō ē. Cū itaq; et m̄
oē locū. erit et ext oēm locū. erit
sūp̄ oīa. erit iſta oīa. m̄t oīa q
ext oīa. S; qm̄ sūplins natē est
dī. nō erit hic et ibi p̄ p̄tes dīm-
sus: sed ubiq̄ totū. Cū itaq; m̄
q̄ntulacīq; ciuilibz p̄t totius.
et totius. et m̄ toto totius: et extin-
totū totū. **I**ḡ ext oē locū ē totū
m̄ nūlo loco. si in oī loco
ē totius: a nūlo loco sedudi. Lo-
calit̄ ergo nūsq; ē. q̄ a nūlo lo-
co i cludi: a nūlo loco sedudi p̄t.
Et si m̄ oī loco ē p̄ntialit̄. i nū-
lo localit̄: sic m̄ oī tpe ē etia-
lit̄. m̄ nūlo tpealit̄. **S**i aut ei p̄
loca nō distend̄ q̄ sume sūm̄ et
m̄tōposit̄ ē: sic nec p̄ tpa vāi-
af. q̄ etiā et i comutabil̄ est.
Si aut i eorū q̄ nondū s̄t nichil

ei futurū ē: sic eorū oī que iā
nō sūt. n̄t est p̄tibū? sic eorū oī
mū q̄ iā p̄nca p̄fē n̄t ei trāsi-
torū ē: igit̄ m̄ oī loco m̄tōp-
hesibil̄. et i oī tpe i uariabi-
lit̄. Et m̄tō m̄ qui q̄ntū ad
se s̄p̄ est uniformis: i alīs et
alīs i uem̄ m̄ltiformis. **A**lā si
sūm̄ sitū ei q̄ sitū taret. q̄ntū ad
sē iux sp̄licitatē natē ubiq̄ v-
m̄formit̄ se h̄t̄: et tñ sūm̄ parti-
cipiū grē m̄ alīs et alīs m̄lti-
formē se exhibet. **I**n alīs ē sūm̄
pt̄ia p̄iū p̄tē: nec tñ sūm̄ pt̄i-
cipiū vīte. **I**n alīs eaā sūm̄ pt̄i-
cipiū vīte: nec tamē sūm̄ propa-
cioz sapie. **R**ubzdā īest sedz
pt̄ia p̄iū bōitat̄: nec tñ s̄dīm̄
pt̄ia p̄iū bōtitidīs. **R**ubzdā vō
cōstatē īesse sūm̄ pt̄ia patioz
vītisq; et m̄ s̄e vīformis ē. et
mutari nescit. largitatis s̄ne
manū m̄ alīs dīrahit. i alīs
largius. i alīs largip̄ extēdit.

Ev̄ eī face sit a se s̄i velle et eī pati
nō velle s̄i et q̄ q̄ h̄i qd̄ actu alīc
et qd̄

Ot̄ cū vē op̄s sit q̄tq̄
d̄. aut ei op̄atione
ā eius p̄missioz p̄-
sistit. **A**lā quicq̄d sit n̄ ad nutū
siet: p̄culdū op̄s nō ēt̄. **P**ius
itaq̄ face ē a se s̄i velle: ei
at pati ē nolle ab eo fidi. **A**tp̄
oē ei pati ē sine oī passioe.
et a pati s̄i p̄missione. **S**ic om̄e
eius aḡ ēt̄ s̄i s̄i agitatione;
et m̄deficiēs facit sine fatigacōe.

Nod sicut eis facit est idem quod a
se fieri velle: nūq̄ qn̄ aliqd
facit quod p̄ius nō fecit. nūq̄ i
q̄ vult ad quod p̄ius noluit.
Sed q̄ vē imutabilē; velle
sūm̄ variari nō p̄e. Qd ergo
semel volunt. sp̄ volunt. Nū
qd. **G**qui volēdo fecit ab et
no fecit: q̄ ut fieri ab etho
volunt. Et si fecit q̄ futurā sūt.
nūq̄ adhuc facit et faciet q̄
iā p̄esita s̄. et de ceto futura
nō erit. **N**ūq̄ p̄seuat facie
dos p̄ et volendo. **A**trū aliq̄
ē desmit. nūq̄ h̄c desmit.
qd p̄us h̄uit: vel h̄c ī capit.
qn̄ ad ēē ī capit qd p̄us non
fuit. **N**ā qd ēē desmit. **V**l qd
nond̄cepit: n̄tē. **A**et qd n̄t est:
possidei nō potest. **H**omīs
possessor nec p̄t dñtesc̄: nec
sua ditione deaesc̄. Qd ergo.
Sed vide ne forte hoc ipm̄ quod
actualit̄ nō est excellēt̄. ex
cellet̄ sit ubi actualit̄ nō ē.
q̄ ubi actualit̄ ēst. **N**ā h̄c est
tr̄sitorū: ibi eternū. **A**et qd p̄
fectū estibi. vita erat̄ tūc;
qn̄ necdū actualit̄ erat̄. Qui
ign̄ m̄chil amitt̄. n̄t acq̄re
p̄t: eis h̄c qd actualit̄ ē. et qd
actualit̄ nō est. **E**t q̄ q̄ dñ ē de
dñis p̄iectabz usq̄ m̄d vi p̄hne ad
d̄cē qd ē ab etho a se p̄o r̄ v̄b̄

De h̄js q̄ de deo dicunt̄
r̄lat̄ voluz hoc loco
sup̄sedē. **N**ā eorū significatio la
cius se extēdit: q̄ q̄ p̄pediosa

brevitate p̄phēdi possit. **V**t ēī m̄
vē eorū significatio ad oīā p̄dicame
ta euāgat̄. **N**ā cū ea quā signat̄
s̄z relationē solet mō ad h̄c mō
ad illa p̄dicamēta p̄tm̄. **S**b
stat̄ ī nāq̄ d̄l. v̄m̄ alt̄ p̄bal̄.
Q̄ntitat̄: equal̄ vel īequal̄.
Ulitat̄: s̄lis l̄ diss̄lis. **P**bi
significat sup̄ior ī īfior. **A**n
terior ī posterior. **S**itu: p̄fessor
et cōfessio. **H**re: p̄fessor ī pos
sessio. **P**timet ad facē et pati
gnator ī genit̄. aātor ī etāt̄.
Nelij ī h̄js itaq̄ ī ter̄s̄ f̄s̄de.
q̄ attēptāe qd nō possuq̄ debi
ta breuitate suāgē. **N**ōnd̄
ē ī h̄c loco q̄ q̄d̄ de dñis
app̄etabz dñm̄ ē v̄sq̄m̄ ad id
ēē v̄l p̄tm̄. qd ē a semetip̄o.
ab eterno. **N**ā q̄qd̄ de h̄moi
dñm̄ est: n̄t min̄ ī staret̄. ead̄
si n̄t ab etho ēēt̄ qd ab alīude
q̄ a se p̄ ipso origm̄ trahet̄.
Expliāt lib̄ r̄ m̄ap̄ūt m̄la lib̄j; "

Quod h̄c v̄sq̄ m̄. p̄m̄
actū sit de dñm̄ s̄one
om̄tate. qdāmo q̄
rendū sit. qd̄ sentiend̄ sit de di
uinay p̄son̄ plalit̄. **L**a ī
quo ex cātāts app̄ete pleitudo
boitatis r̄uit̄ q̄ ī v̄l dñm̄tate
p̄ay plalitas de esse nō possit.
Et idē qd̄ de dñm̄ p̄so **iij**
nar̄ plalitate pleitudo boit̄
lō pleitudo. p̄ter̄ dñm̄ feliā.
attestat̄. **iij** **A**ut̄ de p̄
son̄ plalite m̄dict̄ duobz tes
tibz astrin̄t̄ exsidata diuine

glō pleitūdē dñmāt. **v.**
 Q[uod]ā dñmē plēitūdē dñmē plālitē
asserio tā dñmāt testio. **vi.**
 q[uod]ā psoū dñmās o; om̄o cē roct̄
q[uod]ā m̄a psoū **vii.** nas.
plālitatē oꝝā tā sūmā eq̄lītē
q[uod]ā sūmā silitudmē ee. **viii.**
 q[uod]ā m̄āda rōe sit ꝑbal' vmtasī
vā plālitē. et psoū plālitas m̄
vera vmtate. **ix.**
 q[uod]ā dñmā nā plūtāl' p̄st s̄tm̄
vmtate ꝑme. et hūana nā plā
litas ꝑay rōm̄ psoē. **x.**
 Quod ex plālitē vmtate quā i
uēt m̄ s̄tpō doct̄ hō q[uod]ā ex
pposito estiāre dēnt de h̄js q[uod]ā
credeā p̄ponūt de dñō suo. **xi.**
 Quod m̄āt ex cur̄t̄ itētāte q[uod]ā
vā fmitas sit i vā vmtate i red
vmtas i ēm̄te vēa. **xii.**
 q[uod]ā sūmā boītis i sūmā siphia.
ēm̄lassiaē ocodit̄ dāmat. et
mutua assertioē dñmāt. **xiii.**
 q[uod]ā plēitudo dñmē ḡlē i testatioē
sūmā boītis et felicitatis vīdea
acclamaē. **xiv.** q[uod]ā m̄āt
amoris nō p̄t cē om̄o m̄n̄ q[uod]ā
in tribz psonibz. **xv.**
 q[uod]ā opteat ḡmā p̄ i dñm̄ p̄m̄
voto. osili rōe tā p̄ i q[uod]ā. **xvi.**
 q[uod]ā plēitudo poē i sae v̄l possi
deri posse i sola vmta psoē. **xvii.**
 q[uod]ā plēitudo felicitatis nō v̄l posse
p̄sist̄ s̄t̄ ḡdācē psoē. **xviii.**
 q[uod]ā sūmā vē et sūmā boītis
v̄l nō posse p̄sist̄ s̄t̄ ḡdācē
tione trinitatis. **xix.**

Quod ex iſp̄ā solū p̄t̄ dñm̄
dep̄edi possit vestigū fmitas. **xx.**
 q[uod]ā ex tā psoē oſol̄ dñm̄
tā tā agit ut cordial' cūtās
et ſocial' cōr vbiq; i nūsq; ſum̄
tueat̄. **xxi.** q[uod]ā ſūmā eq̄
litas ſit i illa tātē. vbi o; om̄es
eque p̄fētōs ee. **xxii.** q[uod]ā
iſm̄ psonis ſit ſūmā ſiphiaſ. **xxiii.**
i ſil̄ vēa et ſūmā vmtas. et
vbiq; m̄āda v̄det̄tāb. **xxiv.**
 Quod m̄ h̄js psonis ſit intelligēda
atā eq̄litas vbi ē tātā vmtas et
tal' v̄det̄tās. **xxv.** q[uod]ā ſit i
aphesibl' i ſiſortas. ſūmā eq̄
litas. **xxvi.** q[uod]ā illa tātē.
nūsq; ē aliq; dīſſilis ſit nec ieq̄
lis i aliquo alio alti. **xxvii.** *huc*
uſq; dñm̄ ſit de dñmē ſbe vnitate
q[uod]ā ſēcēndū ſit de dñmā ſbñaz
q[uod]ā h̄js que huc uſq; p̄ ſit plēitāte **xxviii.**
 dñm̄ ſit de dñmē ꝑne vmtate v̄l
p̄petate ſim̄ q[uod]ā nob̄ v̄idebat̄ ex
enti ſum̄; de reliq̄ v̄o ſuſta
gare p̄pō ſum̄ q[uod]ā de dñmā ſ
sonaz plālitate v̄l p̄petatibz
ſentie dñm̄. P̄mo itaq; q̄ren
dū v̄l. vtq; i illa vā ſet ſūmā
dñm̄tāte vēa plālitas ſit. et
ſi ille psoū nū ſunt acd̄m̄ i
ternazū aſſoḡ. Deinde quō pos
ſit ſuſtē vmtas ꝑne i ſoū ſ
plālitate. Tāo v̄o loco quereō
p̄tebit v̄tq; nā ūv̄ ſidei m̄ē do
cūtē ſit ibi ſola vna pſona
q[uod]ā ſit a ſeipſa. et tāo v̄o q̄libz
p̄cedat ex alia. Et ſi qua ſpali
a cīa eandē ſidatiōz q̄renda.

A pta

qrenda. Qd si det nob̄ ista ex iōe
comē vltio loco optebit adhuc
q̄d an i illis diuabz psōis aliud
q̄d a se pcedetibz sit diuīs pce-
dendi modi. et q̄s auq̄ sit ap̄us
et seques ē uix̄ sim̄lariū de ea
rūd̄ nōibz. Optet at i h̄os. q̄
ad q̄rendū restat tāto maiore
diligētiā impende. et ardētiā
m̄sist̄ q̄ntom̄ i p̄m sc̄ptis.
iuem̄. vñ possuista nō di-
to ex sc̄ptāy testiōnibz. s̄ ex id-
m̄ attestatiōe iūc̄. In hoc
at m̄q̄sitiōis mee xpoiso qui
voluit n̄deat. q̄ voluit n̄ndeat.
Et digne q̄dē. Nā vt verū fatear
ad septandi ausū nō me quide-
ta sc̄ia eleuat. q̄ estuāt̄ ardor.
Istigat. Q̄ si nō det p̄uenie. q̄
tendo? q̄ si m̄tendo deficio.
Gaudēbo tñ i q̄rendo facie dñi
mei sp̄ pro vñibz amiss. labo-
rass. desidiasse. et si contingat
P̄m̄ma die plixitate. asp̄itate.
arduitate deficere. Non nichil
effeti. si vacat m̄ dic̄tingat.
fēi qd̄ potui. q̄sui et nō inem-
vocau illū et nō t̄ndit m̄. Et
ecce asma illa balaā. que fessō-
re suū i suo itinē retardauit:
nescio quo pacto me ad t̄rendā
vñ i c̄ptā vrget et i p̄ellit. ego
audio. et adhuc ego loq̄te m̄.
Qd qd̄ loq̄re potuit dñe m̄. po-
terit et p̄nildu. et dare ē. Sed
n̄t ad id qd̄ xpoisū tñ oī diligē-
t̄dam. Cuius dñe t̄c̄p̄tate
plei dñe boīt̄ quāt̄ q̄ i va dīnitati

psōi p̄s̄t̄ de c̄ nō p̄t̄ r̄ c̄m̄
O fdm̄ ex sup̄ioribz.
q̄ i illo sum̄o bono. v-
masaliciā p̄fecto sit totū boī-
tatis plenitudo atq̄ p̄fectio.
ubi eaā totus boītatis plenitudo
ē vā et sum̄a cāitas deesse nō
p̄t̄. Nichil cāitatem meliā: n̄t̄
cāitatem p̄fectiā. Nulla at̄ pro
puato et xpo sūi ip̄s̄ amōe d̄
xpp̄ie cāitatem h̄re. Oport̄ itaq̄
vt amor in altery tendat. utra-
ntas c̄e q̄at̄. Vbi i p̄lālitas
psōi deest: cāitas c̄e nō p̄t̄.
S̄ dicas fortassis. Et si sola vna
psōa i illa vā dīnitatiē effeti.
michilom̄ erga cāitaz sua ca-
ritatiē q̄dē et h̄re posset. v̄m̄o z.
h̄ret. S̄ sum̄a certe cāitatiē er-
ga cāitā psōnā h̄re nō posset.
Inordmata ei cāitas c̄et s̄issi-
me diliget: q̄ sum̄e diligend̄
nō c̄et. Est at̄ m̄pale i illa
sum̄a sapiēt̄ boītate cāitatiē
iordmata ē. Psōa i dñia.
sum̄a cāitē h̄re nō potuit er-
ga psōnā q̄ sum̄a diligē digna
nō fuit. Ut at̄ cāitas sum̄a et
sum̄e p̄fā oī ut sit tāta q̄ nō
p̄t̄ maior ē: opt̄ ut sit talie
q̄ nō possit ē: melior. Sidu
at̄ q̄s nullū alii q̄ntū sc̄p̄m̄
diliget. Ille que erga se h̄t̄ p̄ua-
tis amor amicti. q̄ sum̄a cāitā
gndū needū app̄hēdit. S̄ psō
dñia p̄fecto nō h̄ret que ut se
ip̄s̄ dignē diliget. si oī dignā p̄-
sonā oī nō h̄ret. dñme at̄ psōne

digna nō est. Ut ergo in illa vā
dimitate plētudo cui possit locū
h̄e. optut dīmā alij p̄sonā ex
hibe. caritatē p̄sonē dignē. I eo
ip̄o dīmo sortio nō carē. Vide
q̄ q̄ de facili vō om̄iat q̄ m̄ vēa
dimitate plālitas p̄soñ decessō
possit. Certe solus dīs sūme bo
nus ē: solq̄ dīs sūme diligēdī
z. Sūmā r̄dilitōz dīmā p̄sonā
exhibē nō possit p̄soñ q̄ dimita
te carēt. Plētudo dimitat autē
nō potuit cē s̄n plētudinē h̄oī. I
bonitas vō plētudinō potuit
cē s̄n caritē plētudinē: nec car
itatē plētudo s̄n dīmā p̄sonāz
plālitate. Cum id qđ de dīmar
p̄q plālitē plālō h̄oī (lō plētū)
dīna felicitatis attestatur. **S**alvū iij

Hec qđ
de plālitate p̄sonāz
plētudo h̄oītatis vñnt et p
bat. plētudo felicitatis s̄li rōne
approbat. et qđ vna lō altera
attestat. Et i vna eadēq̄ vñt
attestatioe vna clamat. altera
acclamat. Cōstāz sua vñus
q̄sq̄ introget. et p̄sildu q̄ abs
q̄ r̄dictide inēiet. q̄ p̄d cāte
m̄chil meli. n̄l cāte iocādi.
hōnos docet n̄pā nā. idēpm̄
ml̄t̄ exp̄scia. Sic i m̄ plē
tudinē vō h̄oītatis nō p̄t deesse
quo n̄l meli: sic i plētudinē
sūme felicitatis deesse nō p̄t q̄
n̄l iocādi. Nec ē itaq̄ m̄ sū
me felicitate caritē nō deesse.
Ut at caritas i sūmo bono sit.

possibile ē deesse. et q̄ etiū exhib
ē v̄l exhiberi possit. p̄mū ac
amoris ē. et s̄p̄ quo oīd nō pos
sit ee ab eo q̄ m̄ltū diligēt. m̄l
tū diligēt velle. Nō p̄t ḡr̄ aor
iocādi: si nō sit et mutuus.
In illa i vēa et sūma felicitate
sic nec aor iocādi. sic nec aor
mutuus p̄t deesse. In amore at
mutuo oīmo ut sit. et q̄ aorē
spendat. et qui amore repēdat.
Alt̄ itaq̄ erit amore spēdat. et
alter aorē repēdat. H̄bi ante
vn̄ et alt̄ ee vñnt: vā plurali
tas dephendē. In illa itaq̄ vere
felicitatis plētudinē. plālitas p̄
sonāz nō p̄t deesse. Constat i
taq̄ q̄ n̄l ē sūma felicitas: q̄
n̄pā deitas. Gratuiti ḡodis ex
hibito. et debiti aoris vēobesio
indubitan̄ vñnt. q̄ i vā deita
te p̄soñ plālitas deesse nō pos
sit. Q̄ de p̄sonāz pluralitate i
dite dubi. testibz astruit et q̄sideato dīne
Certe si dīne gle plālō afirma t e^{it}
Illa vā dimitate eē sola
p̄sonā vñā. **N**ō sola vñā p̄sonāz queadmodū
iux̄ hoc p̄culdu nō habet. cui p̄t
care possit i finitā illā plētū
dīmis sue h̄ndāciā. **S**z q̄sō vt qđ
hoc. An q̄ dicantē h̄re nō possit
v̄l vellet. an q̄ h̄re nolit v̄l possit?
Sz q̄ absq̄ dubio op̄s p̄ ip̄essibl
itatē excusa nō p̄t. **S**z qđ co
stat nō ee ex defici potēce: nūq̄
nō erit ex solo defici bēiuolēce.
Sz si dicantē oīd h̄re nō vellet
v̄l vāt̄ h̄re possit si vellet iste

in dñia psona bēniolēcie defēcto
attende queso q̄lis eēt vel q̄nt⁹. Ca-
te ut dñm ē n̄ tākē dñaq; n̄ cor-
tate iocūdīq. Cāltat⁹ delīns ro-
nal⁹ vita m̄l dñla⁹ expit. illa
vq̄ dēlātōne dēlābilis fuit.
H̄is delīns iethū rarebit: s̄cō
sortio carēs i māiestat⁹ solio so-
litana p̄mā sit. Et h̄is itaq; a
mimaduerte possu⁹. qual q̄tyne
eēt iste bēniolēcie defēct⁹ si plēm
tudis sue h̄ndāciā mallet sibi
sob̄ auare retine⁹: quā posset si
velletū tāto gaudiostumlo. cū
tāto delīnau i tāmēta al tel coi-
care. Si sic eēt. m̄to āgelorū
m̄to oīm asptm̄ s̄b̄ter fugeret.
m̄to se videri. m̄to se agnos-
ci erubescet: si ip̄i tātus hei-
nolēcie defēct⁹ iesset. Sz abit
ut sup̄me māiestati illi ali q̄
iſit vñ glāri deat. Alioqñ v̄
bi eut plētudo gl̄e. vbi nā vti-
sup̄i pbatū est. illa pot̄ ple-
nitudo deesse? Ad at glōsius.
qd vñ magficien⁹ q̄ n̄ h̄re q̄d
nolit coicare. Eōstat itaq;
q̄ m̄ illo deficiēti bono sumo
sapiēti. silio tā nō p̄t eēt auia-
ra reseruacio. q̄ nō p̄t eēt mor-
dātā effusio. Pte palā h̄es
p̄vide potes q̄ i illa sumā i su-
p̄ma celstidie ip̄a plētudo gl̄e
spellit gl̄e asortē nō deesse.
Ex iā dñc pl̄t. Cassio t.
coſimpatur testimōio ca⁹
Ecce de plētudinē plālita
te dñm aptā apte docui
psonaz.

m̄tōe ut iſame morbo videat
laborāe q̄ tā euētē assertōi ve-
lit q̄ire. Sz ei n̄ iſame morbo
laborās dicat sumē boīt̄ deesse
q̄ n̄ pfecti⁹. q̄ n̄ meli⁹. Quis
q̄d n̄ met̄ iops q̄d icat sumē
licitati iesse quo n̄ iocūdīq. n̄
ēdula⁹. Sz m̄q̄ n̄ rois expe-
plētudinē gl̄e putet dece⁹ q̄ n̄ e
glōsius. n̄ magficien⁹. Ecce mil
meli⁹. m̄l ētē iocūdīq. ētē n̄l
magficien⁹. vā sumā i sumā
cāritate. q̄ oīo ee no nouit. sumē
pso⁹ plālitate. H̄i itaq; plāli-
tā assertō t̄pliā i ſimāt̄ testi-
mo. Nā q̄ sumā bōitas. q̄ ſu-
ma felias ſt̄ hac recorditer
damat. plētudo gl̄e i ſimādo
acclamat⁹ acclamādo i ſimāt̄
Pte ſt̄ h̄ic fidei mē articul⁹ t̄
hēm̄ ſt̄. de ſumis ſup̄nū.
de dñmis dñm̄. de pfectis altis
ſumū. de oītis ap̄tissim̄. Eſci
m̄q̄ iōre duon⁹ v̄l̄ ſt̄ ſumā
ſtatōe vñ. Pte ſumā ſt̄ q̄d
difficile i ſumā. vñ ſiētē q̄d
fidei mē i p̄ūgtoz donāte dei
ſap̄ia fortit̄ alliget. Ex psonaz
dīna⁹ op̄z oīo eēt roetn̄as ca⁹ v̄i
Ecce ut ex ſhorib⁹ māief-
ſte colligē possu⁹ pfectio
vñ psonē ſorāu regit alib⁹
Inēim⁹ m̄l eēglōsi⁹. n̄l magfici-
cētē ſt̄ n̄ h̄re velle q̄d nolit
coicare. Māiestat⁹ itaq; ſue ſor-
terare noluit p̄s q̄ ſumē bona
fuit. Absq; du⁹ ut ee oportuit
q̄ ee voluit. q̄ vñs op̄s fuit.

144
200

Qd vō sēl' voluit sp' voluit: cu
vōs mōmutabili fuit. ppter
g ethā psonā coethā h̄e. nec
potuit vna alterā p̄tē. nec v
na alti succēde. illā i illā ethā
et icōmūbili dīmitate ml p̄tē
lit atiqui tñ sñre. ml noui si
uerē. Psōs itaq; dīmas i pale
ē oīo nō cē coethas. Vbi nāq;
vā dīmitas. ibi sūma bōitas.
ibi pleā felicitas. Sūma at bo
mitas p̄d dīm ē nō p̄t eē sñ p̄fā
carit. nec p̄fā caritas sñ psōq
plālitatē. plēn vō felicitas nō
p̄tē sñ vā i icōmūbilitatē. N
veā icōmūbilitas sñ etītate.
psōq plālitatē exigit vā caitas.
psonaq; coethatē vā icōmu
tabilitas. Ed i illā plālitatē
opteat tā sūma eqūlitate q̄ sā.
similitudinē ed tām vā.

Nōnd sane q̄ p̄ caritas
nā exigit psōq plālitatē.
sic caritas sūma exigit psōq
eqūlitate. Sūma at caitas necd
cē oīuit. vbi vō dīlē sūme nō
diligit. Dīfact⁹ vō aōr nō ē
vbi sūme diligit: q̄ sūme dili
gēdus nō ē. H̄i sūme sapiēti
boitata aōris flāma sñ nō alit
sic nec a plis flagrat: q̄ sūma
sapiā dīctat. Tuē itaq; sñ sū
mā illā cari h̄ndatā or̄ sūme
q̄ diligē. nāc ē absc̄du sñ sū
mā illā dīfactōis r̄glaz sūme
diligendū ē. V̄i p̄pis aōris p̄p̄
tāc oīuit. qm̄ sūme diligit.

nō suffiat sūme dīlē sūme
dīlē; nō repēdit. In mutuo ita
q̄ aōre plētudo cari lengit. ut
vōz ab alto sit sūme dīlē. et
dīcept⁹ sñ p̄dāz dīfactōis nor
mā vterq; sit sūme diligendus.
Op̄t̄ q̄ vōz sit eq̄ p̄fā. Optet
itaq; v̄t̄q; ēē eq̄ potēte. eq̄
sapiēte. eq̄ boni. eq̄ b̄tm̄. s̄ sū
mā plētudo dīlēs i mutue
dīlēs erigit sūma eqūlitatē p̄
fectōis. Si dītaq; m̄ dīmitate vā
caritas p̄petas exigit psonaq;
plālitatē: sic eōdē caritas i te
gritas i vā plālitatē restit sū
mā psōq eqūlitatē. P̄t̄t̄ s̄nt
p̄oia eq̄les. or̄ q̄ s̄nt p̄oia s̄iles:
nā sūlēdo p̄thā sūme eqūlitate;
eqūlitas vō nūq; sñ mutua sū
lēdo. C̄em m̄ sapiā n̄ sūlē
dīm̄ h̄nt̄ quō i eis pares esse
valet! Q̄ at dīto de sapiā. idē
dīco de poñ: idē vō iueles i te
tes oībz. si etas p̄ singla. **O**ia
miranda rōe sit s̄bñal' vñitas
i plālitatē et p̄ plālitatē vā
Quesiūm̄ et vni s̄bñal' cūm̄
Tuēim̄ q̄ i duobz mu
tuo vñitas. mutioq; diligēdū
ut m̄to dēat ēē sūma delatio
or̄. ut m̄ s̄m̄ sit sūma p̄fectio
tociusq; p̄fōis plētudo. Erit i
taq; i vñitasq; plētudo pō. i vñitasq;
plētudo sapiē. plēm̄ boitata.
plētudo dīmitatē. Erit vnde lo
ge metiōz sciam̄. nec ibi tamē
aliq; diffiniūm̄. q̄ dīmitat̄ q̄ā

ibi iucim⁹ nō possit eē cois
plib⁹ fbn⁹. hic emēt appar⁹
cois eē plurib⁹ psonis. Sed si mu-
tuodilat⁹ ois vrdm⁹ eē pſto
eē cois patet pfecto qm si op⁹
est vñ⁹: op⁹ et alia. Si vñ⁹ i
mēsus. et alia i mēsus: si de⁹
eē vñ⁹. Ds erit et alia. Sz sic⁹
i superiorib⁹ satis euident⁹ ostē-
dim⁹. nō p̄t eē om̄ps n̄ vñ⁹.
nō p̄t eē i mēsus n̄ vñ⁹. n̄ Ds
misi vñ⁹. Qd ergo. Ptiq⁹ abs
q̄ oī dñ⁹ sicerit vñ⁹ op⁹. vt a-
bo fil⁹ nō sīnt n̄ vñ⁹ op⁹. Sic
erit utriq⁹ i mēsus: vt ambo
fil⁹ nō sīnt n̄ vñ⁹ i mēsus. Sic
absq⁹ dubio erit vñ⁹ eon⁹ ds: vt
abo nō sīnt n̄ vñ⁹ ds. Itad her
q̄ sydone⁹ eē? Sz si dīmitas ipa
vt dñ⁹ p̄ito eē cois abob⁹. p̄
reto et cois erit abob⁹ dīma
fona: q̄ vt sup̄ pbat⁹ ē ml a-
lud eē dīmitas ipa. Cūiat⁹
itaq⁹ vñ⁹ q̄ vñā eadē q̄ fona
coz h̄c. Vel si hot meli⁹ sonat
cūiat⁹ abos vñ⁹ eadē q̄ fona
ce. Qd itaq⁹ mīr⁹ si fil⁹ abo sūt
mo n̄ vñ⁹ op⁹. vñ⁹ eti⁹. vñ⁹ i
mēsus. nō n̄ vñ⁹ dñ⁹ et ds. qm
qđe ambo fil⁹ nō s̄t n̄ fbalit⁹ vñ⁹.
Pide ḡ q̄ amīranda rōne sit fō-
stacial⁹ vñitas i illa p̄sōq̄ p̄la-
tate. et p̄sonal⁹ plālitas i reā
vñitas fona: ita vñt i p̄sonis
vñtas et i fona vñtas. et i ma-
iestate eq̄itas. Qd i dīma nā plā-
psonas st i vñ⁹ fba et i huana

nā plāt⁹ p̄bāt i vñtato p̄
Mararis fortiss⁹ tam⁹ vñ⁹
q̄ hec audis vñ legi. mi-
taris mīq̄ quo possit eē pl̄ qm
una p̄sona. vbi nō est rōna et
sola fona. Sz q̄ mīq̄ q̄ mīrabil⁹
mīta mīt⁹ opib⁹ suis: qd i q̄ mīq̄
si s̄t oīa est i secpso mīrabilis:
Mīta quo i natā dīma sit pl̄
q̄ vñna ffa: vbi nō est pl̄ q̄ vñna
fona: nec tñ eē mīrabil⁹ qm
i natā sit huana plus q̄ vñna fba.
etia vbi nō eē pl̄ q̄ vñna p̄sona.
Cōstat nāq̄ hō ex corp⁹ et uā:
et hec duo fil⁹ nō n̄ vñna p̄sona.
H̄c itaq⁹ hō quo legat et dīsat.
Cōserpo qd p̄ h̄ru estiare debeat.
de deo suo. Cōseram⁹ i vñ⁹ si pla-
cat q̄ rō in noctādo iueit i natā
dīma. et ea q̄ expīch⁹ iepit i natā
huana. Vtrobis vñtas. vñbus
plūalitas. Ibi vñtas fba. h̄
vñtas p̄sonae: ibi plālitas p̄
sonaq̄. h̄ vñ⁹ plālitas fba. Ibi
siqđe plūalitas p̄sōq̄ i vñtate
fona: hic atē plālitas fba i vñ-
tate p̄sonae. Etie quo nā huana
atq̄ dīma vident⁹ se mutuo et
q̄i ex opposto r̄spic⁹: et alter⁹
ulti vñd p̄ h̄ru vñdē. Sic i uā
respir⁹ h̄nt et mutuo vñdē dī-
natā creata et nā icreata. h̄pa-
lis et eti⁹. corrupt⁹ et incorrup-
tibil⁹. mutabil⁹ et immutabil⁹.
totilla et mēsa. mīsc̄ptibil⁹
et p̄meſa. finita. Qd ex pl̄?
q̄ vñtate quā iuenit i semipd⁹

*Dicō hō q̄ q̄ sit et o. estūare dēat
de his credēda s̄ p̄ponū de dō suō c̄*

Andam⁹ q̄ i illa p̄son⁹
pluralitate ē plēa s̄iliū
do et sumā eq̄ilitas. In hac plā
litate at m̄ita dissilitudo et
maḡ ineq̄ilitas. Nā i m̄a p̄son⁹
plālitate īcorruptibl' vna et
īcorruptibl' altā. īcomuta vma.
et īqm̄ibil' et alia: īartis̄p̄a
bil' vna. ītūsp̄ibil' et altera.
Hec et illa eaq̄ potes: hec et illa
eq̄ sapies. eq̄ bona. eq̄ b̄ta. In
hac vō fōnāq̄ plālite ex quibz
estat h̄m̄ana p̄so alia ē corpea.
alia īcorpea. alia visibl'. alia
invisibl'. alia mōr'. alia īmor
talis. Dissolubil' vna. īdissol
ubilis alia. īextirabil' alia. Nichilom̄
tn̄ p̄sonali p̄petute ita i vnu co
iuncta s̄t. vt i patēdo vel i dele
tando ne dīca separari. s̄ nec se
term possint. Ecce vidisti q̄ta
dissilitudo vel diuisitas fōnāq̄
sit i nā h̄m̄ana. Audisti n̄tq̄ q̄
ta silitudo v̄l' eq̄ilitas p̄son⁹ sit i
nātā dīma. Exph̄m̄ i obsecro
p̄sonal' vmtas quo sit i tantay
fōnāq̄ dissilitudie et diuisitate:
et ego dīca tibi quo fōnal' vmtas
sit i tata p̄son⁹ silitudie et eq̄
ilitate. Nō m̄as capio. nō p̄phen
do. s̄ q̄d nō capit intelligē. per
suadet m̄ ip̄a exp̄ictia. Vn̄ vti
q̄ et recte. s̄ si exp̄ictia te dorz.
aliqu⁹ ee sup̄ intelligēā i nā

*h̄m̄ana: nōne compote docuisse
debet ad ee sup̄ intelligēā tuā i
nā dīma. p̄f itaq̄ hō discē et set
ipo q̄ q̄ ex oto estore dēat de h̄m̄
q̄ s̄ credēda p̄ponut de deo suo.
Hec p̄p̄ illos dīca s̄p̄ q̄ altitudine
dīmōr̄ secretor̄ m̄itū diffimile
v̄l' detare uix capacitat̄ sue
modū. nō uix tradicōr̄ factoy
prīm. q̄s a stat dīdiisse et docuisse
p̄ sp̄m̄ sc̄m̄. Cuīo dīmāt̄ eccl̄
inteḡ. q̄ vā h̄m̄ sit i vā vni. et vā*

Sed n̄c vni. i vā t̄m̄. et x̄
ordīne q̄cep̄m̄ iation
natiōis m̄e modū p̄sequam̄.
Cōstat iā de dīmāq̄ p̄son⁹ plā
litate: n̄cīdū tn̄ de t̄m̄. Nā
plālitas ee p̄t etiā vbi n̄lla tn̄
tis ē. Ip̄a nāq̄ dualitas plālit⁹
z̄. Cōfōs̄ itaq̄ testes s̄t t̄m̄t̄
assertōe. Int̄ogem̄ q̄s sup̄
i attestatōe plālitat̄ adduxi⁹.
Et p̄us q̄d q̄d s̄t hac re testat̄
sumā si placet caritas i terroget.
P̄p̄z̄ at caritē sumā vniuersalit̄
ee p̄fāz̄. Ut at sumē p̄fā sit. p̄
oz̄ ee tantā q̄ nō possit ee maior:
sic n̄tē ē tale fore q̄ nō possit
ee melior. Nā sic i sumā carite
nō possit decē q̄d i stateē p̄cen
p̄m̄. H̄cipū vō v̄l' i vā colte
altery velle diliḡi v̄t se. In mu
tuo siq̄dē amore m̄thūq̄ feruē
tē n̄t̄ rati⁹. n̄t̄ p̄dari⁹ q̄v̄t ab
eo quē sumē diliḡis. et a q̄ su
me diliḡis alii eq̄ diliḡi v̄lis.
p̄baeo itaq̄ sumē caritas ē vō

tua cōsiderat exhibitēs dīlōis. Sa-
ne sūme diligēti. sūmeq; diligi-
desidāti p̄cipiū gaudī solet cē
m̄ desidētū sui adīpletōe optate
vñ dīlōis adeptōe. P̄bat itaq;
se iſcaritate p̄fīm nō cē. cui nec
dū p̄t m̄ p̄cipiū gaudī sui cōsider-
ne oplate. Et itaq; idū mag-
ne iſfinitatis. nō posse pati aſor-
cū aoris: posse vō pati signū
magne p̄fōis. Si magnū ē pa-
ti posse. mai⁹ erit ḡtanc̄ ſuſſiſe
m̄axim at ex deſidio reſer. Bo-
nū magnū id p̄m. meli⁹ r̄m:
ſed tūm op̄m. Den⁹ ḡ ſūmo qđ
p̄cipiū eſt: op̄tio qđ op̄m eſt.
In illis itaq; mutuo dīlōib⁹
ſup̄ior diſputatio inēit. vbiſ
qđ p̄ſiō v̄t ſūmati ſit exhibi-
te ſ̄ dīlōis aſortē eq; rōne req̄
rit. Si ei⁹ nolit qđ p̄ſta boitas ce-
riq; vbi erit plēitudo boitas.
Si al⁹ velit qđ f̄i neq; vbi erit
plēitudo p̄tatis. H̄ic⁹ m̄arkeſ-
ta rōne colligit qđ p̄cipiū ḡdā
m̄at et corpo plēitudo boitas.
cē nō possit. vbi volūtatis v̄l fa-
cilitatis deſtī dīlōis aſortē. p̄
cipiūq; gaudī rōne excludit.
Sūme ḡ dīlectoſ ſūmeq; diligē-
doſ vterq; oꝝ. vt pari voto dī-
lectū req̄rit. pari aſcordia p̄ vo-
to poſſident. H̄ides ḡ quo carit̄
ofſiātio p̄ſonāq; iſnitatē req̄rit.
ſme qđ oſo plēitudis ſue iſtegatōe
ſubſiſtē neq;. Vbi⁹ totū qđ eſt
vniſalitē p̄fīm eſt. ſi nec ite-

gra caritas: ſic nec vēa iſnitatē.
abeffe p̄t. Et ḡ nō ſolū plūtah-
tas. ſ; et vā iſnitatē iſ oēa v̄mata-
te. et vā v̄matas. iſ vēa iſnitatē.
Cui⁹ ſūa boitas ſūa felicitas tr̄n⁹
affer. Et cordit clamāt iſmutua at/
R qđ at ſo teſta ſm̄at v̄x̄
los illos mutuo dīlōis
quos ſup̄ior v̄o inēit iſ vā dīm-
tate cē atendit: quā qđ atteſ-
tatiōis ſue r̄o; redde poterit.
Nūq; qđ vterq; eoy p̄cipiū gan-
dī ſors nō erit: an qđ vterq; h̄e
voluit. an qđ v̄n⁹ voluit. et al-
ter noluit. Et ſi quo ma volu-
it et alt̄ noluit. vbi erit illa qđ
ſp̄veris et p̄ſtis amus ieffe ſo-
let. et ſp̄ ieffe or. Vbi m̄q; erit
m̄odidna illa iſtim aoris pre-
gatiua. aior⁹ vidēt vñām̄i-
tas. et iſtim aſcordia. Et ter-
ti si qđ dīreſt. alter⁹ velle et alter⁹
nolle. qđi⁹q; iſ ſua volūtate nō
poſſe p̄uale. aſſeſſit. ſime potē-
te negabit. Si v̄d neuit dīrūt
exhibite ſ̄ dīlōis. nō ſim̄ poſſe
aſq; eſt. quo qđ ſe ſup̄m̄ aſ-
ſignate dīlōib⁹ deſtī. poſſit eos
extiſare. Sam⁹ at qđ ſūme ſa-
piētes n̄ p̄t late. Si itaq; vē er-
ſūme ſēniſe diligēt. quo vñ⁹
qđ ſap̄ poſſit alt̄ deſtī v̄de. Et
nō dole. Nā ſi alternter alt̄
deſtī v̄det. nec dole. vbi erit
plēitudo dīlōis. Si v̄det et
dolet. vbi erit plēitudo felicitatē.
Om̄ aſſtat vbi cauſa dolēdi

nisi deent: plenitudo felicitatis
non potest. **H**ic r^u colligit et i
dubitate ratione comprehendit. q
plenitudo felicitatis nec tristitia
defectus excludit. **C**uius summa
no ut d^em est psona trinitate
exigit: nec posse decere dicitur.
Facit quod summa bonitas et su
ma felicitas trinitati assertioz
ocordit clamat mutua attes
tatioe affinat. **O**p^{er} plenitudo di
gl^{or}i contesta sic bonitas et felicitas

Gvideat acclamare eum 13
Grandis p^{ro}culdu^r defi
nitatis nō posse pati
resorau^r aoris. **E**t hoc resuat
v^{er}dissilare q^{uod}. **S**i hic itaq
defis sepe ia dicta illi mutuo
dilect^r reet h^{ab}et utiq^r nō solu
m alto q^{uod} dolet. **B**ut si l^{et} q^{uod} i
serpo erubescet. **N**a veri et i
tim^r alicius p^{ro} nō p^{ot} timedi
leti defini videt nō dolere: sc
sume de p^{ro} p^{ro} defini an alicia co
spectu nō posset nō erubescere.
Es si illi psona plaliti reet v^{er}
mito debeat erubescere ob
seruo ent plenitudo glorie. q
ve deitati decet o^rio e^r m^ugale.
Es p^{ro} sume felicitati nō p^{ot} ee
ca dolendi: sic sume gle plen
titudim nō p^{ot} iesse matia er
ubescere. **E**s namq^r nō videat q
sit extre^r demeae v^{er} tenuer
su spiritu illi sume felia ma
iestati ad iesse potuisse quod
possit tate gle splendore v^{er} i

modico obnubilare? **E**cce p^{er} do
dimebo^r plenitudo felicitas gle
una vitatis attestacioe iuices
ocitant: et q^{uod} de dñe carit^r plenitudo
de illa psona plalite tec*ed*ne
evidet ostendit. **T**on^r defis sus
picioz i illa summa carit^r parit
dapnatur. **T**ocati i illa situatioe
plenitudo cordit clamat. **C**ai
tas at ut ee ve possit usum ap
plalitate exigit: ut v^{er} vo^r o^r summa
sit psona trinitate regit. **O**p^{er} gica
adris nō p^{ot} ee v^{er} min^r i^r tib^r
p^{ersonis} capl^r i^r :

Abat credim^r. p^{ot} tot p^{er} mis
sas iones abigere nō pos
sum^r. **E**nīq^r credim^r vno ali
q^{uod} psona in v^{er} d^{omi}natate ee fate bei
uolentie. ut n^{on} dicitur. n^{on} deha
m^u h^{ab}et q^{uod} nolit conicare.
tate p^{er} tate v^{er} sit ei m^u p^{er} al
tante felicitati. ut n^{on} sit ei diffi
cile: **I**sc^r p^{er} ee ut fatei optear
d^{omi}na^r p^{ro} trinitate nō posse
decere. **S**i v^{er} hec melius elucide
cat. q^{uod} diffisi dixi i m^u vnic
colligam^r. **S**erte si una sola p^{er}
idem tate ee nō h^{ab}et tu mag
nitudis sue d^{omi}nas conicar. **S**i
et eniso illa deliciay i dulce
dis h^{ab}et q^{uod} ex itie dulcis
obtetu ei accresce potius^r i
ethu crete. **S**i sume bonu^r plen
tudo boitati nō sumit illas a
uare itme. nec sume vni^r plen
tudo b^{ea}tudis p^{er}mit istas nō
optime. et ad horis sui magis

tenet tā de illa largitate le-
tat. q̄ de ista finitate gloriat.
Iādūtis i hys q̄ sit m̄pgle
vnā alio m dīmītate p̄sōz sō-
rietatis ore tare. **F**ī si solā v-
nā sōia h̄et. enī utiq̄ deceat mi-
maḡtudis sue dīcias coīcaet
h̄mī caritatis dīcias ipar-
tiret oīo nō h̄et. **D**ilectioni
dulcediē ml̄ i oīidī i suemt.
n̄ m̄ q̄ amplia aīs del̄aret.
h̄moi dīcedis dīcias solā pos-
sideret q̄ m̄ exhibita dīlācōe sibi-
sōiu et dīlām̄ nō h̄et. **S**oīo i
taq̄ aōrie nō p̄t eē oīo mīm̄
q̄ m̄ tribz psōms. **N**ichil at ut
dīm̄ est glosiam̄ maḡficien̄
q̄ q̄t̄ h̄ed utile et dīce m̄ cōe
deducē. **N**ō p̄t vō sūmā sapi-
entia latē. nec sūme bēiuolē
nō p̄t place. et quā nō p̄t sūme
potētis felicitas. v̄l sūme felicis
ptas. suo bñ placito tare. tā
nō p̄t gemē p̄sōe m̄ dīmītate tā
nō cohērē. **E**t oportet gemina
p̄t̄ i dīcī part̄ vota cāsimili rō

Notand; q̄ p̄sonā dām̄e c̄ rō
sane idīm̄ ill' p̄sōe q̄
p̄ficio vnt̄ exigit adūctioz altū.
et o sept̄ m̄ gemē p̄ficio v̄t̄sq̄
h̄ req̄rit cohērētā tāe. **N**ā i ge-
mīm̄ p̄sōis p̄dā alia dīgī
vt v̄t̄ ab altera mīto sit sūme
dīlācōe. oīz vt v̄t̄ sit sūme p̄fīa.
Sic v̄t̄obiq̄ itaq̄ sapīa vna po-
tētā vna. f̄ sanc optebit. vt v̄t̄
trobīq̄ sit bēiuolēn̄ vna et sū-

ma. **E**st at p̄pnu sūme et v̄t̄sq̄
q̄ p̄fīe bēiuolētē oīz pleitūdīs
sue h̄ndātā m̄ cōe deducē. **V**bi
at i altūtra p̄sō eō bēiuolēn̄
extat. n̄tē eō voto pari. rōe cō-
fīmīlī p̄pnu gaudī i sōrē v-
t̄sq̄ req̄rit. **N**ā vbi sē duo mi-
tuo diligētē sūme desidio a-
plectūl̄. et m̄ altūtō aōre sū-
me del̄ant. sūmā gaudī i sū-
mītō amoe illīz. et eq̄usō
p̄pnu gauū illīz ē m̄ aōre istū.
Dīdu iste ab alio solā diligēt.
p̄pnu dīcedis sue dīcias solā
possidē v̄l. **S**it et alius q̄dīm̄
adīlectū nō h̄z. p̄pnu gaudī
tare. **V**t at v̄t̄sq̄ possit istīgo
dīcias v̄t̄are. oīz eos adīlectū
h̄z. **V**bi itaq̄ mutuo diligētē
tāte vt dīgī bēiuolētē s̄t̄. vt
q̄t̄ p̄fīoē dīcē ee velit. oīz vt
dīm̄ ē v̄t̄sq̄ pari voto. q̄n̄ rōe
dīlām̄ req̄t̄. et uīx p̄t̄sq̄ sue
pleitūdīm̄ p̄ voto possidē.
Et p̄t̄sq̄ sac et p̄t̄ vīda possi-
dīste m̄ singulārē p̄t̄ cāt̄
sāt̄ dīcias cāt̄alī s̄t̄ rōe
hoc solet maxīc īterē. q̄ sapīe
dīlācōe valet et solet haurīt̄
de corde appō. ilīc at cāt̄ dīlācōe
haurīt̄ de corde alieō. **N**ā q̄
t̄mē diligēt. et t̄mē diligēt̄ cāt̄
pisat. nō tā del̄at̄ q̄ anxiat̄.
si de dīlām̄ sūi corde nō haurīt̄.
dīcedis dulcedīm̄ quā sitit. **S**a-
pīe v̄b̄ dīlācōe t̄mē dīlācōe
q̄n̄ de corde appō haurīt̄. **H**īḡ

diffinitus enim natura si plenitudo sapientie dicitur posse possit in singularitate personae. Nam quod in una entia si sola una persona in deitate est. non tamen in plenitudine sancte habet potest. Pleitudo autem sapientie non possit esse sine plenitudine potest: sed non potest plenitudo nisi in plenitudine personae. Sapientia namque plenitudinem prouidit non habet. qui ignoraret quoniam optimam potuisse quod ei de omnibus potest decet. Prouerso autem absque dubio caret potest plenitudine quam aliquis sanctus possit in unitate sustinere. plenitudo itaque unius non potest habere nisi in plenitudine alterius. Quod ergo de sapientia dicitur: secundum est ut id est de personam intelligamus. Nam si opponatur decet non potest ubi plenitudo personae possidei possit in singularitate personae. Et cetero felicitas non videatur posse possit sine genitacore personae cum

Quoque plenitudo autem videtur ratione. et summe nullum omnium posse possit. nisi genitacore personae. Cestum ergo in luce datus est hoc hunc quod in spiritibus dieris. Nam si illa via dicitur sola una personae. utique non habet cuiuscumque amore ipso pendet: nec quod sumum a ore repetere sibi dicitur. Unus ergo illi summe dicitur dices de dilectione habendae. quod videtur est tamen de propria de alieno corde habentis soleret. Hoc enim ut in persona pati sum hunc delitans dulcior. non delitabilius

in hac singularitate salubris placitis atque iocundis. Quoq; dina felicitas tanta plenitudinis habendana obtinuit cui summa suavitatis. summa iocunditas per decebat personae itaque genitacore ut dominus est felicitas exigit: ut in omnibus plenitudinis integritate possit. Et consumatio videtur et summa videtur non posse possit. In completione trinitatis enim ruris eminebit. ne modicu[m] sit. si ad euidentiore videtur intelligentia de divinis et summis huano more locorum. Hunc autem logandi modum in usum mei opere statu fidei et assuimus quanto eum in scripturis sacrificio optime iudicemus. Sumus vero habentis gaudiis esse viri: quoniam sumus amores ibi suspendi vni ab felicitate sue beatitudinem non obtinetur. hic summe personis gaudiis. ut ex iusta antedictis euidentissimi est duos tantum mutuos dilectorum inueni non potest. Ibi namque dilectorum utriusque adire suspendit: vni absque dubio melliflua illa dilectorum dilectio oblectamentum haurit: vni hauriente que possit non habet quod si solus esset. et solitarij vivet. Magnus itaque cumulus gaudiorum et iocunditatis accrescit cuius ex iusta exhortatione exhortante dilectorum. Hic ergo manifeste colligitur quod sumus illi begintat gaudus in dilectione locum non habet. sum illa persona placitatem tua personae decesset. Et certe in sola genitacione personae non est cui possit quoniam dno pri-

pias iuridicat̄ sine delictis co-
rad. Hic dāt intelligi quod suacio
re et sume bonitatis nō possit sibi
sistere sibi plementē tūtatis. Quod ex
ipsa solū proutate diligētis dēphē
di p̄t vestigium tūtatis c. 13

Quod de tūtā assādē
p̄ba est p̄pōsō satis. mul-
tūq; p̄spīia a sīdā fīcē oīmān
p̄t. Utītē itaq; ac p̄petatē cōdi-
lētōis diligētis fidātōe p̄pēdam.
et cīcī tūtē qd̄ q̄rīm̄. Enī
vñtālī amōrē īpendit. A solū
solū diligēt: diligēt qd̄ est. H̄c
diligēt nō est. Enī dno se mutuo
diligēt. et sumē desidēt a fēctū
sumē īpendēt. et istiā illū. il-
lūs vō m̄ istā affīcē discūrt.
et qī m̄ dūlīsa tendit vñtāq; idē
qd̄ diligēt ē. H̄c diligēt nō ē. So-
diligēt a tūre dī vbi a duobz tūt
cordit diligēt. socialit̄ aīnat.
et duoy affīcē tūtā nō sīcēdō
ī vñtā dīlat̄. Ex h̄js itaq; p̄
qī m̄ ip̄a deitātē cōdiligēt nō
h̄ret lotū. si duobz tūtā cōfīstēt̄
bz tūtā p̄sonā decēt. Nō enī hic
de q̄lītāq; s̄ de sumē cōdiligētōne
loqm̄: quale neātā a cōrētōe
nūq; meret. nūq; dīḡ tūtēt̄.
H̄s q̄so dīgne explicitē valeat
q̄nta sit vñtā beīnolētē sumē
et vñtāq; p̄fē. Qī q̄so dīgne
est mācē suffīcēt. q̄ vel q̄nta
sit dīḡtās ī tūtē et sumē cō-
die. Si tanta itaq; dīḡtās ī
m̄ h̄js duobz vñtābz tūtāq; ex-

seip̄sa. qd̄ q̄so vñtās. qd̄ dīḡtās
terit. vbi q̄uis condit̄ ex
altera. vbi vna maḡfīcēt̄ ex
alii ista cōfīmat̄ ex illa. Ed̄
alii dē tūtā et sumē cōdilāt̄
nī tūtē beīnolētē cōfīmat̄
cordie mutua cōfīsio. Vñtā
itaq; tātē dīḡtās. et fēmīt̄
extellēt̄ p̄t nō p̄t m̄ sumē bō.
vñtālēt̄ p̄fecto dece: s̄ nō
p̄t s̄ p̄sonā tūtē p̄fīst̄.

Cē ex tūtē p̄sonē q̄sodāt̄ ī a tūt
agit ut cōrdial caritas et q̄sonā
aḡt vñtāq; nūq; s̄m̄. Cūtēt̄ c̄ ex

Attende nē quō tūtē p̄sōe
vñtāp̄at̄: et cōsōalē aōrē p̄
oēs. et ī oībz cōfēdat̄. Si vñtā a-
liq; e trubz p̄sonās attēdīs: vi-
debis qd̄ cētē dīne eā cōrdie
amāt̄. Si alia res p̄tias: et i-
bi eq; tūtē. qm̄ reliq; ī eī
amōrē pari voto concordant.
Si tūtā ab h̄js m̄ cōfidātōe ad-
ducās. p̄culduo tētāq; cōfīm̄ pa-
ri cōrdia ī illā cōfīm̄ vñtā
Si cōrētā attendēt̄. ibi aōrē fu-
mīt̄ sp̄līt̄: vt vñtā de defēt̄
aōrē suspīcō facilī orī po-
terat. maiōrē cōfidātōe c̄t̄tūdo
cōsolidat̄. Etē quō ex tūtē p̄sōe
cōfīlātēt̄ ī illā tūtē aḡt̄
vt cōrdial caritas. et cōsōal
aōrē vñtāq; nūq; s̄m̄ tūtē
at̄. Etē tētēt̄ aōrēt̄. tētā
tā rara vñtās attestat̄ vñtā
oc̄rit̄. vt mēt̄ c̄p̄t̄ vñtā
tētā c̄t̄fīcō s̄t̄fēt̄ nō poss̄t̄

Sed sūma eq̄litas sit in illa t̄ni^{te} ubi oē
oēs eque p̄fōs esse cap̄m xxxi

Onus sup̄pbatū ē de duobz.
Op̄ari rōne i fern p̄t eaā de
tubz. Singlos sc̄ a fīn sūme diligē
dos. sūme dīcōs: q̄ sūme p̄fectos.
Plēitudo sūme felicitatis. req̄rit
plēitudo sūme iocūdī. plēitudo
sūme iocūdī. req̄rit plēitudo sūme
sūme carit. plēitudo sūme carit
exigit plēitudo sūme p̄fectiois.
ibi itaq̄ oēs et oēs ex p̄fōs ēē. ne
cessē ēē oēs in sūma eq̄litate agnū.
Fuit itaq̄ oibz eq̄lis sap̄ia. equal
pōn. idiffēns glā. vīs foris boītas.
etīna felicitas. vt vācīl ostet q̄ co
tidiana p̄fessio xane i stītutōis
doceat. qm̄ triū p̄t vna ē deitas.
eq̄lis glā. coetīna maiestas. illi
ibi alto maior. illi ibi alto m
nor. illi ibi alioz. n̄ i. postioz.
Sō stat itaq̄ i illa t̄ni^{te} oēs p̄fōs
coeq̄les fil' et coetīnas ēē. n̄a si co
ctile nō eent eo pōe eq̄les non es
sēt. Ex i singulis p̄sonis sit sūa
sūmpliata et i oibz fil' vna et sūa vni
ta. ut obiq̄z minūda p̄dēptitas in

In illa itaq̄ sūma. et usq̄ vīcesimū^z.
qq̄ p̄fā p̄fōn eq̄litas sūmū illō et sūe.
sūmū ēē est oibz coē. Ide est q̄ oibz
esse qd̄ vniū. vniū qd̄ mīp̄. at p̄
qd̄ posse. Hō ḡ ibi ē aliud sap̄ia
qd̄ potē. pōn q̄ eē: et uīx huc
mod̄ filis in filibz sūmā. Vide ergo
qm̄ idē ip̄m ē totū qd̄ in q̄libet
p̄sonā ē. S̄i sūma p̄fō ē mīlla

eq̄litate. et sūma eq̄litas in illa
p̄fītōne. erit sīn fil' et oibz sū
ma plēitudo sal. erit singul' fil'
et oibz plēitudo sūma. potē. S̄i
q̄ ē sūma et plēa pōn: n̄ oīpoñ!
Nonim̄ at q̄ oīpotēn īde dī
sit. q̄ oīa possit. Si vō oīpotēn
oīa posse vācīl ostēt: de facili
efficē possit vt q̄libz alia potētia
n̄ possit. Hic ḡ manifestū est q̄ oī
potēn nō p̄t ēē n̄ vna. Sup̄ius
at p̄batū est. q̄ oīpotētia īde ip̄z
est qd̄ dīma eēn. Si i. cōe est sal
oibz p̄fōis oīpotētia h̄c. vīmo +
ēē. q̄ ibi nō est ād̄ ēē q̄ h̄c: coē
erit et oibz vna et eandē eētia
esse. Nā dīma eēn p̄t oīpotētia
nō p̄t ēē mīli vna. Nō solū itaq̄
īde ip̄m est totū qd̄ ē quilibz p̄fō
verētia īde ip̄m ē queūs vna qd̄
q̄libz alia. In sīn itaq̄ sūma
sūpliatas. m̄ oibz fil' vāq̄ sūma
vītias; ut obiq̄z at si bñ atten
dis mītāda p̄dēptitas. Cuōt hīs
p̄sonis ēt̄ it̄da dīa eq̄litas vbi tūtū mī

Quod vt dīmē vītias l̄y dēptitas
possit bñ et male ītelligō. Inta
ta p̄a q̄ p̄fōn sūpliata et vītia
vīl p̄tū vīdēptitas q̄ eq̄nā
ltas ēē. Ties statuas autreas. si
sīnt cīus dē puritatē et ponderis
et p̄oīa eḡdē sūpliatis possunt et
solem̄ eq̄les dīc. H̄egmōi eq̄li
tas mītu p̄gīna ē ad illā que est
in dīmāq̄ p̄sonaz t̄nitate. Nā i
illa statuaz eq̄litate dā ē massa

autem statue altius. et tunc hoc alio quod
alium est una. et ad aliam est altera.
Nihil autem tale deum cogitare debet
vera et summa trinitate quam sit ibi aliud
et alium. sed unum altius egle. Nam si
tamen deum trinitatis est quod est una alia
persona. id est ipm et totum est et in qua
libet altius. Tres rationales sunt enim
quae non similitudo dicitur. si sunt eadem
potentie. exinde sapientia. exinde spiritus animatus
bonitatis. **S**i in hac spiritu trinitate
sic sunt tres personae. sic sunt ibi et
tres rationes esse. Summa aequalitas
est in unitate ratione. Aliud itaque et
alium quodvis egle invenit in trinitate
illa. **T**ras eequalitas logica est in trinitate
domini. **S**i illa summa similitudo ea ratione
non personae eales dicitur. quod sumum
et summe simili est ea in ampleitudine et
perfectione qua est persona unus in ea
ampleitudine et personae est in aliis personae
altius. **C**ontra sit in comprehendere illa ratio
unitas summa eequalitas et unitas.

Quite una eadem persona non est
quam aliquid voluntatis me-
litis vel determinatio in seipso. Non ergo
erit maius vel minus voluntatis ad
quis in trinitate persona quam in aliis
alia. cum vacat sit summa una et ea
de persona. Et at singulariter sibi et in aliis
eadem ipsa. nec maius nec minus
aliquid erunt quodvis in aliis
sola per se. In illa autem persona summa
vbi est plena persona minus ad est in
una sola quam in aliis. et quodvis in aliis
minus aliquid tote tres personae
poterit accepte. Hinc ergo attende illa

illa oportet formis et oportet faria magnitudinis
coequalitas in illa summa trinitate quam in
comprehensibile sit. ubi unitas plenaria
litati non credit. nec plenaria unitas
excedit. **C**ontra tamen nusquam agit de diffinis
sibi non regi in aliquo alio alteri corporis

Ratiocinii quantum
sed ut hanc dominum personam
equalitate apli amixens
attende et in omnibus aliis personae.
quoniam in una quodvis in aliis personae
singularitas est sine plenaria. non unitas
sine equalitate. Taceo quod per triplex p-
minutum. et sibi ipsi in equali sunt. Ta-
ceo quod aliud est in potest. ad sapientiam.
aliud est in eius iustitia. et per hoc sunt
aliud maior. sum ad numerum melior
sum detinor. Certe ergo potest sola. certe
ergo sapientia est sibi ipsi dissimilis. est sibi
ipsi in equali. id est ipm singulare
celum. Potest ergo attende. et inuenies.
quod aliud est ei facile. ad difficile.
aliud impugne. Et sic deprehendi si
biri ipsi etiam dissimilis est in equalibus esse.
Sicut et ipsi sapientia. aliud est apprehen-
sibile. ad modum incomprehensibile. Nam
quoniam humana vel angelica intelligentia
potest unquam ut de ceteris taceam.
ipsa in necessitate dimittitur apprehendere.
Duum itaque una eadem non in aliis esse
efficiatur in aliis innumeris in
parte est numerus. et in parte est maior. et
ipsi sibi dissimilis. et ipsa sunt inuenientur
in equali. Et hinc itaque colligi potest
quod vbi valet plenaria non est vicia
equalitas esse non potest. In illa autem
trinitate nusquam est alia dissimilis.
aliquo

200
205

sibi. et equal' nec. nec i aliq' ali-
tui alteri. Sane ubi vñ eterni-
tas e. no p̄t ee p̄us vñ postis.
sic ubi in omnib⁹ mensi-
tas no p̄t ee mai⁹ vñ m⁹. **R**
b⁹ itaq' eadē cōnitaſ ſimilita-
tis id iest. illa aliquem ineq-
uitate vitissitudo vel altna-
tio iesse fit. q̄ illa ibi trans-
mutatio vel vitissitudinis
obūbratio i n̄ ibi p̄us mchil
postis. n̄ mai⁹ a' m⁹. Et tote
tres p̄sonae coetne e' p̄ et coe-
qles. Et ea iā mā festa vñ m̄
tiplici rōne. p̄biquim⁹ q̄ ver-
itatem qd credē iubem. ut vñ vi-
deliq' deū in tñte. et tñmitate
i vñtate venerem.

Qm̄ incoprehensi'c' vide
at hñane i teligene.
q̄ plal' p̄sony siti' vñ p̄de. **I**
q̄ m̄ta st̄ q̄ hñana iſnaa
no p̄phedit. q̄ m̄ ipsa p̄pa ex-
pien late no sm̄t. **2**
q̄ m̄ta st̄ incoprehensi' ad q̄
expien deficiat. q̄ tñ id mam
festa late no sm̄t. **3**
q̄ ad doctne euidentia oꝝ p̄son⁹
significatioꝝ detinere. i ſm̄ detia
towz tñ ſimilitate assignare. **4**
Vñ nos q̄ſitū est q̄ neitate
qd restat inqrendū. q̄ veitale
hes illi i ſm̄ deti ſt̄ p̄soe. **5**
q̄ m̄tu differat m̄tſe ſigfi-

ratio ſbn̄e i ſigfi' p̄soe. **6**
q̄ no tā aꝝ q̄ aliq' ſta. no iē
ſbne. nec tā aliq' q̄ aliq' ex
demiratiōe p̄ſone. **7**
q̄ no ſit n̄ tē vñciq' ſt̄ p̄les
p̄ſone. et p̄les ſbae credē. **8**
q̄ n̄ diffiniu' ſoꝝ q̄ ſu. i eo q̄
dixi⁹ deū m̄ et ſbn̄ alit' vñ
et p̄ſona' tñm̄. **9**
q̄ nec plalitas ſbn̄a dissol
uit vñtate p̄ſoe m̄ n̄a hñana;
nec plal' p̄ ſidu' dicit vñtate
ſbne i natā dñma. **10**
q̄ i discerni' ſoꝝ op̄ e
gemā ſidatiōe. hoc e ut ſcia
m̄ q̄le q̄ ſit. i vñ heatce. **11**
q̄ ſb no iē exiſtē p̄ſsu' v
trāq' ſidau' ſb̄ m̄t̄ p̄e et illa q̄
pt̄et ad towz **duodenī** ſbne. vñ
illā q̄ pt̄in⁹ ad towz obtinece.
q̄ gñal' exiſtēaꝝ vñtatiō ſt̄
diſtiquit' mo. **13**
Jux q̄ variat' p̄ſoy exiſten m̄
hñana n̄a. et ure q̄ variat'
angelica natā. **14**
q̄ dñm̄a exiſtēaꝝ diſſenſio
ez q̄re aꝝ origine ſola. **xv**
q̄ i dñma n̄a ſit exiſten que e
plib⁹ cois. et e exiſtēa que e
omo incoſtabil. **xvi**
Qua i de m̄dimitate p̄t̄ee i ſi
tabiles exiſtēe. et q̄ tot ſu'
q̄t ſu' p̄ſone. **xvii**
q̄ l'ad dñma n̄ad p̄e q̄ m̄
coſtabil' exiſtēa. **xviii**

Riples pñt cē existēre. et q̄ pñ
seçps ē plures pñsone ubi nō
ē n̄ vñtas fñne. **nonū**

RQuo iñfnd sit l̄ quo possit ueni-
re q̄ qdā dicit tre pñas vñā cñcñā
qdā tñ fñsserias vñā sñbñ. alijs ac tñ
pñsas & sñbñ l̄ cñcñā vñam
Sapitidit. **Dicitur** **A**ppar-
mio pñsone no rñcuq; h̄ soli cre-
ate. **Vnde!** **D**escpsio pñsone no
rñcuq; h̄ soli iñcreate. **Diodea!**

RItē descpsio pñsone que vñ soli et
oī posse uenire. **Tertium de annū**

RItē descpsio pñsone q̄ vide' soli oī posse
Et pñrū dñe sit nē pñsone plál-
tate h̄re m vñtate fñne. **Louare**

Expliqt liber tñus. Incipit q̄rtz
Cruo iñphensi. videat huac ite.
q̄ plál pñsone sit iñ vñtate fñne et

Et pñm opis pñm
re m h̄ opis
exordio ea q̄ de
dñe fñne vñtate
credim tñ euidenti demñatio
et pñspicuus comb; pñbuius.
ut diliget m tñctibz m̄l dubita
tione remane deat. vñ coeyst
iñ modito hesitale opteat. Sunt
et suo loco de pñsone plálitate
fidei m̄re assertioz tñ ratio pñ-
batio pñsuasit. tñ mltx racio
ofñnt: ut m̄tis iñ opo videa
ui tñta vñtati attestatio sat
fac̄ nō possit. Et qđe q̄libet
haz ofidationi rassertioni
ui pñ sc̄ipsa sola iñ corsu atte-

dit. n̄ credibilis n̄ veris vi. Si
qñ at vñā cū alia fñrm. et
qñ dñordit et sil' staepñt attedit.
n̄ fñntas fidei obfistat pñm
iñ abigui vñt. q̄cō mltx racta
natio pñsuasit. Nō em̄ facile ea
pit huana itelligēca vt possit
ee plus q̄ vñ fñna. h̄ illi inu-
meri iñ fidelii erores: hic ille
m̄tiplices fñsmaticoq̄ h̄esos
hic est q̄ alij dñe fñbe vñtate
scindit: alij plálitate pñsorū
ofñnt. hic e q̄ arnam et sa-
bellian p̄ q̄nas fctas st̄ adin-
cediuisi. hic est q̄ alij ex mo-
debris pñsde nome sñ mltx fñ-
fitacōe acipiuit: et tñ pñfide vi-
tak itelligēca quā expliqt de
buerat maiori abiguo iñoluunt.
Nā si q̄s velit pñsone non sub coi
et pñp̄a acceptioe m̄tpe n̄ illo mō
putet pñles pñsos sñ ea acceptioe
itellcas. posse sñsite iñ vñtate fñbe.

Ex mltia sñ iñ huana ite ḡe n̄ q̄phedi
q̄ m̄l opa pñi expienc late nō finit.

Dix hec assigta q̄so **ca** **m̄** **ro**
vñtatis tm̄ et hñmitas
vñtatis. nūq̄ q̄ ophedi nō pñ.
idem cē nō pñ. **N**ā cū n̄ m̄tis
iñ opa horseniat. q̄s dñe pñsumat.
Eq̄ mltia sñ q̄ huana ite no
ophendit: que tñ q̄ vera sñt
m̄tē huana mltx expiencia
late nō finit. **E**xpliqt m̄ q̄
so si potes de q̄ oīo dubitac

nō potes qd sit qd corpore⁹ i-
bi vident⁹ sc̄it ubi eiō nō ē. In
celo ubi utiq nō ē stellā posita
videt. palpebra tñ obduct⁹ ipaz
sub q latet palpebra nō videt.
Ceteri sens⁹ corpori sola adhēns⁹
sentunt. atq discernunt. Solus
ocul⁹ s̄p⁹ adhēns⁹ nō h̄t. qd
lōgm⁹ i r̄motissia viget. Nūq
q̄ quo hoc sit nō sp̄hēdis idc
coverē nō credis. Explīca m
si potes qd negāe nō audes quō
iterpō corp⁹ et cūa tā dñlsā v
tq nā s̄p⁹ vna eadēq psō. et
tūt a me q̄ras quo m st̄mosi
pli⁹ i cūi nā psōq t̄m̄as sitv
na eadēq s̄p⁹. Sz si i m̄cōf
hēsibile ē. qd sit qd tñ huma
mēs p̄expētiā nouit? q̄lom⁹
q̄ illa huāna expētiā attigit.

Ex m̄ltā s̄t i sp̄hēsibilia ad q̄cpi⁹
defat q̄t cūmāta late nō sūnit

Hodi te ditas cāt̄ cāum
de exptis n̄llo mō possē
dubitāe enā si videant̄ huāe
capacitat⁹ mod̄cere dē. addo q̄
dē qdā m̄cōf hēsib⁹ ēē nō du
bitas. q̄ tñ p̄expētiā nō pro
bas. M̄lta nāq iō māta late
nō sūnit. ad q̄ tñ sp̄hēndā
mēs huāna nō sufficit. Nūq
dei et̄m̄atē sp̄hēdis. Nūq nec
tū de e9 et̄m̄ redifidis. Nūq de
dei im̄ēsite dubitas. q̄uis cāt̄ sp̄
hēdē nō valeas. Nūq dī oīpo
ten ab oībz sp̄hēdē. a qbz p̄
bat et credi. Si singlos theogos
mitiōges ab oībz id n̄ppos̄ am
pies q̄ idc sit dei pen qd eius

sapiā. qd cīs bōitas ml ād sit q̄
ista vel alia. Si q̄ris q̄ sint ista
tā hec ml ād lūcēs q̄dinaſba.
Hec oīdā rō māta zūnit. et latere
nō sūnt. In hoc sane oēs theog⁹
isenānt. hor dēs m̄cēdēdūt.
Ed qdā hoy m̄gs sp̄hēsile. q̄fā
vna sit dñā tā. an q̄ tres psene
s̄p̄ona s̄p̄na. Utq̄ i cōprehēsi
bile. neutrū tñ inēibile. Et hac
tñ m̄ v̄r̄ v̄t i sp̄hēsib⁹ efficit.
vt s̄m q̄sā psōe significatio per
m̄ltas acceptiōes variet. Nā s̄
q̄ dicāt non psōe q̄q̄ s̄p̄az. ali
q̄n s̄p̄stātās; aliquāt̄ psōn p̄p̄e
tates h̄tāe. Signat. at s̄m q̄ vo
lūt s̄p̄az q̄n m̄ s̄m. nūq v̄o m
nūo plāli. ne tres psōe s̄fitētes
videant̄ cāt̄ tres s̄p̄nas s̄fitēt̄.
Ad sp̄bādū at q̄ psōn p̄petates
psone s̄t i eōmm̄ autē m̄ hev⁹
dicent̄ addicūt. Sabelliam̄ he
s̄m dēlīm̄at̄ tres psōs exp̄res
s̄p̄az p̄petate distiguim⁹. Non
cī noīa tñ. sed nōm̄ p̄petates
id ē psōs v̄d ḡt̄ exp̄m̄t̄ v̄pos
tātēs hor ē s̄p̄stātās s̄fitēt̄.
Sz ut m̄ v̄r̄ iōg⁹ m̄ h̄s v̄bis nō
dicat psōs p̄petates psōq̄. P̄pet
tates nom̄. hor ē q̄p̄signat̄
noīa psōq̄. Et ad doct̄cē euīdē
opteat psone significāt̄ detinare et
fundit̄ tāt̄ En̄ Trinitatē assiḡne

Cap̄bi quartū
Trat̄ de noīe v̄pos
tātēs tātēm̄. i quo
s̄m̄ i eōm̄ v̄enēm̄ suspicio ē. ut
m̄p̄ de noīe ḡt̄o tātēy. q̄ ḡt̄
nō sum⁹. de noīe s̄p̄stātē tā
tē p̄terē nō dēm⁹. Edā psōs

da
q̄ s̄nas exponit̄ tres et t̄s sub
stācas p̄sistēas et vna p̄bāz i
vna d̄mitate dicit̄ m̄ḡ q̄ ostē
dit̄. Si qd̄ sic hoc inseūt̄ s̄n̄ ex
planatiōe. ac si legētibz òmbz
ostet̄ h̄es p̄sistēas c̄e potuisse.
enā vbi ōstat nō i vna s̄na;
c̄e. H̄at̄ v̄o eoy s̄maz. nō arguo.
nō rep̄hendo. nō falsa c̄e oten
do. S̄z qd̄ v̄q̄ ē op̄llor̄ ōfīt̄. q̄
hec eoy doct̄na nō satisfat̄ mee
s̄pliata. Si vult̄ mei filibz
satisfac̄. op̄let̄ p̄mū t̄ s̄one
q̄ p̄sistēne significatiōe diligēt̄
detinid̄. et s̄m̄ data detiatio
nē assignāe. quō possit̄ c̄e pl̄q̄
q̄ vna p̄sistēia. vbi nō est n̄
vna s̄na. Alioqñ q̄sō q̄ p̄dest̄.
m̄ ignotū p̄ ignociōndē. No
m̄ p̄sone ore r̄usticor̄ òm̄ et
v̄sa. non v̄o p̄sistēae. nec ab
sibz saltē trātis agnosat̄. euō
ḡ q̄sō ex ei⁹ app̄tate quā ig
rat̄ s̄pliatores q̄q̄ colliḡe pote
rūt̄. q̄ tres p̄sistēne. et eōp̄so
tres p̄sone p̄nt̄ c̄e i v̄mitate p̄de.
Quomo q̄sō illa doct̄na satis
fac̄e pot̄it̄. q̄ l̄te l̄te resolut̄.
C̄m̄ ītentiois ē mee ī hoc ope
s̄pliatoibz deſuie. et ut sit̄ di
ta nō m̄ma doce docebo p̄ut̄
d̄ns dedit̄ nō t̄ p̄sistēne q̄ p̄sōe
significatiōe detiāre. et uix app̄si
te detiatiois assignatiōe on̄dē
quō possit̄ p̄sonaq̄ pl̄alitas cū
s̄bne v̄m̄ d̄ueme. Q̄ an̄ nos q̄
sūi ē q̄n̄t̄ te qd̄ r̄stat q̄d̄ q̄ v̄m̄
te illi ī t̄m̄ dā st̄ p̄sone m̄m̄ v

Dicit̄ t̄c̄ qd̄ s̄ent̄o. et qd̄
firme et ī dubitat̄ c̄e
do q̄ illo t̄a p̄blūm̄ et s̄rem
neti t̄m̄tatiōe m̄st̄lo nō p̄sōe
n̄llaten⁹ assignatū ē s̄n̄ m̄st̄e
tu d̄m̄ et sp̄s s̄m̄agnio. Atten
dam⁹ quō id̄ sp̄s tot̄ s̄ac̄inet̄a
fidei m̄r̄ īd̄ept̄ois m̄r̄. s̄ifica
tiois et ḡlificatiois m̄r̄ p̄ ora
p̄phar⁹ ponit̄. p̄ ora enāget̄ay
desp̄sit̄. p̄ ora doctor̄ exposu
it̄. P̄ui īs̄d̄ attendit̄ illo m̄d̄
crede pot̄it̄ q̄ s̄m̄u fidei m̄r̄ ar
ticulū. q̄ s̄actissim̄ et s̄cretissim̄
m̄u t̄m̄tatiōe m̄st̄ru. q̄ nō
illud qd̄ voluit̄ ab òm̄ corde
credi. ab oī ore ōfīt̄ estiācioe
hōm̄ exposuit̄. et nō p̄ca p̄ia
īsp̄nit̄oē ordiāuit̄. Et dīta q̄
q̄ h̄ī q̄ hornom̄ p̄sōe p̄mo
ad d̄m̄a t̄n̄suleat̄. ette dicam⁹
qm̄ hoc p̄m̄ ex n̄t̄itate fecer̄t̄
vt h̄ent̄ qd̄ r̄ndent̄ q̄rentibz
qd̄ t̄n̄ tres illi ī t̄m̄tatiōe cent̄. cū
tree deos c̄e r̄ndē nō possent̄.
S̄z q̄ ab eis ex n̄t̄itate s̄m̄ f
fiuit̄. nob̄ sp̄ssto q̄ eoy coribz
p̄sidebat̄ q̄ īde et r̄te id fici
voluit̄. Si v̄o hoc fidei credim⁹.
cū oī diligēn̄ q̄ram⁹. nō iā s̄b
qua acceptioe p̄mo huāmōt̄
īpositū. nec ex q̄ n̄t̄itate sit̄
postea ad d̄m̄a b̄isuptū. s̄m̄
qua v̄itate p̄ sp̄m̄ v̄it̄at̄ sit̄
t̄n̄statoribz īsp̄natū. et a lan
na etiā v̄misāhē s̄req̄tū.
Nulla at̄ s̄m̄a c̄t̄or̄ redit̄. q̄
que c̄e t̄oī an̄ acceptioe format̄.

Ergo sūm sūmēt cōs; aī m̄tel-
tellecū quā q̄ s̄q̄ dūp̄ adnoia-
tionē p̄sonē studebo sūm asserti-
onis m̄t̄ modū formāe. Et tū
differūt m̄t̄ se signifīcat̄ s̄bne et
s̄mūfīcar̄ p̄sonē r̄a^m fēctū

Dicitur m̄ p̄mis q̄d dīm
ē ab alīs q̄ p̄sonā sūm
s̄baz dī. et s̄baz h̄cā v̄r. n̄ loḡ
m̄ltū est m̄t̄ significatiōnē m̄is.
et significatiōnē alt̄. Ut m̄ch̄
elucēscat q̄d dicim⁹. idipm̄ ex
planem⁹ ap̄p̄. q̄ aīal s̄bām
significat q̄d neget. q̄d dubitet.
q̄ultū est tū m̄t̄ significatiōnē m̄is
et significatiōnē alt̄. Nōiē enī
aīal m̄t̄ s̄bna aīal s̄ensil̄.
aīal s̄cat itaq̄ s̄baz. s̄z alīud
alīq̄ o signifīcat. Nōiē siquidē
aīal s̄cat s̄bna. s̄z aī adūnta
s̄ specifiū drā. Sili& ethor no-
mē hō v̄l eē aīal. et eo p̄o signi-
ficatiōnē p̄stānā. Ed c̄i est hō n̄
aīal r̄onale mōrle. In eo ḡ q̄
p̄cip̄a s̄cat. alīq̄ o signifīcat
aīal itaq̄ s̄baz s̄cat. nō q̄lē
taq̄ s̄ sensiblē. hō aī n̄ oē
sensiblē. s̄ r̄onale. Pūq̄ em̄
dī p̄so n̄ de r̄onali s̄bna: iū tū
nōiām̄ p̄sonā nūq̄ intelligi
n̄vna sola s̄baz. et s̄m̄ r̄e alīq̄.
Itaq̄ cū iūlēgētia s̄be s̄bnoiē
aīal s̄m̄elligit̄ p̄petas cōis
oī aīali: et s̄bnoiē hōis s̄m̄iq̄
q̄dā p̄petas cōis oī hōi. et s̄bnoiē
p̄sonē s̄ile subm̄t̄ q̄dā p̄petas

q̄ nō ouēt n̄ v̄m s̄b. n̄li tū det̄
m̄tate s̄iē m̄ p̄po noīe. Alias s̄ s̄b-
m̄t̄ p̄petas gnāl. alias p̄petas
special̄. ad non aīt̄ p̄sonē p̄petas
m̄d̄idual̄. s̄m̄. et iūc̄abilī. Ex-
h̄ys vt arbit̄or facile pot̄is adū-
tē q̄ m̄t̄ se m̄ltū differat signifīca-
t̄bne. et significatiōnē p̄sonē. **N**ō
tū aliq̄ q̄ alīq̄ sign̄t nōiē s̄bne.
n̄tū aī q̄ alīq̄ q̄dē nouā p̄c t̄ v̄i

Alīq̄ bene p̄petas et diligēt̄
adūltas noīe s̄be. nō tā
q̄b q̄d s̄cat: eq̄ aīt̄ noīe p̄sonē
nō tā q̄d q̄b def̄. Cū aliq̄ tā
longm̄ s̄uit a nb̄ vt dist̄em̄ nō
possit iūrogam̄ q̄ sit. et id q̄dē
s̄olem̄ acī p̄r̄sp̄osi q̄ aīal sit.
hō. equi⁹. aī ad h̄m̄. Cū aī adeo
app̄op̄iāt̄. vt q̄ hō sit dist̄em̄
possit iūrogam̄ iā nō q̄d s̄ q̄b
sit: et iūndet̄ nb̄ q̄ sit mathe⁹.
B̄tholome⁹. p̄ v̄l f̄q̄ illi⁹. Vides
q̄ ad m̄t̄rogatiōnē q̄. iūndet̄ non
gnāle vel sp̄ale. v̄l diff̄m̄tio v̄l
n̄d tale: ad iūrogatiōnē aī. quia
nomē p̄p̄i redi solet v̄l alīq̄
q̄d eq̄pollet. P̄ q̄d itaq̄m̄q̄nt̄
de p̄petate cōi: p̄ q̄b de p̄petate cōi.
Alīnd aīt̄ q̄ s̄ ad aīsp̄an āgēlice
v̄sionē v̄n̄ iūrogat̄ter q̄b sit
et id m̄si accep̄it. q̄ an¹ dīm̄ sit.
tal̄ v̄n̄q̄ m̄ssio nō ē s̄m̄petate
locutiōnē. s̄ s̄m̄ intentiōnē q̄rentis.
Ac si apte dicat iūrogat̄ nō ē hō
vt put̄os s̄ anglo dīm̄. Nā s̄ian
gelū s̄aret eē nec m̄ q̄d̄ querēt̄. tolk

ner tale in sū n̄ i cpte recipet. p
qd itaq; vt dñm ē m̄qrit de ppete
tōi. p q̄s de ppetate sūn. p qd ut
ctisitem de qlitē s̄bne. p q̄s ut cb
item de ppetate psōe. Et nōn
q̄ ad m̄trogat̄ q̄ ē ista p̄ vel
q̄ ē este. solem̄ idē r̄nde et non
p̄m̄. et eappollent̄ m̄de. Et h̄s
ut arbitror satis m̄tredat̄ q̄ ad
nomē s̄bne nō tā ās q̄ ād sibi
telligit. Et nō v̄o ad non psōne
nō tā aliqd q̄ ab def̄. Ad non
āt psōne nūq̄ m̄t̄ n̄ v̄o ali
q̄s et solus ab oibz alh̄s sūn app̄e
tate discrete. Et nō s̄t nāc vbiq; p.
Q uādo uī fūt pl̄e p̄ ex pl̄e
nō sit tres s̄bas. q̄rōc oī vñ
psōne nūq̄ p̄ dñm̄ qd aln̄d q̄
tres aliq̄s significat̄. Uīx itellige
tiā s̄m̄ quā accipit̄ psōnā ism̄
uīx eandē p̄sūs itelligenā aci
pm̄ leā et m̄ pl̄ah. n̄ q̄ h̄ pl̄e.
illit vñ s̄l̄ḡ dat̄ intelligi. Cū d̄
psōne p̄ cō m̄t̄ ās vñ. q̄ tñ
sit r̄onal̄ s̄bna. Cū noīant̄ tres
psōne ab s̄q̄ dñm̄ itelligen̄ tres
aliq̄. q̄ tñ vñ s̄q̄ sit s̄bna
r̄onal̄ nat̄. S̄ vñ sit plures
an tñ vñ. cādēq̄ s̄ba m̄thil̄
terest. q̄l̄ ad ppetate v̄tate q̄ p
sōne. s̄m̄ iudicat̄ hoīes uīx
id qd exp̄ientia p̄bat q̄ uīx id
qd r̄onal̄ dñrat. Psōne qd̄
h̄uānas videm̄. dñmas c̄t m̄d
nō possit. In nā h̄uāna quos

psōne tot s̄bne. et appellite os
cotidiana exp̄ien̄ de dñm̄ s̄lia
estāre. In tñ eī carnal̄ aīm̄
acq̄esce eis q̄ p̄ exp̄ientia di
dit. ut vñx ād credē queat.
q̄ eis q̄ exp̄iendo nouāt ex ali
qua s̄lititudine nō app̄ognat̄.
S̄ q̄ ad fidē dormitat̄. saltē ad
aptā r̄oz euigilet. M̄ostūm̄
iā apta r̄one. q̄ nō sit necesse
vñciq̄ s̄t pl̄es psōne et pl̄es
s̄bnae credē. Et n̄t diff̄in̄ s̄jñ
ī eo q̄ dñm̄ dñm̄ vñ et s̄ba. vñ
et personal̄. tñm̄ ap̄lin̄ q̄

Q uāte vñciq̄ s̄t tres pe
sōne id oīo est nat̄. ut
alius aliq̄s sit iste. et alius alius
sit ille. et alius aliq̄s q̄ sit tñ ab v
trop̄ et q̄libz eoz p̄ se s̄l̄ḡ sit
celis duobz ap̄a distinctione et dis
tincta ppetate discrete. Sit pro
culduo vñciq̄ s̄t tres s̄bne oī
no nat̄ et ut aliq̄ ad sit vñ.
aln̄d ād sit alia. et ād alius
ab eis sit illa q̄ est ab eis tha.
Nā si m̄ n̄llo ase iūte diff̄et.
vtiq̄ plures eē nō posset. Si
q̄dē vñ diff̄entia illa ē pl̄ia
litas eē nō p̄. Muēim̄ aut̄
sup̄iā q̄ illa sum̄a trinitate
sit oibz m̄t̄ s̄um̄ ī sum̄e
s̄m̄ eē. nec alius sit quilibz
vñs q̄ q̄libz aliq̄. Et id oī
m̄ illa tñtate tres s̄bnae ce
negam̄. Nam̄ r̄onal̄ nat̄

ce aliud et aliud sicut diuersitas
phantasmorum: et alii sunt altitudo personarum.
Sed quoniam illa dina et summa separata
est natu ista altitudo nec tamen am-
plius diversitate invenitur id est
plures personae ibi esse creduntur. et
plures personae negantur. Et item per-
spicua et expedita satis ut arbitri-
tum ratione ostenduntur. quoniam si quis
dissimilis a eo per diuinam deum mem-
oriam omnium. et persona trium. et
per placitum personarum dissolutum mutatur per
nam humana non per placitum dicit
Diligentem unitatem habeat nam dina ex
non est mutuus personarum sed id est
necessarium. quod est personaliter a deo
alium non tollit ubique unitate per
sonarum: sed est persona alterius rationis
non scandit ubique unitatem personae.
Nam nam humana alia persona est
corpus et alia est anima: cum tamen non
sint in una persona. In dina vero nam
aliquis est persona una. et alius
aliquis est persona altera: cum tamen non sint
in una. eademque persona. Itaque per
m illa dina per personam plalitatem
sunt similia similitudo et similitudine equi-
tatis: in humana autem natura personarum
plalitatem similitudinem dissimilitudinem
et magnitudinem equitatis. Quod mirum si
illa ratio personarum equitatem maneat
aut vera unitas personae. qui quidem
ratio equitatis diversitate invenitur
unitas. Unde per unitatem personarum in
humana natura non una eademque
per uno corpore et a corpore.

203
208

et uno visibilis. ex alto iuventur. ex
uno mortalibus. ex alto immortalibus:
nichil enim tantum unitas personarum est si-
nit ita duius personarum. plalitatem
itaque personarum non est alius et alius
humana natura. nec plalitatem personarum
est alius et a natura dina. Id est
magis et id quod secundum est quoniam nec
plalitatem personarum ibi dividit unitate
personae: nec plalitatem personarum hic
dissolvit unitate personae in differ-
nendo personarum opus est gemina similitudo.
ut etiam quod est in unitate origines et
Ecce enim non esse impossibile
plures personae esse in unitate
personae. Ceteroque est autem ut quoniam
quod possit est altitudo personarum in
alteritate personarum. In diversis mediis
itaque personarum opus est ut arbitror
gemina similitudo. ut suam rationem
et qualiter sit. vel unde habeat esse. Unde
istaque similitudinem posset in disci-
nenda rei qualitate: alia vero posset
in investigando rei origine. Ad illam
pertinet diligenter quod sibi sit cui
quod est. et quoniamque. et spale. et
deinde personarum assignatione. Ad if-
stantes personarum pertinet personaliter in da-
gare hoc ipsum quod est unde habeat esse.
a seruo vel alio de quo a seripo: v-
trum isto modo vel alio quoniam existet
in modo. Illic itaque quoniam in prima
dissimilitudine vel qualitate descriptio per
petrat personarum assignatio: hic vero natura
ordo rei personarum origo. et hanc itaque
estia qualitas in diverso. Illa namque

utq; iſidacio vſat tā mod' eendi;
iſta v̄d vſat ita modū obtineſti.
Illa cura r̄z eentie; iſta utſicdica
tā rōnē obtineſtie. vt tacea de
cetis ſao q; obtineſia mīn; digne
d; de dīm; S; nēne ſcadalizetſi
vbie quib; valeo explito q; de
dīm; ſeſio. Illud aſt granſ; atcipio
et pro magno muſe h̄co. ſi q;
a me q; v̄eſit mi, ppe v̄l vdo
neec; a quis alio v̄bis vdoneis
vel mgs. ppns explitat. Obtine
tā dito hoc loco modū quo q;
q; obtineſ q; ſbalit' ē. v̄l nālit'
h̄. Optineſi qdē modū alioſ;
etalioſ; ē mltū dīm; ſu; iaci
piedof; m dādi iſacipieſ; modū
Ex ſb noſ ſbne poſſū v̄tq; qſideſ;
ſbnt' re iſq; q; ptm; ad iſq; ſob; r̄z
q; pertin; ad r̄z obtineſ; ca; m; xii

Proſuq; aſt ſb noſ
exiſteſ; v̄tq; iſidacioſ;
ſubielliſ; tā illā ſi; q; p̄t; ad
rōnē eentie. q; illā que ptmet
ad r̄z optineſtie. Illā mō; m q;
qrit' quale q; ſit de q̄libetente.
q; illā iſqua qrit' v̄n' heat' eſſe.
Nomē exiſteſ; trah; a vbo q;
eexist. In v̄d ſiſte noſ ſt p̄t q; p̄
tmec ad iſidacioſ; vna. ſilit' p̄
aduſta expositioſ; notaſ; p̄t
q; ptmet ad iſidacioſ; alia. P̄
id q; v̄l aſt ſiſte p̄m remouet'
tā ea q; no h̄t iſte ee q; aliai' ee.
no tñ ſubielliſ; utſicdico m
ſiſte. hoc ē alioſ; ſbiecto inhez'
q; aſt ſiſte dīad v̄tq; ſehabeſ;

v̄l. et aſt id q; ah̄q mō; aſt ad
q; n̄lo mō; h̄ ſubielliſ; tā ad id
v̄z q; op̄t. q; ad id q; oīo nō
o3 ſbiectu; ee. Unū ei eſt create; al
teri iſtate ne. Nā q; iſtatu; ē
ſic ſiſtit in ſenſo v̄tñ ei inſit
ve in ſbiecto. Q; dī ſiſte tā ſels
ad r̄z iſtate q; iſtate eſſeſ;
ed aſt dī ſiſte ſbmiſ; nō ſolū
q; heat' ee. ſ; etiā aliuide. hoc ē ex
alio heat' ee. hoc ē mſredatur
m vbo xpoſito ex aduſta ſ; expoſi
tione. Ed ei eſt exiſte n̄ in alioſ;
iſtate. hoc ſbalit' ex aliq; ee. In
uno itaq; hoc v̄d exiſte. v̄l ſb vno
noſ; exiſteſ; dat ſubielliſ; poſ
ſo et illā iſideracioſ; q; p̄t; ad
rei q̄litat'. et illā que ptmet ad
ad rei origine. Ex ḡnal exiſte. q;
vñq; tñ diſtinguitur modo ca; m;

Exiſteſ; xii:
Et aſt v̄t ex aſt edū ſt collig
iſtib; modis p̄t vanari. Van
ari naq; p̄t. a' ſm ſolā rei ori
gine. aut ſm v̄tq; ſciuſioſ; a
ſm ſolā rei q̄litat'. S; dīm; rei q; ſol
litat' variat' exiſteſ; q; ſtib;
una eadēq; origo vñia. ſm ſt
ſm ſappaq; ſbna. plures naq; ſb
ſtice oīo nō p̄t ee ſm diſſenq;
litat'. Et aſt heret al' v̄diano exiſ
teſ; ſm ſolā q̄litat'. n̄ vanari
h̄no ſm origine. H̄dī ſolā v̄d on
gme eſt illā vanetas exiſteſ;. q; ſtib;
pſoſ; evnū iſeſ; ee etiā
diſſenq; ee. incmūt ſm diſgme

mutuā abīnūcē drāz h̄e. Sedz ori
gīmē vñ diffērunt. si vñ origīmē
h̄t alē origīmē caret: vt si origīmē
h̄mān̄ origo vñia diffērt ab origi
ne altis. H̄moi s̄ existēta vari
at h̄m̄ origīmē solā. nō h̄m̄ aliq̄
q̄litatis drāz. tā h̄m̄ rei q̄litatē.
q̄ h̄m̄ eq̄ origīmē variat existēta
vbi s̄m̄ psom̄ ē p̄fha s̄m̄. et
pp̄a. et origo vñisa. P̄te qd iā
dīm̄ iārginal̄ existēta vari
atō sp̄lici diffērunt mō. aut h̄m̄
solā existēta q̄litatē. ā h̄m̄ solā
ip̄s̄ origīmē. ā h̄m̄ vñis̄ alē
tione. Iuxta q̄ veniat p̄sonaz
existēta in huāna nā iuxta q̄ va
riat in nā angelica capl̄i dē
mū quartum.

Nhuāna p̄cto nā quā p̄ expi
entia nouim̄ p̄s̄dr̄ existēta
ta h̄m̄ psom̄ q̄litatē. q̄ h̄m̄ p̄m̄
origīmē variat vides. Certo om̄i
huāna p̄sonē ē q̄litas singlaz
pp̄a. p̄ quā abs̄q̄ ō abiguitate
diffērta q̄libz alia. Sicut s̄m̄
q̄bz ē origo pp̄a ab oibz alios
vñisa. et s̄m̄ p̄petate diffērta.
Nā aliud p̄m̄ est isti aliud illi.
qm̄ aliz ē p̄r̄ isti. et aliz p̄r̄ illi.
Et vbi p̄r̄ ē plibz. alia ē tñ p̄ne p̄be
densio vñi p̄pagata ē vñi. et alia
p̄ne p̄be densio vñi p̄pagata est
alius. Vides itaq̄ vt dñm̄ ē h̄t
ih̄uāna psom̄ existēta p̄pe
tate vñiori q̄de. tā h̄m̄ singlaz
q̄litatē q̄ h̄m̄ ip̄s̄ origīmē. In
angēm̄ at nā illa ē p̄pagato.

h̄ solā s̄iplex q̄ creatio. Est ergo
singlaz s̄il̄ et om̄i vñi solū. m̄
diffērta p̄m̄. Vñi s̄iq̄de p̄m̄
h̄t oes h̄m̄ solā creatioz. Sicut er̄
iāngelica nā tot p̄one q̄ p̄sonē:
idio ē eos q̄litatē diffērta. Nā si
illa q̄litatē diffērta. p̄cldubio
plures p̄be nō eent. Variant ita
q̄ existētaq̄ diffērtae iāngelica
nā h̄m̄ solā q̄litatē. m̄ h̄uāna vñ
nata vñi dñm̄ ē tā h̄m̄ q̄litatē
q̄ h̄m̄ origīmē. Ex dīnāz exis
tari drāz or̄ p̄ce r̄ta origīmē
solam capitulū decimū quātu

Dñms at vt p̄batū
ē psom̄ n̄ oio dissilitudis. n̄
iāq̄litatis: qual̄ ē ps̄o vñi. tal̄
ē et alia. tal̄ n̄os et tua. Vñita
q̄des sibi iāncē osiles et coeq̄les
p̄. h̄m̄ q̄litatē q̄de diffērta nō p̄nt.
Iibz ēi est p̄ oia vñi et idē sic p̄
spicua r̄o p̄baut s̄ime s̄im̄ esse
nlo n̄o p̄nt aliq̄ q̄litatis dñi
abīnūcē distare. Et p̄ illatenz
p̄nt iux̄ aliq̄ p̄petate q̄litas
alternati diffēre relinq̄tur vt tie
dant iux̄ medū origīs aliquā
dñz h̄e. Nā vbi illa drā ē: nul
la oio plalitas ee p̄t. plalitas
psom̄ dñicit q̄ illa t̄ntate disere
tua p̄petas. p̄petatūq̄ drā deee
nō possit. Si qm̄ v̄deptitas p̄be
oēz q̄litatē diffērta p̄etq̄ exclu
dit. diffērtes psom̄ p̄petates nā
solā origīmē querē optebit. Ut
ḡ breui p̄stigiam̄ qd diffusio
dñim̄. patet q̄ idm̄a nā vari

at existentia p'olutus s'm solā
origine. In angelica at nā similitudine. In humana vō nā tā s'm q'
litate q' s'm origine. Et in m
uicim q' sup' q're apposuitur;
quō possit esse altitas p'soq' s'm
in alteratioe s'bas. In uicim nāq'
q' plures ille in dñitate p'sone.
q'uis habeat vnu et idē p' oīa
indifferens eē. q' p'met ad vdep
titatē s'one; p'nt tñ s'm origina
lē causa mutua dñaz h̄e. si vnu
extat in sc̄ipo. alt' origine that
ab alio. et si origine hñtes dis
seriat in optmēdi mō. Vn' afal
terat p'petas p'soq'. inde paul
dubio eq' variat. p'petas exis
ti. In dñma nāq' natā ita origi
nē solā q' q're tā p'soq' q' existē
tāq' diffēnā. Ex in dñma nā
sit cristenū q' i plibz tōis et ē cristo
q' eō i'cōcabilis. Ca xvi

Nomie cristiene vt ex su
prioribz p' mif' q' heat
s'iale eē et ex aliq' p'petate. pro
priū ē brutorū h̄e s'iale eē. ex
sola p'pagatioe. p'priū ē h̄om
h̄e s'ionale eē ex p'pagatioe s'ip
et ex p'reatioe. p'priū ē anlor
h̄e s'iale eē. ex sola creatione
p'priū ē dñme natā h̄e s'iale
eē. s' s'm creatione et m'choatioe.
Nā caro p'pagat: aīa p'creat:
Cristen vō alia plibz tōis. alia
at oīo i'cōcabilis. Nā ut de ill'
tate q' nō cōt'ant nomē p'soē.
coē est dñme s'ip' et angelice i hu
mane natā h̄e i'cōcale eē. Sz

tā angelice q' h̄uane p'priū ē nō
esse ex se. Salmō. Soli at dñi
nenate nō aliude s'ip' serpa
ee. Christia vō i'cōcabilis eē que
nō n' alicui p'sone m'tere potest.
Sz vt de ceteris tricam'. in dñma
p'uldu' nata ē exēntia q' ē plibz
tōis: et ē ibi existē q' oīo est i
i'cōcabilis. Christia demonstrati
ē sup' s'bas h̄e. nō t'p' s'm.
h̄ai p'petatis alia denotatione.
q' p'met ad fidatiōi original
cause. Ad fidatiōi vō original
cause p'ficit nō solū q're i'cōne
origine eē vbi ē: vnu etiā. h̄ere
et i'cōne eā nō eē vbi nō ē. Vnu
ne itaq' cristiene ē h̄e s'iale vnu
s'ip' s'ionale eē s'm creatione. s'm
choatioe. s'm p'priū ē oī s'm
q'vē nomē h̄e ex re. h̄e q'de eē
cōpositū et aīi dētibz subē. So
la at dñma s'ona q' sup' nāq' s'be
h̄e s'm eē et m'coſitū. nū m
hereti eē subiectū. Et idē rē
di h̄e nō tā s'ionale q' s'iale
eē. Siend' vō q' Cristen desig
s'ionale eē h̄ai q' sit ex tōi. a
liq' q' sit ex i'cōmūbilis p'petate
Cōmūne at exēntia dñci vbi i
telligit eē h̄ns p'petate coī:
i'cōcabilē vō vbi mif' eē h̄ns
ex p'petate i'cōcabilis. Tā vō p'pū
ē dñme s'one nō eē ab alia alia
s'ba. s' solū a sc̄ipo. q' vē p'priū
p'sone origine nō h̄nti nō eē ab
alia alia p'sona. In vnu autē
mif' p'petas tōis: in alteo vno

metas incontabilis. Et eāt oīb; p̄sonis dñmis ēē f̄ma illa q̄ nō est ab aliq̄ alia f̄ma. s̄ a serp̄a. **G**ma i^r dñma q̄n d̄ v̄l m̄t̄ eē a seip̄sa. idē est qd̄ tōis existēt̄ sit de existēcia tōi: n̄t̄ v̄deas de existēcia incontabilis. **C**v q̄n^m
adīna n̄t̄ a^d p^a q̄ i^m q̄n^m c^{xvii}

At si diligēt̄ oī fidēmⁱ q̄ t̄ ad dñma n̄t̄ ad ibi ē p̄sona q̄ incontabilis existēta: ut si p̄i p̄batū est. One xp̄eta p̄sōl̄ oīo est incontabilis. Et itē eadē ē in dñmis dñā p̄sōl̄ et dñā existētaq;. Q̄ itaq; ibi erit incontabilis existēti n̄ h̄ns sup̄stale ēē ex p̄petuā p̄sonali. Et qd̄ ē p̄sōl̄ dñma m̄si h̄ns dñmū ēssē ex p̄petuitate incontabilis. Et qd̄ ē dñmū ēssē. m̄si sup̄stale. Nā suē dñis dñmū sū sup̄stale. sū suīne s̄m̄x sūne om̄ps ēē v̄el qd̄libz h̄nōi ad idē v̄r̄ respicē. Ta itaq; dñma p̄ q̄ dñma existēti h̄t̄ dñmū ēē. ta ista q̄ illa h̄t̄ ēē sup̄stale. ut itaq; p̄petuitate p̄sonalē. utq; incontabili. Vides q̄ totū qd̄ d̄ de vna: p̄t̄ dñi de alia. Itēq; sic dñm ē q̄l ad dñma n̄t̄ ad ē p̄sōl̄ dñma. q̄ incontabilis ēē. **C**v p̄nt̄ ēē pl̄es ēēne et ȳ ḡis et pl̄es p̄ vbi nō ē n̄t̄ p̄nt̄ s̄būc m̄m̄ xix.

Quonamā ex āte dñis teneat̄ q̄ in dñe p̄nt̄ ēē pl̄es existēti: n̄t̄ ēōsidāndū. si p̄nt̄ ibi ce salua v̄mitate p̄be. Si ho-

usus h̄t̄ dñi. utq; posset. sic ab eo qd̄ ē ēssē cēnt̄a. sic ab eo qd̄ est s̄t̄e s̄t̄ēta. Rides fortissē q̄n h̄ audis v̄l legis. Malo te ride q̄ di cē v̄lē et p̄az m̄f̄re. et itante de ride. Suntaq; s̄t̄ēta usus habet q̄ad cēnt̄a s̄m̄ rei ēē significat̄. N̄t̄ itaq; s̄b noīe existētie ad apl̄is aī m̄f̄re. Si d̄ ei s̄t̄ēta r̄t̄ d̄ ex eo q̄ aliu s̄t̄ēta: sic existēti ex eo r̄t̄ dñi p̄t̄ q̄ ex aliq̄ ēē h̄eat̄. Existēta ḡ signat̄ rei ēē. et h̄ ip̄m ex aliq̄ p̄petuitate. Q̄s at nō v̄deat q̄ sit diffēns existēta vnu ēssē oīpotēte ex p̄petuitate ista. q̄ aliu eo oīpotēte ex p̄petuitate alia. **E**quis ēi v̄t̄sā ē idē mod̄ eēndi. nō t̄m̄ v̄t̄sā ē idē mod̄ existēdi. Et qd̄ q̄so d̄icit̄ i^r p̄. Ilesen et ēē t̄c̄dibile si uno v̄l̄ tres d̄icant̄ eq̄ potētes p̄ eēḡ sapientē ēē. **S**hōc ip̄m q̄ cōit̄ st̄. vnu d̄icat̄ h̄ē ex p̄petuitate vna. et alia h̄ē d̄icat̄ ex alia. nō itaq; v̄l̄ imp̄. lev̄l̄ t̄c̄dibile pl̄es existētas. et qd̄ oīsā ē pl̄es p̄sōl̄ ēē. m̄ dñm̄t̄ q̄s eq̄ potētes d̄icant̄. Et m̄āifesta idē vnuām̄ fatei or̄ q̄ si oīpotēta h̄z vna. oīpotēna h̄z et alia. T̄stat̄ at ap̄d̄ os theos̄ iūbitabli idē q̄ in v̄l̄ dñm̄t̄ sit sūme s̄m̄x ēē. **M**it ḡ n̄t̄ v̄t̄ idē ip̄m sit ibi oīpotēta ēē qd̄ oīpotēta h̄ē. et q̄ nō aliu ad sit oīpotēta q̄ dñma f̄ma. Oīpotēna at v̄t̄ ali as p̄bāim̄ nō p̄t̄ ēē n̄ vna. Iḡt̄ n̄t̄ dñma f̄ma potest m̄t̄ vna.

Ecce s^e ex eo qd e n^tis p^bable. et ex eo qd h^m theologos e n^te colligit qd qmⁱ: q^pnt ee plures existentie. vbi nō e n^t una f^ba- vmtas f^be. p^rat p^b st^biliores adhuc ad f^btilis loqmⁱ. in rebz n^talibz et creatis diuina est esse. et id qd est. In rebz n^t i creatis idem p^m e ee et id qd e. C^ostat itaq^s d^mas f^baz n^t alius ee q^p f^bale ymo sup^bf^bale ee. Sub stanale m^gitale qd e qd c^osis tit in serpa. si f^bale m^glei mi chil i est f^bve^d l^bbo. Unicet i taq vbi nō e hor^t re timent fa ten p^sos h^m f^baz d^m. si p^soa sm^t f^bale ee significaret. n^t ad significaret. Significat at habent f^bale ee ex aliq^s sm^t p^bntate fi gula. Idem q^t fident^t sitem p sona in deit^t ee h^m f^bas dictas r^tegam h^tac. et plures ibi p^sos. no plures f^bas ee. Et a s^t ibi plures h^tentes vnu et i differeb^t esse ex differenti appretate. Vmitas itaq^s ibi e iux^t modu eendi: pl^balitas iuxta modu eundi. Vmitas eon^t q^p vnu et i differeb^t ee. plures p^sone. q^p plures existentie. Pie q^t rebz ista ut puto d^m f^be. Haec ut plen^t in tanta p^bnditate sibi satios fiat i har^t vita nec de expe- te v^t exp*are*. Nota d^t at de p^so- aty existentia quo se h^teat una cu altera q^t em^t dubitat^t ex alter-

utri i vici^t p^bat ex alta. Nā q^p m^t d^mte opteat plures ee f^bant p^bat ex noīe p^soe. Sed q^p plures pⁿt ee m^t v^t f^be. deu^t d^mnt ex i fidati^t ce existentia. Quo intelligendū sit ud quis tunc p^t q^t qdā dicunt^t; f^bas una f^baz alij at; q^t p^bas f^baz ul^t con^t una ea re

Forte a me a^s expectat Handic quo opteat i^t p^bee vel quo possit i^t n^tre q^t qdā dicunt tres f^bas et una f^bonaz: alij at tres p^sos et f^baz v^t cen- tra una. Multū dissentiēt oso q^t u^t v^t. q^t latini una i d^mte f^bam. greci tres ee satent. Sed ab eis diuina credē. ethos v^t il los i fide erit. In hac^t v^t boy varietate intelligēda e veritas una. Quis ap^t diuinos p^bnom^t a^spergo diuisa. q^t p^sone ab alijs f^be. ab alijs f^bistentiae dicunt ad id respicē v^t. Certū e q^t respicē co^t q^t eis solēt iesse dñe f^be v^t f^bistentie. q^t v^t videt^t subē. Num iat q^t vbi q^t tra- p^t et q^t psallat. q^t i p^sonis appre- i eē vmitas. app^t h^m mo^t appre- tates q^t p^sonis d^mis i ee vident^t q^t v^t adiuit^t distinguunt iux^t no- nullā eō similitudine q^t vident^t s^t m^t i etibz p^bst. quis m^t p^bne v^t f^bistentie dicitur. Natūrā il los m^t vmitate eētiae su^t dicit^t p^sone p^b f^bistentie p^b f^ben^t ad o^t m^t infre q^t h^tentes f^bale ee sub

sub discretuā et diffētū p̄petate.
Hic at nō ibz alludendo dixi sub
discretiā p̄petate ut intelligas vñ
illi in tñ re dicant s̄be vñ p̄sistē
q̄ius ip̄e. Dicis q̄dē p̄petat̄ p̄sona
esse. Illar̄ iē si bñ p̄edim̄ nō
dat subsiste. Existe. Et idc p̄ce
re dñr existeret q̄ s̄be vñ p̄sistē
tene. Et vñ sola dñma eēn̄ attēdit
nila p̄pete iuuenit q̄ dñma eēntia
differat ab aliq̄ alia dñma: q̄ nō
est in dñmitate in vna sola p̄pete
tibz ibi differt vna p̄ ab alia.
Nō iux̄ hāc oſidatiōz iuuenit
quō illa vnitatē s̄bas dicunt. Et id
mito eā sim̄ et satis ip̄e essentia
vocat. et plāhtate illa vbi p̄pete
res iuuenit q̄uis qm̄ ip̄e s̄bas nomi
nat. Et q̄dē in illa eēn̄ ierata
p̄petas illa iuēit. quā diffētab
alia ierata vbi vti rā dñm ē nō
est in vna sola. Inueit̄ tñ p̄ certo
p̄petas i ea p̄ quā diffēta q̄libet
ierata eēn̄. Hoc quidē attēdentes
nō solū eēntia. Et s̄bas nō iuēat.
Nomē vñ s̄bne ip̄a significatiōe ad
p̄sona designationē iuissim̄. Ut at
m̄ s̄bam et p̄sistēta iux̄ hor̄ ac
repacōz breuī dīsignā. p̄ s̄bstātā
intellige q̄d̄ sup̄ dñi eēntia coem̄.
p̄sistēta q̄ dñi existeret m̄co
tabile. Et iux̄ ex hñs q̄ sup̄ posse
nonit quo in vnitē s̄be p̄nt eē plū
res existeret nonit nichilomin⁹
quo ibi p̄nt eē pl̄es p̄sistēte. ho
me latet p̄stiliōri i de ista discuti
posse. Et puto hec sp̄litio alibz et q̄
libus de seruo debē sp̄re. Slud aut̄
nōnd. finitaz retinendū vt tā illas

m̄ tñmitate s̄i s̄bas s̄i p̄sistēta
s̄i p̄sonas noīare audiās s̄m̄ s̄bas
dictū intelligas. Nā in hñs oībz
q̄lād̄ rei vñtate inl̄ ad̄ oī intellige
q̄ tres hñtes rōnale eē ex diffēti
et p̄sonali p̄petate. Cōstatē q̄
vbi rōnal̄ s̄ba nō est. rōnale eē
h̄i nō p̄t. Cōueit̄ at oī p̄sona
h̄e rōnale eē ex m̄co tabile p̄prie
tate. nō dīca ap̄ grecos. q̄ uſtri
bit angustum̄ alit̄ accipuit̄ s̄bas
q̄ nos. Et ap̄d̄ latmos puto nū
non iuēui posse. qd̄ possit meli
aptā plāhtati dñme. q̄ nomē p̄
sona. Et iux̄ de fidelī aiō ad nū magi
auſetū eē dz. q̄ qd̄ i ore oī ū
nat. et catholicis autoritates
afīmat. Diffinī p̄ nō c̄tūḡ sed
solus sc̄itate cap̄lī xxi

Ecce qd̄ sup̄ appositiū p̄put
p̄tūm̄ exētū sum̄lq̄
m̄ ad lūcē diffētā significā s̄be.
et significatiō p̄sonē: et q̄ iōne
plures p̄sonē subsistē p̄nt i vñtē
s̄bne. Cōsidēm̄ nē vñq̄ si pla
cat vñq̄ data illa de p̄sona diffētā
boetij possit iuēire oī et soli. Nā
et si iuēta fūlt gnālūt̄ i sufficiēt̄
data. fr̄st̄m̄ p̄culdī q̄n̄ alia.
diffētā at̄ vt p̄fā sit. or̄ vt totū
et solū diffētē rei eē p̄hedat.
Nā vt ex re non hēat. or̄ vt se vñq̄
ad diffētē fīnes extēdat. nec ex
cedat: vt ouēiat oī et soli possit i
serp̄a ūlū. Estat diffētā boetij
de p̄sona: q̄ sit rōnal̄ nātē m̄di
dua s̄bna. Ut itaq̄ gnālis atq̄
p̄fā optet vt rōnal̄ nō oī ūbna

modesta sit persona: et quoniam omnis
persona sit rationale naturae dividenda
est. Cetero itaque de substantia di-
vina cum sit non in una sola. quo in
quod si sit dividenda. Nam quod illa persona
sit quodammodo unitas ab aliis distincta
est: et ut probatum est super manifesta
feste manifestatur. Si ergo divina persona dicte
est dividenda: aliquod rationale naturae
dividenda substantia erit aliquid quod non est
persona. Nam unitas nec persona est:
hunc partem dicitur per. Invehorum
habet dissimilitudinem personae non in soli per-
sonae possedentem. Si vero ratione persona
non est dividenda dividenda. Istius
certo. quod aliquod persona est quod divina. quod
non est dividenda persona. Dissimilitudine
itaque personae non potest ei manifestare. Si
negat esse suum non esse dividenda substantia di-
catur. dicta illa dissimilitudine generaliter non
est comprehensa. **Dissimilitudo personae**
non est autem sed manifestetur ea **xvi**

Procul dubio quod infinitum est
digne dissimilans non potest.
Tamen fortassis ad aliquod divinum cog-
nitum personaliter perfectum si studue-
rimus quale dominus dedit descriptionem
personae divinae assignare. Iuxta illam
utique existentie significatio. quia su-
prium exposuit non invenient
fortassis dicere potius quod per divinam
sit divinam non incommunem existentiam.
Nostrae existentie ut ex superioribus
potest manifestetur quod substantia quod sit
et aliud est. quod quidem est omnis persona.
Est autem existentia generaliter quod sit omnis
substantia eis. Nam huiusmodi est in eo
quod existentie significatio restatur.
et divinam naturam additio determinat.

Item in divina natura invenient poterimus
si diligenter consideremus et existentiam
pluribus modis: et existentiam soli unius per-
sonae dicentem. et eo ipso incommuni-
bilis. Sed quod est pluribus modis excluditur
ideo quod incommunabilis est. Non inven-
tient itaque dicere possunt. ut cum
divinis de divina persona quod sit naturae
divine incommunabilis existentia. **It**
descipit per quod viri soli et omnes posse
convenire ea xxi

Et si dividendum dicamus tam
illud quod per plures personas per
distributum. quod id quod per plures personae. non
id quod per plures substantias per distributum.
et a multis integritez possideri. Illud vero dicamus dividendum
quod non in omnibus possit aptari.
Sed quidem in uno modo dividendum et
dividendum velim accipere potius
fortassis non invenient dicere quoniam quod
verum est quod quilibet substantia persoae est rationale
naturae dividenda substantia. Sed ut manifestetur
fiat quod dividendum rationem diligenter
discutiatur. Ut enim super manifestem ens
teneat secundum substantiam esse. Significatur
quod dubio iuxta supradicta definitionem
ratione non dividitur substantia. sed quod est in
principio et omnibus substantiis. Et tamen ei
principale est ratione substantiae. et quod aliud
huiusmodi in substantia inheret. Sed quod est
statim sciens. et nulli inbeat vel
in substantia. hoc utique est omnis substantia humana.
angelorum et divinorum. Propter quod sane in substantia
creata dignum est principalius dicitur
in quo divinum substantiam magis appro-
priatur. Nam in eo ipso quod inveni-
tur substantia a divina substantia degenerare

Ita vero est quod quilibet substantia est rationale naturae
dividenda existentia.

286
212

videt. Ab eo itaq; q; oī s̄de p̄ni-
pale ē rectis een q; s̄ba dīc p̄t.
Snotat a fortē dīm ē nō exēstē.
et qd̄ h̄cēm s̄rpo. et q; h̄cāt ē
ex aliquo. et hoc p̄m s̄de costat
ēc tōe. Ma oē qd̄ est avl' ē a s̄rpo
vel ab aliq; alio. Tētā q; s̄t m ca-
dē de s̄cptione sat̄ ex sup̄iorib;
paſet q; noua ex p̄one nō m̄di-
gent. cur vides nō q; lib; exiſten-
ſed ſola m̄d̄ dīa v̄l in cōtib; l'
dicat p̄ſona. **I**c deſc̄ p̄ſone q; vi-
ſoli et oī poſſe cauſe ca" rx

Hortāſſi erit plāni. et ad t̄
telliſgenſ expeditiſ ſi di-
am q; p̄ſona ſit exiſteſ p̄ ſe ſo-
lu. ariſ ſm rē qd̄ ſonā exiſte-
modū. Quā qd̄ dī ſatiſpienſū ſit
ſatis ex ſup̄iorib; inotiuſ. Ideo
at p̄ ſe ſolū adiūgiſ. q; p̄ſona
nūq; rē dī n̄ vñq; ſolus a ce-
teſo oib; ſm r̄petate diſcretus.
Sz exiſte p̄ ſe ſolū tōe eſt dīb; i-
diuiđuiſ ſā ariat̄ q; māiat̄.
Nūq; dī p̄ſona n̄ de rōnal ſbne
aliq;. ideo ad id qd̄ p̄miſſū ē ex-
iſteſ p̄ ſe ſolū adiūgiſ ſm ſm rē
qd̄ ſonā exiſteſ modū. Modū
at rōnal eynt̄ alis e ſois p̄lib;
nat̄. aliq; e ſois eñdē n̄ p̄lib;
ſtāt̄. aliuſ eñdē ſbne p̄ſois.
Sz ſonā p̄petas ſm rē rōnalis
exiſteſ modū reçrit ſme quo
p̄ſona nūq; poſiſtit. Utq; exiſteſ
p̄ ſe ſolū p̄ ſo ce poſſit. ſiglaic
aliq; rōnal exiſteſ modū h̄c
optebit. ſuō aſſinla aſtip̄e

da ſt ſatis ex ſtrorib; p̄z. Et ide-
co m ip̄ ſ explanādis imorāl nō
oz. Hec p̄ ſ modulo mō potum
de p̄ſone ſigſatice vala deſc̄p-
one digeffim). Si qd̄ aſ nomē m-
diuiđui non p̄ſone vel exiſteſ
aliq; aſſiguim; aſcipit. et ſy m
aſceptioz nō m̄r ſi ſuā argume-
tando p̄cedit. et rōtiſatioſ ſue
peritū ad iſouemē aſduat. ſi
atq; adiſhū me n̄ agit. et ſi
putat age ſerpm illudit̄ neſat
Ex p̄pū ſit dīne n̄ p̄ ſ ſtāt̄ h̄c
et vnitate ſbne et eo ip̄ ſi ab aliq;
diſſent aīm v̄ḡfimū qui tu-

Dip̄pū p̄petate h̄c plura-
litatē. m vñtē ſbne. Conſp̄o
ap̄pū eſt huāne n̄ ſbnaq; plāli-
tate h̄c m vñtē p̄ſone. Ma q;
huāna p̄ ſi ſi p̄petate ſbne qn̄
q; ſueme. nō de natē ip̄ ſi ſodi-
tōe. ſi de ſoditōis ip̄ ſi ſoriupā-
one ſore dephend̄. H̄c eſt ſau-
le p̄pend̄ dīa atq; huāna quo
altri videat̄ oīta. H̄ne itaq; du-
ab; q; ce oppoſito alt̄ſeq; ſi ſpi-
retib; et velut p̄ dī ſibi ſu-
ce ſi dientib; aīgelita p̄petas ve-
lut media ſi p̄om̄t̄; et alt̄ ſe-
ſilitudinē h̄c mde aībab; ſuigit̄;
tōe h̄ns aī dīa nūq; h̄c ſbnaq;
plurālitatē m vñtē p̄ſone. tōe ha-
bēs aī huāna nā nūq; h̄c p̄
ſbnaq; plālitatē m vnitate ſbne
Eſte quo aīgelita p̄petas velud
aſporionali qd̄ ſi ſi diſſonā

denā. sua interpretatioē necit:
et altnā dīffonātiā m̄ vna
armomā d̄pōnt. Hec dicens
suo nō n̄llos de angelis alii sentire:
nā sp̄ usq̄ hodie q̄ putat eos cor-
pah̄e. Et si istam q̄rent subti-
lūm̄ dīgament: in dīgīs h̄i vele
ut cedim̄ acū iueat. Q̄ sām̄
sap̄ies iūficiā audebit. q̄ sōnāl
nātē p̄petas tāto fblim̄or. tāto
dīgm̄or sit. q̄nto ad m̄cōposite et
sūme sīm̄q̄ nē sīlitudm̄ vīcīm̄
accedit. C̄s af neget trāt̄z cor-
poreā. ab oī corporee ractōm̄
adhesione alienā. ad dīm̄a sīm̄
plūtē p̄petatis sūe sīlitudē
maḡs approp̄m̄q̄re. faūlariq̄ ille-
re. q̄ ea n̄d̄z q̄ ex corpore et icor-
porei s̄b̄na d̄pōnt. et ad vīm̄
psōne sīglaritatē ex diabōz eēn̄
m̄s iūgīt ab s̄b̄z dūr̄ op̄m̄
gen̄tē trāt̄z q̄ nō d̄sīlīt̄m̄ sola
et sīm̄ p̄tate sp̄ual̄ n̄. Q̄d̄r̄ē
m̄ op̄atiōe huāna corp̄is effiḡi
es sīne capite. hoc ēē vīz m̄ op̄a-
tione dīm̄a vīm̄sīt̄s fabrica
sīn̄ optiō ḡn̄tē trāt̄z. Ad horīlīd̄
accedit: q̄ s̄t̄r̄or̄ r̄ō de angelica
p̄petate dīsseruit. C̄s ēē q̄s̄or̄ vīl
ordo dētēt̄r̄. Q̄ sūme sap̄ienti
disposiōiū m̄cēnt̄r̄: sīm̄ illa
natāt̄ fm̄k̄ dīm̄e vīz āgeēz h̄iū
dicant̄ dīuaz p̄petate. tīc̄ oī p̄t̄o
tāt̄m̄ opp̄osite. illa ibi media i
uētē. An vō si dīt̄at q̄ dīuaz
extremas tīa m̄cēnt̄at. et al

tr̄sīc̄ sīlīt̄d̄ie altnāt̄ vīt̄a-
tīt̄a q̄rietate m̄ vna armomāt̄o
ponat. Et si hor̄ m̄ ostēt̄d̄is
dōcūmēt̄u sit adhuc alīt̄ forte
suspectū: attēdat q̄d̄ sībī p̄sīa
dē dēut̄ āgēlinū testōm̄. Nonē
m̄ euāgē iīnotūt̄ q̄ dīs ab vno
hoīe legiōz dēonū eēt̄. Colēt̄at̄
vna legio sex mīlia sextēta s̄gī-
tā sex. Si tot ab vno hoīe eēt̄
sūt̄ tot̄ coām̄ eēt̄ionē fūerūt̄.
S̄ dēones h̄iūt̄ corp̄a: vbi q̄s̄o m̄
co fūere iīpū m̄ iī corp̄e. S̄ost̄at̄
at̄ q̄ ūe corp̄us lōgitudm̄. alti-
tudm̄. locales vīz dīm̄esōnes
habet. et eōpō sīne locali tāpa-
ritate fblisse nō vīz. quale q̄d̄
sp̄us oīo nō h̄i. q̄t̄ nō m̄ sp̄u.
Et corp̄e fūerūt̄. Et quō vīl m̄ q̄
partēhōis tot̄ corp̄a ēē potuerūt̄.
Et fortass̄ dīt̄as q̄ āgēlinū sp̄s̄ tā-
bōi q̄ m̄al̄ fblilia corp̄a h̄iūt̄. Et
q̄t̄nīq̄ fblilia dīo p̄s̄ert̄ en̄
dē q̄līt̄s corp̄a. vnu eēdemq̄
lōt̄i dīcīpāe nō valēt̄. Lūt̄iḡ
q̄s̄o exigūt̄s p̄t̄a p̄t̄as āge-
līt̄i corp̄is ēē sīcēdas vel sīlā
hōis pelle corp̄i detracāt̄ tot̄ an-
gelīt̄ corp̄a posse p̄phēndē. Et
cīc̄ dū p̄ extēsū hoc dīrīm̄. a
m̄o p̄posito lōgīt̄ euāgāt̄ sum̄.
Puto at̄ p̄o et sīm̄ aīo dēbēt̄ et
posse sufficēt̄ ea q̄d̄t̄ s̄t̄ de p̄pōt̄a
q̄one. quō vīz m̄l dīsōlūt̄ r̄ōz
q̄ uībēm̄ vnu dīz m̄ sīnt̄ate.
et tēnt̄atē m̄ p̄mt̄ate vēnāt̄.
Inīpiūt̄ tāla q̄t̄t̄ lib̄z

Quoniam ita constat de domine
 quod non possit esse nisi per plenitatem
 cordis. et hoc est plenitatem
 ad iunctitudinem. super de personam
 plenitatis queritur. **Primum**
 si non in diversitate personarum genitatis
 non possit esse in summa felicitate
 nec cordi atissima plenitatis iunctudo
 in summa plenitudo. **Secundum**
 quod ergo in ratione ut sit aqua possit
 a seipso et non ab aliis. **Tertium**
 quod non possit esse in una sola persona
 quia sit propria. **Cuartu**
 s si dicitur quod per beatitudinem aliunde
 quia sit propria est in eis exinde modus
 quod est ab eterno nec tria sit propria. **V**
 Expressio per de personam alia sicut in
 media. alia in media. alia in
 diuina et in media. **Sextum**
 De pressione tamen in media. et quod omnis in
 dimittitur per personam quod sit ab una sola. **VII**
 De pressione quod est in media filii et in me-
 dia data. et quod optime est in dimittitur
 non possit esse per unam quod sit ab una
 tamen per unam una sola quod est non
 beatum non ex gemina. **Octavum**
 Unde pressio sit ad aquam per tamen me-
 dia data unde possit esse in domina nostra. **IX**
 Et si deitate non possit esse plus quam
 una quod sit ab una tamen per non in una
 sola quod est non beatum non ex gemina. **X**
 Non opteat vero tamen per personam quod non
 sit aqua alia. cum tamen non sit a semper
 ipsa. **XI** **Et** non possit esse
 in una sola in dimittitur per a quod non
 sit aqua alia. **XII** **Et** quod in dimi-
 tatur per seipsum existat quod sit alia
 predicta. et de se predicit beatum. **XIII**
Et in domina nostra non possit esse in una
 sola persona quod de alia predicta. et de se

precedente beatum. **XIV**
Et in domina nostra non possit esse quod per. **XV**
De vere a deo plenitudo. et quod dea ita
 residet appetitum distinctionem. **XVI**
Sic iunctus in tantum personae soli agit
 a deo plenitudo non posside. **XVII**
Cui iunctus in tantum soli debiti personae
 deo plenitudo optime habet. **XVIII**
Cui proprium sit in tantum per totum genitum de-
 biti quod a deo plenitudo optime. **XIX**
Per in modo maius iunctus per quod in dimittitur
 pro loco habere non possit. **XX**
Ex non sufficiens predictum posita per
 multa possunt colliguntur. **XXI**
Si plenitudo unius est genitum et in
 solo dedito. plenitudo debiti in solo ac-
 cipiendo non sit ex multis que sit propria
 genitum non potest operatio esse. **XXII**
Si quantum ad personam dilaciones sunt et omnia
 eadem sunt quantum in summa plenitudo dis-
 tinctione distinctionis. **XXIII**
Non quantum ad integrum per se existit
 sit dea a deo vel digitum. **XXIV**
Processus quod personis coia. ut quod est
 singulariter propria. et quod sunt que restat
 adhuc iste quendam. **XXV**
 Incepit librum quartus etiam per primum
 quoniam constat iam de domine sonus
 unius personae plenitudo. et stat et cordi
 unitas et plenitudo in iunctitudine regit
 secundum alias ita
Quoniam conuenit omni
 personae habere rationabilem
 esse ex integrabili
 plenitate. ipsa autem domina super id ad
 hunc plus exigit. ut domina mei
 tradiri possit. proprietas autem domine
 personae exigit dominum esse idem quod
 suppositale. id est quod summe simplex

ec. **S**umus imē eē cu idē p̄z ē eē
qd̄ sap̄e. **H**oc at̄ solūmō h̄t f̄ba
d̄ma. **E**t idē m̄to d̄ s̄t̄bātis
cēntia. **E**t qm̄ in d̄ma nā non
ēn vnu solū sume sūmū s̄m̄
et m̄differēt̄ eē: id̄ ibi s̄t̄em̄
vmitatē f̄be. **S**z q̄ astat de vmtē
f̄be. t̄a verat̄ stat de p̄sona
plūtate. **V**bi at̄ illa ē alteritas:
nō p̄t̄ eē plālitas. **F**ūncalit̄
tos eē pt̄: **V**bi illa ē d̄r̄a. **P**rioḡ
plūlitas onemē p̄t̄ tu m̄diffe
renti eē. **S**z vbi nō ē dūsū d̄se
pt̄ eē d̄fēns et d̄s̄t̄et̄ ex̄s̄t̄.
Vbi at̄ plures h̄nt̄ i d̄fēns̄ eſſe
ex̄ m̄differēti origē: sic seruat̄ v
nitatē f̄be. vtt̄ nō desit̄ pl̄o
ex̄st̄e. **S**ic at̄ sup̄q̄ m̄est̄ia
uum̄ n̄l̄ aliud ē p̄d̄ma q̄ m̄
cōt̄abil̄ ex̄st̄. **N**ōnd̄ itaq̄ p̄
q̄lib̄ p̄sona d̄ma v̄l ex̄st̄ d̄ma
si vel vnu aliquid tuem̄ h̄t̄ cōt̄a
bile. ex̄ eo vtiq̄ solo d̄ephēnd̄
at̄q̄ d̄m̄at̄ p̄sona eē. **N**ā eē si
plura h̄at̄ m̄t̄abilia. suffici
t̄ vnu solū ad oprobandū q̄
fit̄ p̄sona. **N**ā ex̄ eo astat q̄ sit̄
liq̄ solus ab alijs oib̄ ex̄ illa p̄
erata d̄s̄t̄et̄. **H**ec de h̄ne q̄ su
p̄ius d̄ca s̄t̄ q̄i recapitulando
p̄str̄im̄. ut ad ea q̄ adhuc m̄
renda restat. q̄to ex̄citatiōe. t̄a
to p̄mp̄t̄ores actedam̄. **S**z qm̄
astat de d̄me f̄be vmitatē. Istat de
p̄sona plālitas. cōstat de vord̄i
plūlitas et vmitatē mutua h̄i
tudine. locut̄ postulat n̄t̄ de s̄m̄
gular̄ p̄sona p̄petatib̄ querē
et singlo q̄ p̄pria s̄t̄ assignare.
Nā q̄ tres illi in t̄m̄t̄s̄i dicant̄
p̄sonē s̄i ex̄st̄eae. s̄ue alio q̄h̄

bct̄ neīe. q̄ tres illi m̄q̄q̄b; dā
p̄petatib̄ distinguit̄ iā nouim̄.
et q̄ eas t̄a sola original̄ mus̄
differēt̄ querē d̄cam̄ agnou
m̄. **S**z queq̄b̄ s̄m̄gulāt̄ ue
m̄at̄nedū rovado i prehē
d̄m̄. **S**t̄udeam̄ itaq̄ n̄c̄m̄
h̄ne fit̄ et malys an̄ iā dictis
vt qd̄ tenet̄ ex̄ fide det̄ nob̄ v̄c̄
app̄hēnd̄e. et demonstratiōe
c̄stitutid̄ attestatioe firmare.
Q̄ iocundissā ḡmāt̄as nō p̄t̄ q̄
de eē i s̄uā felicitatē n̄c̄ridatissā
p̄petatū h̄i tuō i s̄uā pleitu. c̄ r̄.

Drimo itaq̄ illud dicam̄
Dy n̄ali quodū in sc̄tu
d̄em̄ r̄e agnouim̄. et v̄sūc̄
tinuato cotidiam̄ ex̄p̄metis
p̄bam̄. Patet p̄fō q̄ p̄sona
plūlitas q̄nt̄o germator
tāt̄o ē d̄iūt̄or: et q̄t̄o d̄iūt̄or
tanto iocūd̄or. q̄s̄at̄ attestā
audēat v̄l est̄māc̄ p̄sumat̄
in illa sume felicitatē plēmū
d̄me desit̄ qd̄ maḡ iocūdū ag
nosat̄. illud in sit̄ qd̄ min̄ ioc
ūdū n̄llaten̄ dubitat̄. **S**nta
queq̄ p̄sō a seip̄sa eē d̄icat̄ tal̄
itaq̄ plālitas illa affinitate
d̄iūgit̄. nulla mutua ḡmāt̄e
copulat̄. **S**z at̄cēd̄e possit̄. v̄l
affinitate audēbit. q̄ illa su
me vmitatis plūlitas tam̄
sit̄ ex̄ uno iūda q̄ ex̄ alio t̄n̄
longm̄. et ad iūce v̄d̄ oīō
p̄ḡt̄ma. vt ex̄ eap̄te qua vnu
s̄it̄ sit̄ sima i d̄fēns̄ia. ex̄
ea v̄o p̄arte q̄ m̄plutes feci
m̄t̄ ab oī sit̄ d̄iūt̄ione aliā.

Cuec ē q̄ so plālitas pl̄chōr. que ubiq̄ uenīēt q̄ so. v̄l. an illa q̄ ordinatissimā quādā p̄petuit vārietate dis̄taguit. et decetissimō q̄ dī p̄portionalitātū mō mīan da rōne st̄texit. an illa q̄ nullā differētāq̄ dordia v̄l' ordinali dīa mīssī s̄ metit. n̄lla alteritatis ordinationē pornat. **N**e puto estmāc q̄ magis pl̄chōr ē s̄līne pulchritū posse deesse. et qd̄ mīs pulchōr ē r̄pī messe. **E**redi itaq; oꝝ q̄ nec iocundissimā p̄sonāq̄ ḡmāitas p̄t deesse istū ma felicitate. nec ordinatissima p̄petratū varietas iſūma pulchritū. **S**i nec h̄t quā p̄posuiꝝ in hō alicui forte p̄babil' magis q̄ nūtria videat. hoc r̄pm̄ qd̄ dixim' altiori adhuc r̄de iuvestiget. **O**x c̄git iꝝ nā ut s̄t aliq̄ p̄d̄ q̄ sic a semicūp̄sa et nō ab aꝝ aliquā / caꝝ Tertium.

Quod i p̄mordio h̄j op̄is dōm̄ est de fōstāca idē sp̄m hoc loco absq; illa hesitatione dici p̄t de p̄sonā. Vtrobz nāq̄ eadē r̄o occidit. et de filibz simile iudicū sumit. Dicū ē ibi de p̄sonā. dicat hic de p̄sonā q̄ oꝝ vt aliq̄ existat q̄ sita s̄t ip̄sa. et nō ab aliq̄. Alioq̄ i vna dīmitate eñtabzq̄ dubio p̄sonē iſimte. Nā si ista eñtab illa. et illa ab alia. et iuxta hūc p̄gressōis mōdī q̄libet vna eē ab alia aliq̄ iathenatiōis p̄ductio absq̄ dubio m̄ i

fīnitū p̄cedēt. et eymōi p̄ductionis termini n̄llā occidit. s̄tq̄ fieri t̄ren series et ordo. q̄ s̄me p̄ncī eē nō vallet p̄nī nō br̄t. p̄nī mīj nō tā t̄pis q̄ origīs v̄l' t̄cūq̄ audīs. **S**i h̄j̄s et eiusmōi alijs ē ip̄a veritas adeo māfesta et r̄o p̄spiciua. vt dīmo nō egrat p̄batōe aliq̄. **N**ā qd̄ n̄llā facit qd̄ farēnō v̄l. q̄ nullā p̄t dare qd̄ r̄pēnō h̄t. et q̄tq̄ eē ce p̄it qd̄ aliq̄ nō fuit. q̄ quicq̄ ē qd̄ aliq̄ nō fuit hoc r̄pm̄ et sepe eē cepit. qd̄ n̄lla d̄positio s̄me xpo n̄tē. n̄lla particio s̄n distribuite. q̄ sit q̄ n̄l' maiꝝ. q̄ sit quo n̄l' emēlūs patet oibz itellīm h̄ntibz. et r̄one v̄letibz. **V**er et h̄mōi qui cūq̄ audiit. si sensū v̄borz papit statim acq̄escat. nec ē v̄n dubitāe possit. **N**e i cōnstañz v̄rā; dīmarz p̄sonā ne meq̄ i mīstī extēndam. op̄z p̄aulinō vt i cēdam q̄ aliq̄ p̄sonā ex semicūp̄sa existat. et aliud eī nō origīnē nō trahat. P̄sonā aꝝ eē nō de aliq̄ alia p̄a q̄ de semicūp̄sa. **C**onseq̄p̄ querē oꝝ. vtq̄ sit coicabilis an i cōtābil' existēn. hoc est si sit solitūm̄ eē semicūp̄so p̄sonā eē. en̄ hoc r̄pm̄ possit eē plibz r̄de. **C**uo possit eē nūl' sola p̄a **Q**ūd dīli q̄ sit a semicūp̄sa c̄ mī ḡtiorē a fidatiōis loc⁹ iste exp̄onūlat. et nos ad p̄limore i telligētiā votat. edificātū more oꝝ ibi q̄ aliq̄ s̄t̄de. et i p̄fido c̄tūdīs solidō. iōtūnatiōis mē fūdāmētū lōmē. vbi nūl' ē op̄is mī strūtū ad securiōis itelligētiē sublimora d̄surgē. **I**nde p̄ mīp̄eda ē: vnde a nemine dubitan potest.

Constat qd se est. aut opositum
ce h̄e aut simile. Constat nlo qm̄
one qd habet. a' s̄m p̄cipatio
a s̄m plēitudine h̄e. Aliud est
ex plibz et diuīs vnu aliqz opo
nit. atq; aliud qd vnu ē implā
diuīd. et p̄ multao p̄ arbitrio
distribuē. S; si iā dixim⁹ nec
oposicio s̄mponete. nec partitio
ē s̄me distribuēte. Videaq; qd si
illud qd vānt dephendā a se
s̄pō possit h̄e opositū ce. Con
stat atq; qd oposito ois oposito
egit. et qd s̄me br̄f opositor
cē nō valet p̄ alduo idipm̄
qd est a se t̄pō nō est h̄t. Patet
q; qd a semetipo d̄ opositū ce
h̄e nō possit. Cid i⁹ oī origine et
auctore caret s̄mū simile ce h̄e
oportet. Qui vō ē s̄mle ce oī ut
idē sit ei esse qd posse. sapientia
qd potente ce. Rite d̄s d̄ ei⁹ esse
h̄em⁹ qd qm̄. nūc de posse
videam⁹. Queram⁹ itaq; de ei⁹
posse v̄t̄ ei sit an s̄m plēitu
dine. an s̄m p̄cipatio. Sed
vbi ē participatio: si l' et distri
butio. Nā nec participatio
s̄m sc̄z distributio: nec distru
tio. s̄m distributor. Qui ergo
possibilitate n̄ s̄m p̄cipacio
h̄e valet p̄ alduo distributio
officio m̄diget. Constat itaq;
de eo qd est a se t̄pō. quomā si
posse accipiat p̄cipatio n̄pm̄
s̄m posse ē ei ex altibz finis.
S; si ex alteribz finibz ē ei posse:
p̄fecto et ee. Nam sc̄d p̄bam⁹

ē nō ipsi aliud et aliud ē esse
et posse itaq; aut v̄t̄ qd a se
s̄pō h̄t. u' v̄t̄ qd a se t̄pō nō h̄t.
Hic i⁹ colligit⁹ qd is qd a se t̄pō
ē. posse ex potestate p̄cipatio
h̄e nō p̄t. Cid i⁹ nō p̄t h̄e s̄m
p̄cipatio. h̄e s̄m plēitudine.
S; vbi ē plēitudine potestate: ibi
ce posse. Psone⁹ cui est idē ee
qd posse si ex se t̄pō ē ei sūce.
semetipo ē ei et posse sū.
Si sū posse ē om̄e posse: qd ex
se t̄pō ē ce posse. Si ex illa est
ce posse. ex illa ē om̄e ce. ex illa
ce ee existē ē. Ex illa itaq; ē
qd qd est. ex illa oī existē. oī
existēta. oī psōna. Oī m̄g
psōa huāna. angelica. diuina.
Si s̄ creaturā qlibz ex se t̄pō ce
h̄e. Constat pro dō qd solū p̄parti
tatione caret. Constat nlo
qd nlla alia p̄t n̄ ex se t̄pō. ex qd
est om̄e posse. Vides certe qd
h̄moi existēta oī est m̄dita
bilis. nec p̄tē plibz oī.
Qd due in dīni p̄tē habēt aliude
qd a se t̄pō ē uī illū existēndi
modū qd ab e' n̄ t̄pō a se t̄pō t̄ v
Nabem⁹ iā p̄ certo qd ce
psōnāq ex se t̄pō oī
sit m̄ditable existē. Possit
igit⁹ manifeste colligē qd nō sit
m̄ditable existē p̄sonāq existē. p̄
ce psōnāq aliude ponq qd a
se. Alioqñ m̄ dīmitate nō existē.
h̄nece posset plibz qd due psō
ne p̄tē. p̄tē vnu itaq; ē vnu psō
ex se t̄pō ce. ceteris atēce ex se
metip̄ nō ce. Vides t̄ qd nō

tabilis existēt rotabilē p̄mo
 communē p̄duat. Et quō ista ex
 illa p̄dit. et origine ēhit. Fic
 illū existēdi modū rā m̄dubi
 tata dēm̄tatione colligim̄. de
 quo in h̄ op̄is exordio locuti
 sum̄. ubi p̄babili pot̄. q̄ ne
 cessātia rōe v̄si sum̄. Vtē ibi
 p̄locuti sum̄ t̄t̄ est ei existēdi
 mod̄. Vn̄ q̄ est ab ethno. et a
 setrpsō. alij q̄ necu setrpsō. n̄
 ab ethno. et m̄t̄ h̄os mediq̄ ē
 ab ethno nec t̄ a sem̄rpsō. Sic
 em̄ sup̄ p̄batū est tote tres p̄
 sone coct̄nes s̄t̄ et coeq̄les. Sic
 ergo ab ethno ē existēt illa q̄ a
 sem̄rpsō existit: sic ab ethno ē
 ht̄ que ab eadē p̄dit. Illo itaq̄
 existēdi mod̄ q̄ est cons̄ p̄so
 mis duabz. ht̄ ē ab ethno. nec
 tamē a setrpsō. Vide ḡt̄etor
 p̄petates. q̄ntū s̄t̄ diuīse. p̄mo
 oīo q̄ne. Haꝝ p̄petam̄ q̄uetatē
 terciq̄ existēdi modus p̄portio
 nali quadā rōne metit: et
 īmutuā cordiā sua media
 tione dua ext̄ma p̄p̄it. h̄ns
 rōe d̄i uno ē ab ethno. t̄oē h̄ns
 iñ alio nō ē a setrpsō. H̄em̄
 iñ p̄p̄ie p̄p̄iū p̄sonē vñs: ha
 ben̄ q̄d coē sit diuabz. S̄z que
 s̄t̄ singlaz p̄pa rotinā donēd
 aphendim̄. Et p̄ressio p̄ de
 p̄a aq̄st̄ tm̄ īmet̄ uā tm̄ media
 aa mediā s̄l̄ et īmediata rām̄
Ex rebz satum̄
 q̄s p̄ exp̄iā nouim̄

āmonem̄ q̄d itā īcepta et d̄ma
 q̄rē deām̄. Invisibilia cū dei per
 ea q̄ s̄t̄ s̄t̄ intelligā spiciūt̄. Vbi
 ad alta ascendē volūt̄ scala q̄dē
 vti solem̄: nos q̄ hoīes sum̄ et
 volare nō possim̄. Per p̄ visibi
 lūt̄ s̄lititudine p̄ scala v̄tam̄. vt
 q̄ m̄ setrpsō p̄ sp̄em̄ nō valem̄
 vide: ex eis m̄i specula et v̄d̄ p̄
 speculū vide m̄dōm̄. In rebz hu
 manis v̄dem̄ q̄ p̄sonā de p̄sōa
 p̄redit. Vl h̄m̄i p̄ressio t̄bz pro
 culdū modis s̄l̄ ot̄igit. P̄redit
 nōq̄ p̄sonā de p̄a q̄n̄q̄ q̄dē tm̄
 īmediate. q̄n̄z v̄d̄ mediate. q̄n̄z
 v̄d̄ mediate s̄l̄ et īmediate. Et
 iacob q̄ p̄saac de s̄bna abrahe
 p̄ressit. S̄z vñs p̄ressio mediata
 tm̄. alt̄ij at̄ tm̄ īmediata fuit.
 Nā mediata p̄saac iacob de ab
 he lūbis exiuit: de s̄bna ade e
 na s̄t̄ et enos p̄resse. S̄z prima
 p̄ressio ex h̄ns fuit tm̄ īme
 diata. media v̄d̄ mediata s̄m̄l̄
 et īmediata. Nā seth q̄dē p̄ces
 sit. de s̄bna ade īmediate v̄t̄
 q̄ m̄q̄ fuit de xp̄o sem̄ie. me
 diate v̄d̄ m̄q̄t̄ fuit de sem̄ie
 eue. Ette m̄ h̄uana nā quo p̄
 sonal̄ p̄ressio t̄t̄ distinguit̄ m̄o.
 Et q̄m̄s ista videant̄ m̄lt̄ p̄c
 ḡma ab iñ s̄m̄ et sup̄exelle
 tinā: est tamē s̄litudo nōn̄
 la v̄tpote ī ea que ē ad saluđi
 ne eius illij s̄t̄. Opt̄et itaq̄
 ex hac nā ad illā. Ateplatiois
 speculā erige et uiꝝ d̄cas̄ t̄esi

datior q̄ ibi sit. qd ibi nō sit apor-
tione similitudis vel dissimilitudis
nī summa diligentia uestigatio in
vestigare. **S**i si tēs h̄mōi existē-
nas ibi cē dicam q̄les iā supr̄
distīrum excepta ea q̄ a sc̄ripta
cē dephendit. p̄t illa nāz
q̄ternariū p̄sonarū numerū iā
ducē videm. **N**uapp̄t q̄rendū ē
diligent. q̄ nā ex h̄m̄ sp̄etatibz
verat ibi sit; si oēs ibi s̄l' ee
nō p̄nt. **D**e pressio tñ imēta et
q̄ or iā dñi cē p̄ q̄ sit ab uno sola
vñde quo n̄lo mō possit dubitac
q̄ ab illa p̄ nō palissia cr̄stica
nē sit vñā aliq̄ īmediate pro-
cedē; alioq̄ optebiteā sola re-
mane. **C**ostatnāq̄ q̄ rētoraz n̄
la ōmo ee valeat. q̄ nō ab illa
īmediate vñmediate p̄tēdat. V-
bi at nō est īmediata. nō p̄tē
pressio mediata. sicut nec illa
q̄ p̄ter ē mediata et īmediata.
Si mil phibet vt īmediata qñz
sit eā vñbi mediata deesse iā
git. **P**ressio īmediata iāsist in
p̄sonarū dualitate: mediata vñ
nūq̄ sine p̄sonarū trinitate. īmedia-
ta siquidē pressioē or ut sit in il-
la q̄ alia p̄ducit. q̄ illa q̄ ex ip̄a
p̄redit. mediata exceptie illis p̄-
cessio p̄sonis m̄ q̄b; iāp̄t iādesi-
mt h̄ et tercā m̄ q̄ mediatio co-
sistit. **N**ālicat p̄or ē dualitas
q̄ trinitas. Nā illa p̄tē s̄n' ista.
ista vñ nūq̄ sine illa. **N**ālitaz

et illa pressio p̄or ē que p̄t p̄-
sistē in p̄sonarū dualitate. q̄ illa q̄
nō p̄t sine p̄sonarū trinitate. **S**i
si in illa p̄or plētitatē plālitē
et vēa c̄mītate n̄t ibi altēi pre-
dit. nichil ibi alteri succedit. et
eo ip̄so n̄t ibi tpe p̄ns. n̄t ibi
tpe postiq̄: **H**q̄d p̄tē p̄ns tē-
palit. p̄tē p̄ns consalit. et co-
ip̄so n̄alit. **S**ed em̄ loge supr̄
dñrem p̄fici p̄sonē vñi q̄ en-
git vñq̄ oſortū altēi: et fit.
vt vñā sit causa alteri. Vbi c̄
ē plētitudo dñm̄. ibi et plēm̄
bonitatis: et q̄d iā seq̄s ē plēti-
tatis. plētitudo at̄ caritatis
erigit. vt vñq̄ alteri s̄p̄tē
diligat. Alioq̄ ip̄i amor ad
huchē q̄ cresce valeat. **P**ptē
vñ dñgmi h̄re. vt sit q̄d possit
et m̄ito deat vt s̄cip̄m̄ diligē.
Si p̄m̄ordialē p̄sonā vñal
costat ee sume bonū nolle oīo
nō potit q̄d summa caritas erigē.
Vt si vñcīl̄ stat cā oīp̄tē
ee. q̄q̄d ee voluit. nō potit
nō esse. **F**rigēte itaq̄ caritate
rodignū h̄re velet. exhibēte
p̄tē h̄bit q̄ h̄re placit. **F**ice
qd dñrem q̄ p̄fici vñi p̄p̄cē
ē causa cr̄sticē altēi. A quo
at̄ c̄i ē existēti cā: ab ip̄so ē
existēti. **N**ec c̄i potuit ab iā
nō esse: n̄ qua vñi iā dixi.
ē om̄e posse. **F**ice quo rō rōm̄
attestat: et q̄d ex vñā dñm̄at.
ex alia iāfirmat. **F**ice habes
p̄sonā de p̄so. existēta de ex-

existētia. vñā de vna sola p̄ces
fibile de i processibili. naſtibile
de inaſtabili. vñā demaq̄ vñi im
mediate adhēntē: q̄i vñā de vna
imediate p̄dente. q̄i in dīma
natō tak exēta fit m̄dibitāt̄
agnouī. q̄i vñi ſcontabil' vel
icōtibil' fit nēdū de demōſtrā
tua rōne colligim⁹. De p̄cessi
q̄e meta pl̄ et imeta et q̄i oporteat
et i dim̄t̄ nō ce pl̄ q̄i vna q̄st̄ ad
vñā vñ p̄n n̄ vna ſola q̄ ce m̄...

Quartus ex genere sanguinis
uomina statuta idem
tempore personam aliud
quam se origine habet et ut ab
aliquo distat a tabebus similis
heat esse. et quod horum quod ratione anima
possit restat indebet. **C**uiusque simile
digna digna habet optinet fructus
plata rationes spiritus deinceps ostendit
in eis. ut autem operari potest personae
digna esse oportunit. ut ab omnibus
potest operari accipit. ut
equi ymo eandem personam habent.
Nam ut sepe iam diximus loci potest
non potest in una. **E**t atque posse
aceperit a preci quoque ratione essa
et hoc posset omnibus existere. a quo
ut superiam dico est habere omnis creatura
omnis entia. **E**t si id posse
est absque dñe ab aliis coeundi posse
quies est ratione in simili personae ex aliis
tabebus et esse accepisse et existere
naturam. **M**adhus fortassis dic-
tum est ait. si id posse quod habet
nascibiliter accepit et habet personam
nascibilis. ergo accepit et habet pos-
sea secundum personam. quod est propositum.

īnasabil' p'sone. Verū q̄ hōrdit.
q̄tū m̄ v̄r nō bñ itelligit q̄d dicit.
Si ut meli⁹ elutestat q̄d v̄cim⁹
hoc iñ diligēn⁹ distincia⁹. Dicit
q̄ si īnasabil' īmediate tm̄ a se
predēti dedit plētiūdmē poſſue.
ergo et posſe a ſeipſo exiſtē v̄po
te q̄d op̄s ē. et oīa pt. Ad hoc ipſe
īdeo. et fident⁹ affīnīo. q̄a ſem⁹
ipo ē. ſi a ſeipſo ee pt. Nā dīma
nā oīd īuariabil' ē. Bi ḡ ē a ſe
metrpo dīstat ee en⁹ q̄d ē ſu alte⁹
dono. **S**i ſi hoc posſe ei īnasabil'
dedit: ergo ex alti⁹ dono ht. q̄d
ex alti⁹ dono ht. hoc hūt. Quod
ergo: Nūq̄ ex ſeipſo et coipſo
ſime alti⁹ dono ht. q̄d ex alteri⁹
do ht. Vides iā cīdo. q̄ ſibi ipſi
ſit q̄ru⁹ iſta aſſerīo. Eſt em̄ oīo
q̄ru⁹ rē eandē. et oīo idēp̄m h̄i
ex alti⁹ dono: et h̄i ſu alti⁹ dono.
Edat m̄ḡ ſimpale ē vñū aliq̄ ſi
mul ee et nō ee. Si dī ſu p̄i⁹ iā
dīem⁹ vt ſu me dīgna p̄arōdīg
nā h̄et. put plētiūdōboitati⁹ pos
tebat. de ſe īmediate predēti eſſe
ſerie dedit. q̄cqd ab oīo poſſe rea
tiſ dari potuit. Eſt eis itaq̄ ſe
illud posſe a quo ē teſeoq̄ oīm
et ee et posſe. Ab itaq̄ gemina
existēn. et oīo eeñ. oīo pſo. oīo
existēa. igīt et illa ē etha i tm̄
tate pſo. **T**unc p̄uſiſt⁹ aſſerīo
attestat q̄ illa quā ſu p̄i⁹ itm⁹
m̄dagatioe poſuim⁹ rationna
tione dīicit. Ibi nāq̄ m̄aſteſta
tione p̄pbat. p̄mo m̄lta demōſt̄n
one diuoc̄. q̄ p̄ pſo vñ⁹ ē t̄
alteri⁹. ſic ſane pſo q̄mīne

causa est in trinitate personae. Sed
propositio unius requirit dignum. sic
certe propositio utiusq[ue] exigit odilec-
tus. Et quoniam h[ec] superius diligenter ex-
cuti sum. non optet eadem hoc lo-
co iterum ponere. cum possit q[ui] se tunc vo-
luit ex illo loco repetere. Illud at
certissimum esse dicitur. et hoc est quod de ter-
tia persona firmiter retinetur. quoniam
a quibus est ei exceditur. ab ipsius
et existentia. Et tunc ex iuste-
tia in fine pacem habet ex ce-
teris duabus. **N**on origine a deo
ab duabus tributum habemus. sed ratione
eiusmodi existentia incoercibilis sic
an vero incoercibilis necd[icitur] rationan-
do tenemus. Q[uod] oporteat quod in diuinitate
sit per quoniam aliquid a cui in natura
Esit a semetipsa tunc ex
esse tunc ex maiori parte inue-
nitatis superius intenditur proposuimus.
Inuenimus oportere esse unam aliquam
existentiam inastibili quidem immediate
atque in continua quiete. tunc namque
aliam esse ente tantum mediata per
immediatum genitatem coherere.
Illud enim quidem istud. unde
aliquid sit vel esse possit quod ei me-
diata tunc adhuc habet. Unde quod
neinem sanc[m]etis credo posse
sentire quod vis sit aliq[ue] personae in dimi-
nute. cui non licet vel quoniam
inastibile immediate. et utsic
dicunt facie ad faciem vide. **N**on at
est aliud ibi videtur quod videtur in se. **N**on
est agnoscendo videtur. sed est autem in
inastibile agnoscendum quod sapientia plen-
tudinem habet. **N**ihil est aliud est

ibis sapientia. Unde non accipit ut sapi-
at. inde accipit ut existat. Unde ergo
eis sapientia inde et ies existat. et
si immediata ab illa accipit ut sa-
piat. et immediata ab illa accipit
ut existat. **S**i quis viderit quod in me-
diata non videt. iesque est ut viderat
quod in formae virtutis contemplatione
non habet. Iuxta id quod quoniam habet operari
potest. et iesque est nec vera dimi-
nuta. Forte adhuc quis opponet
dicit. **S**ed quilibet persona procedens
videt procedente. cur non eadem
ratione continet illa esse ab ista. quod
probatur atque dividitur ista esse ab ea. **A**d hoc
est breuius modo et dico
quod quilibet divina persona ad aspectum
altius personae divina accipit plenam
sapientiam. et corporis divini esse. non ha-
bent aliquid. Nec namque est ut vide
habat. si aliquid non habet. **S**ed si h[ab]et
aliquid. non videtur est enim inde
Et ut id ex melius elucideatur.
Est h[ab]itatio scripta unde aliunde
ignoramus. alter est at aliunde n[on] me-
notum. ut ergo in legit et intellegit.
Sed solus ille virtutis scripta cog-
itatione exspectata ratione pupit.
quod enim aliunde non habet. **C**um igit
deus divina persona in videtur se et in me-
diata conspicunt. radii divini lucis
in alterius effunduntur et extipiuntur.
et quod immediata videtur. in media-
te adhuc est. **I**mperiale itaque est in na-
tura divina non enim aliq[ue] persona medi-
ata tunc altius genitatem continet.
hac ita ratione et natura est. **S**ed
quod de triplex personae expressione superius
dicitur. **C**um enim enim est et natura personarum

et viderendo agnoscere et agnos-
cendo vide. Et atraq; pso-
vna eadem sapientia. Cumque sit
ea non hic ex se. Secundus est in
specie sapientia et sapientia
et corposo et sapientia et esse. Vbi non
est aliud sapientia quam esse. Ecce ita quod si
non est et inentia. quod super pso-
nitum est ad querendum. Invenimus
in dñmna sit pessimo in
mediata. quod ibi sit que est medi-
ata similitudinem et inmediata. quod media-
ta tamen in ibi non sit necessitate
possit. Quod in dñmne non potest esse plus
quam quod est ab una tamen p. n. n.

Ex his una sola quod est non habet in se
potio que ita diximus. gemina. ut
veritas et in dubitate colligatur
possit. quoniam si quod in dñmne pro-
esse potuisse paulus ex ceteris et
bus ea origine trahere in media-
te oportet. Alioquin alius eam
non in mediata similitudine coh-
eret. et nec eam nisi mediata vi-
det. Et si quanta persona ibi est po-
tuisse simili ratione de ceteris
quatuor inmediata predicit. In
hunc ratione modum similitudinis
dicitur. quod in se p. n. n.
ut progressio series et telluria
litigabat. Constat autem quod
hic dicitur ex qua super plus
unum. Sed enim duabus personis coe-
illud posse unum stat frater origi-
ne hinc trahere. paulus id posse
tribus coeget. unum quod est esse oportet.
si quod in similitudine locum habet.
Alioquin due auare s' resiliaret:

quod tamen saluavimus p. n. n.
posset. Quod deinde dicitur. absque
dubio inuenies in sequitur. Namque
cum huiusmodi p. n. n. in se
diversum. eande progressio linea p.
n. n. p. n. videtur. Non sed atque
modo huiusmodi dicitur p. n. n. solo
constat nudo p. n. n. Nam p. n. n.
earum habet etiam illa alia. alia ab
una sola. tamen vero a gemina. Quod et
si nus earum in plures huiusmodi ei-
stis progressionis tenore potest in ei-
us optaret. Ecce quod hic ordo diffe-
rencia sit et certum iuxtam modum
et ordinem noster. Illud est nondum. quod
iuxtam qualibet eorum dicitur impinge
est esse plus quam una persona. Nam a so-
la una p. n. n. potest esse non tamen v-
na. Sicutque tamen sit a gemina.
non potest esse non una sola. Nam si gemi-
na de una tamen predicit. p. n. n. pre-
dendo neutra alia inmediate ad
heret. Quod quoniam impale fit superius
quod est in maiestate p. n. n. tamen quod
dicitur est de una dea intelligi dat.
de qualibet alia. Ecce in his geni-
ne quoniam solutiones haec sunt. quod su-
perius in solutione reliqua. Con-
stat si quod est quoniam si ab una sola p.
n. n. potest esse non una tamen existentia;
nec a gemina non una sola. Constat
magis quod utrum sit inmediate exis-
tentia. Si dicitur in dñmne non potest esse non
una sola persona non sit a semper. Si
non potest esse plus quam una que sit
tamen ab una persona. nec non v-
na sola quod est non habet non a gemina.

Ex oꝝ ut iꝝ tū ſt pꝝ a qꝝ nō ſt a
aliquā cū tū nō ſit a ſopā caplī
Inueim⁹ in ſupiorib⁹ x̄
dras pſolū pſetatuꝝ quō ſibi
uice coherent. vñ pcedat uix mo
du et aſeq⁹ qā nuoꝝ. **S**i totes
ſet pſone dñe qꝝ pntē hmoi
diſſenſe: eent utiq⁹ iſimte. **O**p
let itaq⁹ pſon⁹ pſetates diligē
cuis pſrutai; ne de eor⁹ nuoꝝ^⁹
poſſit aliq⁹ ſmif ſuſpicio ori.
Supi⁹ pbaui⁹ qm illa dñay
pſonaq⁹ plālitate opteat pſon⁹
aliq⁹ eē. q̄ nō heat uluide q̄a ſe
origmē trahē. **S**i fndē e ibi
eē aliq⁹ q̄ nō ſit alia: ſi ibi
eſſeoꝝ alia a qua nō ſit alia
aliq⁹. **O**tiaꝝ nāq⁹ ſili rde ſuūt̄.
utnq⁹ pari q̄de demiuatioꝝ xp
bat. **N**ā ſi illa vñ dñitate nō
eet aliq⁹ pa a qua nō pcedet a
aliq⁹. **S**i q̄libz ex alia pcedet de
ſepreſente hēt: tmoi deductio
mꝝ ptractio m iſimtu pcederet.
et pſon⁹ ſeries iſimtu duita
nuoſitatis ſue illu ſine accep.
Si illa opinio hoc iupit. nec
rō aliq⁹ uſeq⁹ q̄q⁹ admittit. **O**p̄t̄
itaꝝ vt m dñay pſon⁹ plālitate
talis aliqua exiſtat. de qua
illa alia origmē trahat. **O**p̄t̄
mthilom⁹ vt eadē ipa exiſti
pñm ex alia heat. ſi et illa q̄
ex alia aliq⁹ nō eōꝝ ut alie ex
iſtendi cauſa exhibeat. **O**tiaꝝ
ſentiae eadē rō. utiaꝝ ſuūt̄ i
diſſili argumēto. **S**u ei ſuūt̄
rō maifesta nō n̄ vna pſon⁹
pſon⁹ poſſe eē a ſeipſa. ſi illa

q̄ ab alia nō illa de ſepreſen
te hēt: in ppetuū ſola rimanet
Sili q̄de rōne et illa q̄ de ſe p
cedente nō hēt. ſi a nilla alia p
cedet. dñmo iſortio iſpetuū rōne
rōt̄. **S**i vti ſupi⁹ ſatis euidet
onduim⁹ mlt̄ ſoꝝ a vñ dñitate
ſolitudinē excludit. et pſon⁹
pluialitatē ſuūt̄. **O**p̄t̄ itaq⁹
vñibisit q̄ eendi pñm aluinde
nō ſumat. **E**xhibeat. **O**p̄t̄
eg⁹ vt vñibisit q̄ ecdiſo ipm
qd̄ eſtab alio accipiat. et n̄
li alij ipendat. **O**n p̄t̄ eē
niſi vna ſola iſdñi te pꝝ a q̄ nō
ſit alia aliqua caꝝ. **X̄**
Op̄t̄ pro eto ut eodē h̄
aliq⁹ m dñitate pſona
exiſta q̄ vti iā dñim⁹ nulla
alia pcedat. **S**i p̄talicu adi
dubiu venie vñ hōc p̄z ſit p̄p̄e
pñm vñ alicui pſone. an poſ
ſit et aliq⁹ eē eē. **S**i due pſone
eent q̄ hoc eē h̄ent p̄al
dubio neut̄ eā ab alia pcedet.
Sine utra ab alia pcedet nec v
na aliq⁹ altei iſmediate adh̄
ret. **S**i vñ neut̄ alia alheret iſ
mediatē ſor̄t̄ vñib⁹ adiuvq⁹
ſbla media ita ḡmitate ſuū
te. **C**ed quid q̄mp̄ ſuūt̄ ſu
pior demiuatio euidentiſſla
rōne quāt̄. **E**t itaq⁹ pprie
pñm vñ i tm⁹ pſone deſe
pcedente n̄llom⁹ h̄e. **M**uc
admodū ḡnō. eſſe p̄t̄ m dñ
itate n̄ vna ſola pſo de q̄
nō pcedat aliq⁹ alia. eit ita
q̄ iſta q̄a dñqdū et illa exiſ

tota incoitabilis nec oīo potest
 esse p̄sonis ali q̄bz tōis. Solus et
 vna m illa p̄sona plalitate sit
 ampit et habet esse ex alio: vt
 nullus ali oīo aut accipiat: a
 eē heātab r̄pa. Ette duay m t
 mitate p̄sona p̄petates tā apta
 rōne colligim⁹: vt nullo mō vel
 smodico mō dubitacē valeam⁹.
 Et q̄ idini⁹ tul⁹ p̄a aristat q̄ ab
 alia predat et de se predētē heāt
De hac gem⁹ cūm xiiij
 Una dictay p̄sona p̄petata
 te possu⁹ absq̄ scāpulo colli
 ge. qd de illi: q̄ inter has me
 diae ē debeam⁹ p̄petate sentie.
 nā si ibi n̄ vna solus ē p̄t q̄
 nō sit ab alio aliq. oīe q̄bz est
 ut hic de quo mō agim⁹ nō sit
 agim⁹ a se ipso. Itē si ibi nō n̄
 vnius solus est qui de se proce
 dentē nō h̄t. hic de loqm⁹ qui
 de se predat h̄re oz. Sic et p̄p
 dit utiq̄ p̄redit de alio. ut in
 chilo⁹ tā ali⁹ predat ex ipso.
 Ette ergo ut dīri⁹ absq̄ abi
 guitate h̄em⁹. qd de ei⁹ p̄p
 ate sentie deam⁹. b̄ p̄aulū
 attestatio illi assertio continet
 quā p̄missa sup̄disputaco
 rata īueit. Nā p̄a illa q̄ de i
 nassibili p̄redit t̄m̄ ī media
 te v̄. ymo quīt̄ h̄re utiq̄
 nā ē qd est ī ea pleitudine
 quā ab īnassibili accipital
 teri s̄me vlla ī tegit dīm̄
 mutio īpendit. Tercia nā q̄
 ī mitate p̄denassibili s̄l̄
 et īnassibili p̄redit. Ette quō

to rōm̄ occit. et attestatio aites
 tā oīi alludit. Ette qd oīstat luce
 īā dām̄t̄es ī tñbz p̄petatiū distinc
 tiones ī uenim⁹. Vna ē ab alio
 nō p̄redē. de se tñ p̄redētē h̄re.
 altera q̄tā ab alio p̄redē q̄ de se
 p̄redētē h̄re: tñ vō ab alio pre
 cedē. nec tñ q̄ de se p̄redat h̄re.
 Et duas qdē ex h̄is p̄petatiū
 incoitabiles ē īā nouim⁹. sed
 qdē de tñia ſentiendū ſit ſentiendū ī oī
 unādo ap̄phēdm⁹. Et dīna nā
 nō p̄t ē ī vna ſola p̄a q̄ ab a
Hed qdē p̄adat et de se p̄redētē
 duas ex h̄is h̄cat ī xiiij
 p̄petatiū ſoni ſentiendū ſit ſentiendū
 incoitabiles ē īā nouim⁹. eo ipso
 idē de tñia ſentiendū ī monem⁹.
 Sine hec ī oīp̄abilis p̄oīq̄ ne
 tēllāia v̄ideat. hoc qm̄ qd̄ dīlal
 tā ſuētiget. In p̄mis̄ ſtaq̄ nē
 diligēt̄ p̄aſidānd̄. quō gemina
 duay p̄sonar̄ p̄petatis vna alterā
 q̄i ex oīp̄oſito r̄ſpiciat: et vna al
 tera p̄ q̄m̄ ſuēdeat. Nā vna ē
 plētudine nō ampe. H̄ dare al
 tera eton̄ nō dare ſuētige. Vbi
 ātē ſuma p̄lechudo: ibi nilla p̄e
 deo p̄fīo. Oīstat qd̄ ſe q̄dētē
 vñ mē ſana n̄llaten⁹ dubitacē
 p̄t q̄ dīma p̄sona plalitas oīo ſt
 īgruētſſia remiſtate ſuētida. Et
 ordiātſſia ūltitatem distida. Oz
 itaq̄ ut ī dīm̄ p̄sona plalita
 ſumē p̄lecha et om̄ ordiātſſia
 ſit mutio h̄ic īde ualētudinē
 ferēb̄ ſordia. et oīas dīa. Vidi
 itaq̄ ē n̄tē. vt m̄ illā ſau⁹ ſit
 plētudine dāe ſe catipe. ſea q̄
 ē ampe nec dare ſit ſola vna me
 dia. ſa ſit p̄p̄. p̄p̄ ſa dare q̄ am

pe ut obstante in mediis alii
scat et colieat ex uno. et aliis con-
nectat ex altero. Sic sicut. ut
ex datione recordet cu[m] dante. et
acceptio recordet cu[m] accipiente.
Et eis ex datione differat a no[n]
dante. et ex acceptio differat a
no[n] accipiente ut sic in alterum
sit ut supra i[n] d[omi]ni et diffe-
rentia recordatio. et recordatio differencia.
Si atque due medie in duas alteri
seras posse esse dicunt. videamus
quod in eo sequeatur hoc assertio sequitur.
Certe prima ex eis exita illa altera
ab una sola. tria a duobus.
quae ex his per supradatas diligenter
explanauitur. Atque dispositio
in me h[oc] consideratio; ut h[oc] ad
cu[m] arismetta medietate. Et mo[n]do
videamus quoniam geometria medie
tatis spes quam ut supra patet per
sonam finitas pertinet. qua tri
tatis ista dispositio in aliis co[n]si-
derationibus est. Certe persona cui
saliens per me prius erit plenitudo
solum dare. duas in media tamen
dare quod accipere. quae vero non acci-
perit et non dare. H[oc] ex h[oc] prima
in solo uno recordat cu[m] altero. al-
tera vero illa non in uno tamen summa
duobus recordat cu[m] alta. tamen non
in dubio quod. sed in solu[m] uno re-
cordat cu[m] quae. Vide de quo
vixi. appetatis genitio atque ratio
apportionabilit[er] non tam pertinet
quod recordat ordinis plenitudo. non
tam auget quod minuit. Quod autem di-
cat in illa summa plenitudo aliquis
est vel esse potuisse quod plenitudo
minuit. ordinis recordat. In il-
la at superiori appetatu[m] dispone

mixta una consideratio medietas
arismetta. in consideratione alia
medietas geometria. in finitatis
et unitates collationis arismetta
spatium occurrunt. et exmittenda
ione unius sibi allidunt. Constat
itaq[ue] ex his cum ipsone proprie-
tate esse plenitudinem tu[m] dare. quod
accipere. et haec appetata si in tenuis
duas incontabile esse.

Onibusque dubiis
nunquam possumus state recordare et plen-
itudinem h[oc]. appetatum atque distinctio-
nem ita duo. Constat namque in dando
et accipiendo. Vixi namque personae
appetas ut ex primis patet. si sit so-
lum in dando: altius in solu[m] accipie-
do. Int[er] has atque media tam in dando
quod accipiendo. Sed ad ista fortassis
dictura est abs. Si una appetat ut sit
in sola datione. alia in sola acceptio-
ne. media inter has in datione
sit et acceptio. cur non sit quae sine
datione et acceptio in solo h[oc].
Quod si res primi considerante dimicari
personarum facili videtur. Sed huius
quoniam nodum in superioribus facta
non dissolvitur. ut diligenter lector quod
libet indeota in d[omi]ni aliquo du-
bitare non possit. Ut enim supra
mostratum est recordatio quoniam
una sola in dimitate posse a sem-
per esse non possit. Et in aliud non
accipit ut sit vel ad esse possit: in
illis suspendet quod h[oc]. absque dubio
ut alias dominum in perpetuum sola re-
maneat. Nullum itaque in dimitate
loci quae appetatas loci h[oc] cognos-

ut. Vn et q̄termitat suspicio oī
no sedudit. Constat itaq; q̄d iū
na nā oī eē no possit p̄apa.
Et veri amore plenitudo et q̄
ta illi cōsidetur. p̄fē tu disti. c̄m
Eta q̄ sup̄ dīa s̄t de amo
uerda a dīa nā q̄termita
tio suscipione. possiu adhuc alio
n̄ iōne fīmae. Nā si vei aōr̄
plēitudine m̄ iūdationē addua:
p̄petatiq; ad eā cōsiddationē p̄ti
neniū iūstitionē diligēt attēdi
m̄: qd q̄rm̄ fortass tīcī iūci
em̄. Ve at dīlacionis plēitudo
m̄ solo i stat amore sumo. Vn
usaltq; pfecto. Sūma vō aōr
solus ille uite nouat. q̄ tantacē
q̄ nō p̄tē maior: s̄l et talis
q̄ nō p̄t eē melior. Vn etiam
uerē lūct. q̄ veri aōris plēido
h̄r̄ nō p̄t ab aliq; p̄so querē
ds. Alioq; si p̄t̄ deūl aliq; vel
aōr̄ plēitudine h̄r̄ p̄nalu:
issit utiq; iūritate. et eō p̄so
m̄ bōitate equal'deo eē potu
iss p̄a q̄ ds nō eet. S̄ q̄d hor
dit. v̄l temūt estiāre p̄suat.
Constat at ip̄veri aōr̄ p̄tē.
aut solū ḡtuū ā solū debiti.
ā utriq; p̄m̄rt̄. s̄ ex uno de
bit̄. et ex alio ḡtuū. Amor ḡ
tuū ē q̄m̄ q̄s ei a quo m̄l mu
neris acipit ḡtuū ip̄chdit. Amor
debitus est q̄m̄ q̄s ei a quo
ḡtuū acipit m̄dil n̄ amore re
pendit. Amor ex utriq; p̄m̄rt̄
us. ē qui aliaū amado et ḡtuū
acipit. et ḡtuū ip̄pendit. P̄lēi-

tudo at aōris ḡtuū. et plēitudo
amoris debiti q̄ad' et plēitudo i
v̄lq; p̄sa m̄ p̄so q̄ds nō ē p̄t n̄lo
m̄o h̄r̄. Ez q̄m̄ hoc satis ce sup̄
orbz p̄z adiūcta exp̄e nō idiget.
Cui cōueniat in tr̄ p̄ solu
ḡtuū aōr̄ plēitudini possidē

Manifestissim̄ iā cūm̄ xvii
M̄ec̄ oīstat q̄vna i b̄ntate
p̄sonam̄ n̄ a s̄c̄ipsa h̄cā. n̄
oīo acipit ab aliquo alio. m̄l
p̄suis possidet ex munē alieno.
Amor̄ itaq; debiti et qualē vbi
sup̄ desch̄sm̄ n̄llo m̄o v̄det̄
posse h̄r̄ q̄ a n̄llo alio dephed̄
aliq; accepisse. Vn ei obnoxius
fiet. vel in aliq; debitor existet.
Gratuitū at amore se h̄r̄ cōndit
qui p̄dētibz de se plēitudibz sue
h̄ndantū tā largit q̄ libent̄ et
gratis i p̄pendit. p̄fē p̄sona p̄
cedetes ab ip̄so. q̄ m̄q̄ q̄i ex debi
to exige p̄t̄. q̄ p̄m̄ debiti amor̄
quē gratuito dilectori i p̄pendit ex
eūis deno acipiāt. Alioq; aliq;
h̄rent. qd ex ip̄so nō accepisset. exd
q̄ falsi sit sup̄iora docēt. habet
itaq; amore ḡtuū et ḡtuū p̄
lū. h̄f m̄q̄ gratuitū amore. et
qd ampliē ḡtuū aōris plēi
tudine. Aōris ḡtuū plēitudine
se h̄r̄ demāt. q̄ ex illa plēitudo
dime quā h̄t n̄ sibi soli c̄suat.
sed totū cōicat. Si p̄m̄ plēitudo
h̄r̄ nec cōicare v̄ll et n̄ possit.
plēitudine ḡtuū aōris nō h̄r̄.
Cōuinat i aōris plēitudine h̄r̄
cuī ad omnē bēniolencie effectū

nec deest vel velle vel posse.

Qui conueniat i[n] tunc p[er]sona solu[m] de
aor[is] pl[et]i[n]e h[ab]et cap[itu]lum xviii

Illa at p[er]sona cuiuslibet p[re]dicta predere
nec tunc p[re]dente h[ab]et q[ua]m aliud
accipit totu[m] q[ua]s h[ab]et. pleitidme
debiti aor[is] h[ab]et o[ro]. Alioquin si su[m]e
medilicibus sumu[m] amore no[n] re
pendet: sumo aore digna no[n] eet.
Summo sane amore ab ip[s]i diligi
a q[ua]bz oem pleitidme atcepis
se cognoscit. **N**od itaq[ue] in debiti
aor[is] pleitidme possit eis. re
pende: a quibz i[st]ate ea omne
pleitidme q[ua]tis atcepisse. **E**t
q[ua]m p[ri]u[m] ip[er]i s[ecundu]m etiam i[n] dixi
de se p[re]dente no[n] h[ab]et: no[n] est
dimitate. cui possit pleitidme
q[ua]tuti aor[is] exhibe. **E**t q[ua]d ex
ea creatu[m] p[er]sona q[ua]tutu[m] amore
h[ab]et p[er]t. s[ed] q[ua]tuti aor[is] p[le]itu[n]e
erga creatu[m] h[ab]et no[n] p[er]t. Inordi
nata ei aor[is] eet: si sumo aore
diliget: q[ua]sumo diligend[us] no[n] eet.
Summo q[ua]de amore digna omo
digna no[n] eet: q[ua]sumo bonu[m] no[n]
eet. **P**ersona q[ua] no[n] eet do[minus] sumo
bonu[m] ee no[n] p[er]t: q[ua]m eq[ui] deo no[n]
p[er]t. **P**leitidme itaq[ue] debiti aor[is]
dicta p[er]sona iuxta p[re]dicta ior[is] h[ab]et
v[er]ba et h[ab]et. **P**leitidme v[er]ba q[ua]tutu[m]
aor[is] oio no[n] h[ab]et: sed nec h[ab]et va
let. **S**olis itaq[ue] debiti amoris
pleitidme h[ab]et o[ro] p[er]sona illa q[ua]
de se q[ua]p[er]dam e[st] p[re]dente no[n] h[ab]et.
Cui p[er] p[ri]u[m] sicut tunc p[er]t q[ua]tutu[m]
q[ua] debiti aor[is] pleitidme obtine c[on]tra

Ex h[ab]i[ti]o[n]e duabz p[er]sons
i[n] tunc instantie i[n]s[er]atione
ia dixim[us] satis clarescat. q[ua]d de
reh[ab]it sentie deam[us]. Na[m] q[ua]m p[er]ie
p[ri]u[m] ip[er]i ta alia ab ea p[re]dicta
q[ua]d de se p[re]dente h[ab]et oport[et] ea
ta q[ua]tuto q[ua] debito aore habu
dere. et utiusq[ue] pleitidme ut
pote vni aor[is] vni. et alteru[m] al[ter]a
al[ter]a integraliter exhibe. **D**ebitus
q[ua]ppe e[st] q[ua]sumo aore diligata
quo totu[m] a[cc]apit et n[on] i[mp]edit.
Gratuitu[m] v[er]ba q[ua]sumo diligita
quoniam accipit: sed totu[m] i[mp]edit.
Fice i[n] apta ratione tenem[us]: quo
singlor[um] p[er]sona iuxta h[ab]itu[m] s[ecundu]m
distingue deam[us]. **C**onstat namq[ue]
q[ua]d i[n] uno ex tribz e[st] aor[is] sumus.
et solu[m] q[ua]tutu[m]. i[n] altero v[er]ba sit su
m[us]. ut sit solu[m] debitus: i[n] triu[m]
at sit sum[us]. ut sit ex uno debitus
et ex alto oio q[ua]tutu[m]. **F**ice in aor[is]
re sumo tunc p[er]petuatu[m] distinc
ti[on]e sit una eadeg[us] i[n] oibz v[er]bo
te summa et v[er]e etia dilato. No[n]
itaq[ue] ex hac veri et sumi aor[is]
possit sp[ec]tando collige v[er]ba
na[m] i[n] illa dimay p[er]sona plurim
itate q[ua]rta possit p[er] locu[m] h[ab]et.
v[er]ba manifesta s[ed] quinque q[ua]rta p[er]
t d[icitur] locu[m] h[ab]et no[n] p[er] ta[m] ex
Hypiora satis p[er]batatq[ue]
demonstrat q[ua]d in deitate
no[n] possit esse nisi una p[er] q[ua]rtu[m]
a semetipsa. **V**it ac p[er]t diliges
vitatis indagator indubitate
ratione collige q[ua]d illa mutua p[er]
sonar[um] ratiitate no[n] possit amor

et qui non sit aut solu^m g^tuitus aut
 solu^m debitus. a^r si ut q^z debitus
 atq^z g^tuitus. C^ollat n^o d^e d^e tis
 trib^z q^z gratuiti aor^m pleitudo
 sit iⁿ uno solo. debitus v^o amoris
 pleitudo sit iⁿ solo altero. tam
 debiti q^z g^tuiti plen^m sit iⁿ solo
 trio. S^z quid ad ista dicem^m? hū
 q^z alio ex h^s trib^z aliud adē.
 et aliud aliquid amor suis? hū
 q^z cor alio aliud esse q^z dili-
 ge^r. diligē q^z ce^r. Vbi r^z est vera
 illa et summa similitudin^m su-
 per q^z sūmū. iueim^m et multa
 rōnū attestan^m pbaum^m. Op-
 tet itaq^z absq^z du^r v^o m^u summa
 similitudin^m id ipm^m sic e^r qd^m di-
 lige^r. Erat g^r omniaq^z triu^m idem
 ipm^m psona sua qd^m dilac^m sua.
 Nichil itaq^z aliud erit plures
 vna eandeq^z vtpote summa dile-
 tione h^re. Eni^m poris e^r et diffe-
 ret ppetate ml aliud e^r ibi p^r
 q^z e^r dilac^m summa. hac ppetate
 disticta. Hec aliqd aliud e^r pso-
 nia q^z dilac^m summa. tra ppete
 disticta. Iuxta numerū itaq^z
 ppetatū. erit et nūs pson^m. qm^m
 g^r qhb^z p^a vt dixim^m e^r id qd^m
 aor^m suis. et assignata singu-
 lar^m distretio restat iⁿ solis iam
 dñis trib^z. p^r q^z tā ppetate. sic
 q^z tā pson^m n^o latet iⁿ ibi ueni-
 re potim^m. Neat d^e nos par^r
 telligat. et ea ppetea iⁿ consulete
 ppendat ieo q^z g^tuiti vel de-
 bitu^m possum^m nō nos vtiq^z lu-
 tet q^z nō p^r sub eadē signifi-
 catione ac p^r m^m. P^r o^r illi
 amare d^r hic q^z digno sit. Dñs^m

illa amare d^r hic m^h ilom^m
 q^z vni^m aliū amare d^r eo q^z enī
 alio dom^m v^o bⁿ s^z merito
 debitor^m reddidit. Sic g^tuiti
 alias et alias s^b alia et alia
 significatioe accipi pot^r. Sed
 sub significatioe ut q^z hoc lo-
 co accipi volu^m ne calumpne loc^m
 paleat. adiuncta descriptioe det-
 minauim^m. Nec a^r mire^r neō
 m^gignet. sica q^z de tūta psona
 ditate sentim^m v^o bis eloquimur
 qb^z possu^m. Ete iā explicau^m
 quo ad supiore^m o^r matioe iⁿ
 m^gita quic^r: q^z q^z iⁿ dimitate
 psona locū h^re nō possit.

Exposita specula^m nouissic^m possu^m
 q^z m^lta colliger^r ca^m xii

Ter si hinc nouissic^m spe-
 culationi velit q^z m^l e^r
 moi exstatos sens^m h^r dilige^r
 m^lta sup^m disputata
 et du^r h^r demostri^r o^r b^z p^rata
 pot^r fortass^r ex hac sola m^ldi-
 bitant collige^r. et p^rabili^r affer-
 tione quic^r. Si q^z vnu^m den^r ec-
 altari intelligit. et ipm^m sume bo^r
 esse manifesta vone dependit.
 sed de psonaq^z plalitate diffi-
 dit ex eo q^z iā credit in id q^z
 nōdū apphendit p^r hac spemita
 assurg^r pot^r. Ex hac vna ut ar-
 bitror speculatione pson^m plalita-
 te q^z mo tota tūtate pot^r est.
 et documentis plib^z astrue. Hec
 speculationo ut supior^m iō doceat
 hispicioe q^z termitas ordudit.
 hec vera dimitate credetib^z. ve-

ratibz & fitetibz sic pseu plu
ralitate om̄edat ut s̄bne vinta
te quicat. Et hac speculatione
ruins pseu p̄petas elucet
et i manifestazioz erit. Nā dili-
gent̄ req̄sita pspicua id clia-
mat. q̄ m dñntate sit psoa
q̄ ab alia aliq̄ eē nō heat.
q̄ ibi sit q̄ a sola vna et alia
que a diabz origm̄ trahat.
Cogitet qui hoc legit q̄ mag-
nū et vtile sit p̄mptū et fñli-
are h̄re. et hoc ex vna specula-
tione oīposteti vñz reddet. Sz
qm̄ ex h̄s q̄ iā dixim̄ ad hor
indagatioz iter parui exstrux-
im̄. h̄et di h̄genoribz p̄sancta-
toribz plen̄d̄ disfuseda iām̄
m̄. Ex d̄ plenitudo ad q̄gl̄tū eē
& solo dñndo plenitudo debiti acido no
sic ex m̄t̄ q̄st̄ op̄l̄ḡt̄ et n̄ pot̄
Quonā p̄sonā h̄re vel
eē plenitudo aōris gratuti
alterā vñ plenitudo amoris
debiti neō ad id trahat. q̄ v
na aliq̄ c̄libz alia m̄ aliquo p
tellata vñ melis ad p̄petuq̄ ha
beat vñ existat. Nulla ibi drā
ḡdū. nullā ibi diuisitas diḡta
tū. Etce oīstat qm̄ p̄petas vñ
eē plenitudo dare neccepisse
alioz accepisse nec dare. huq̄
idioz credē vna alterā melio
re. vna alta dignit̄. Absit
absit h̄moi aliq̄ su sp̄cio. h̄s
p̄spicu m̄tos supplātavit
et p̄ vñios erroris dispergit. Nichi

lom̄. h̄c maij n̄ h̄t̄ orō melis
q̄ n̄t̄ eoq̄ q̄ h̄t̄ ab alio accepit q̄
qui n̄ h̄t̄. q̄d̄ nō accepisse. Etce
p̄frois. q̄q̄ bōtatis quicq̄ bti
tudis h̄z. cui vñ solū dare in ea
plenitidē possidet. et ille tq̄ ē
pprū totū utcepisse. At dñct̄
plenitudo aōris eē gl̄tū. iso-
lo dando. plenitudo debiti iso-
lo accepido neō d̄ s̄cū accepit.
q̄i hoc m̄ illa i diffetti q̄gl̄tū
sit op̄e gr̄e. etno pot̄y ap̄az
nate. Et tali m̄st̄i altitudin̄
me p̄fiūd̄ est et vñx vñ uq̄ ab
ullo hoīe vñb̄ydoneis expludi-
pt̄. Neō i m̄ret̄. neō i dignet̄.
Emore vñḡs m̄isceptū vñ
edendo vñb̄y p̄am̄ vñ uoluo.
q̄ diserti finis serias nō valeo
q̄menē h̄re agnoscit. Sed ubi
i stat ex vñtate sentit̄e mi res-
tat sagatis letoris prudētie
n̄ vñba ydonea q̄ tu oīgl̄tū
actione suspicio veris asseno-
mbz ad h̄here. Ex q̄t̄ ad s̄bñaz
dilectiois i oīt̄ aōr fām̄ et vñ q̄m̄
sit i singul̄ p̄petuū distinc̄. Discreciois

Dropuū c̄heri distinc̄. Et
et ih̄mi amoris ill̄
effiḡ m̄ ill̄ etiā p̄sōm̄ q̄bz
eē diuisū esse. vt sit i eis idē
velle. q̄ntom̄ p̄deptitas
volutati illis ierit p̄sonis q̄bz
eē idē eē et velle et q̄d̄ seq̄e eē
p̄vñ eē ita ita et vñu velle.
Et itaq̄ i illa fñtate oīb̄vna
volutas. vna cūt̄os vna et m̄
differēs bōt̄as. N̄nt̄ i ad p̄m̄

245

221

dilectis erit una atque idem auctor
omni personae. Et cum sit in omnibus
atque summa auctor non potest esse in uno
quam altero aliquo maior. non potest esse
uno quam altero aliquo melior. Quod
si est in omnibus persona idem velles unum
quod amat alterum quod seipsum.
et quantum seipsum. Si ergo unusquisque
quod diligit alterum ut se totum quod con-
tabile ibi vult cuiuslibet alii ut sit.
Si quod alterum diligit quantum se ipse
ibi est contabili nec ardenter de-
siderat sed per altius nec tepiditer altius
quam sibi. Eiusmodi itaque amor
ex uno erit talis quod non esse melior.
ex altero tanto quanto non potest esse
major. Aut itaque ut dicitur est quod
ab omnibus dilectis una et idem in
omnibus. Vix enim modo inveniatur in simili
appetitu distinctionibus distinctus.
Nam haec etiam appetitus quod su-
perius assignatum erit isto
ad illum tamen gratulatori; cum onus disti-
tum debitis in ratio debitus ad
unum. ad alterum gratulatori. Huius huic
nam modum loquitur deinde dicitur
amore gratulatori qui non accipies
totum pendit: debitus vero qui
non penditur quo totum accipit.
Dicatur itaque illa dominatio una
et summa amoris affluencia.
In hac tamen affluens gratulatori. in a-
lio tamen effluens quam infusa. in uno
non effluens. Nam solus gratulatori. non sit
tamen in omnibus una et eadem ipsa
et in his omnibus una et eadem ve-
ritas. eadem si sit de ea logique
informatas. Quod quarto ad iterum
personis nulla sit in tunc doctrina amare.

Tunc dignitas capitulo vicesimum quartum
Hoc est aliisque fortassis humanum
aliquod cogitationes de personis dominis
la persona maioris dignitatis rapi-
tut et ceteris excellenter iudicat
quod a semetipsa habet totum quod ea habere
est. Sed absit ut ibi credatur esse
aliquod dignitatis distinctia. ubi vero
et absque dubio est equitas summa.
Sed quod hoc per intelligentiam nerdum ca-
pit. est unde cogitationes suae ex alia
consideratione reprehendere possit. Sed et
itaque est sic superius iam diximus quod que
quam omnibus est contabili ibi unaque
persona tamquam amat altius quam sibi. sicut
quod sue appetitis est et in contabili
magis diligitur quam alterum. Que
libet namque pars ex eo quod est eadem
fonna. ex eo quod est omnibus ratione habetur
eadem fonna cum ceteris. ex eo quod est
sue appetitis et in contabili habetur
est singulariter personae distincta ab aliis.
Singula omnia quilibet quod sue appetitis est
magis amat sibi quam altius. et quod alterius
appetitis est magis amat sibi quam alterius quod hoc caluidum est. vel
quod a videtur possit quod nolle esse
personae quod ipsa est. Sed ne inveni
potest esse tamen demetia quod audeat hoc
estimare. vel possit paractare
dixi. Illa namque personae est ea appre-
hensio quam progratuita dignitatis
absque omni abi quo magis vultur sibi
quam ceteris. et ceteris sunt omnes hodiernae
magis voluntate illi quam fratre. Quid
ergo. Huius est manifestum est majoris
personae appetitatis esse. quod id quod putatur
penitentia estelle et malum est
alterius personae quam apparet. quod ille est

mauult ppe xpe. q̄ alicui alteri
psōe. Si si rē estimāt begmores
tar nō et corpo dignores. Dic
ad huc fortassis q̄ mltō glōsis sūt
plēitudinē h̄c et dare. q̄ solū
h̄c nec alicui dare. Ecce itaq; vt
tibi v̄. si h̄m h̄z iudicam̄ idua
bz psōis q̄ndā glē progatūā m
uēim̄. Et itaq; dito. q̄ haē pu
tas quā̄ progatūā nūx ioz pre
dictā tñā m̄ tñā p̄a māuult re
tis q̄ s̄ op̄i c̄t̄ibz ibi ip̄i malut̄
q̄ illi. Nūq̄ q̄ illa dicet c̄t̄ibz be
mgmor. corpo glōsior. Ecce
dū i redm̄ nūx iudicia h̄uana.
nūcē d̄ma queq; psō q̄ libz a
m̄g et m̄ begna. Ecce op̄mo
falsa q̄ uēit̄ sibi r̄iā. Ne
bem̄ itaq; h̄uā fābias de cor
dibz m̄s et abice. et c̄mo finit̄
Iūde. q̄ ne dū possū p̄ itelli
genā cap̄. P̄ c̄to absq; c̄i ambi
guo q̄l ad integratē p̄fōis illa
m̄tūtē d̄rā ē āoris vel digni
tatis. Et sūt quibz psōis q̄n̄ l̄ q̄ se
singulār p̄pā et q̄ se qui r̄stant ad huc

Dicit̄ m̄ vnū iste q̄reda c̄ teb
que m̄ hoc libro sumado exse
cuti sum̄. v̄ibz d̄mis psōis est
cōe oēz plēitudinē h̄c. Cōe ē so
lis duobz oēz plēitudinē dare:
C̄c̄ est sol̄ duobz oēm̄ plēitudinē
ante p̄isse. r̄omue ē solis duebz
nō h̄c v̄tq; Dm̄ nāq̄ p̄petas
ēm̄ solo dando. alt̄s p̄petas est
i solo accip̄edo. tñ̄ p̄petas tā ac
cip̄edo q̄ dando. Solis duobz ē
cōe psōnā de se p̄cedentē h̄c. Sol̄

duobz ē cōe alii de p̄cedē. Sol̄ duo
bz ē cōe nō h̄c v̄tq; Nā tñ̄ de
de se p̄cedentē h̄c ē p̄petas vñi.
tñ̄ vñi p̄cedē ē p̄petas alteria.
p̄petas q̄t tñ̄ tū aliq̄ p̄cedē q̄
de se p̄cedentē h̄c. p̄p̄i ē solis
psōne p̄cedē a illa. p̄p̄i ē solis
alt̄s p̄cedē ab una sola. p̄p̄i
ē solis tñ̄ p̄cedē a ḡm̄. Sola
at̄ una ē a qua ē illa. Sola si
milit̄ una a qua ē una sola. so
la una a q̄ p̄cedē ḡm̄. Nūḡ
sit duobz psōis cōe a s̄metibz
nō esse halii de p̄cedē restat
ad huc n̄ sumā diligēcia quere
i quo adūm̄tē differat p̄ressio
vñi et p̄ressio alt̄s. Inuita at̄
drā h̄tūtēs mutue p̄sūtūtēs
ione oz ad ultim̄ m̄d̄m̄ p̄p̄ia
p̄p̄ia assignare. p̄posuerā q̄ndē
quid de h̄is sentire m̄ x̄p̄te.
Et q̄m̄ m̄ ip̄i alta p̄fūtās ē
satus erit h̄ec p̄fūtās alio
nō ī gen̄ alio ī distinc̄ēdū reli
q̄re. et q̄ ex h̄is q̄ iā dīm̄ p̄gā
tūtēs v̄t m̄tūtēs merear
ex alio v̄nd̄ p̄bare. Explat
lib̄ q̄ntus int̄piūt c̄ la lib̄
Od̄m̄ p̄d̄m̄tē fēt̄ i
q̄nt̄ sit uē donū largiēs
grē. Et totū uix dote p̄petate q̄p
nē. c̄ p̄m̄i v̄ḡm̄tātās q̄ est
m̄p̄i p̄t̄ et p̄lēv̄ō m̄f̄ nas
tiblē et psōnā de ip̄o p̄nt̄pa
lit̄ p̄cedentē. Fdm̄ / M̄p̄m̄ p̄
dūtēa p̄le vñi s̄modq̄ sit p̄
dūtētātē natē. Tātū
Et duecent̄ obtinuit vñi vñi
illa tñ̄tērōn̄ ex duobz dicet̄

p̄t q̄lē fig. q̄rtū. C̄ne c̄ta
 et māfesta rōe tenetur vñ
 p̄ez altero p̄i filiū dñs. q̄n̄ tū
 tū sit deo duobz cōde p̄e p̄e-
 dere. et qd̄ sit m̄p̄cessioz vñ
 et p̄cessioz altero. sextum.
 q̄ alia sit ḡm̄ata s̄ quā h̄t ad
 vñ. et n̄ quā h̄t in oſt̄ ad alii.
 q̄ ille q̄a p̄e filioz p̄e dñs. s̄p̄
 eoz s̄i r̄te dñs n̄ possit. tñm̄
 vna rōe dei sp̄s dñs sit q̄a p̄e
 filioz p̄e dñs. octauū. C̄ne rōe
 p̄edes a duobz dñs ē p̄. nonū
 s̄ua rōe solus dei filiū ymagō
 vñs sit dñs. dea. **m̄** C̄ne rōe
 soli dei figō vñs sit dñs. vñda. **m̄**
 S̄dm̄ q̄ clāficiābi m̄ḡd̄ soli
 figō clāficiāt p̄es s̄iū. vñ et
 m̄to es dñ vñbū. Duedecimū.
 q̄ q̄d̄ dñt̄ dñs dei vñ. p̄
 quo h̄at m̄t̄ vñ dñs. **xm̄**
 C̄ne sp̄ali q̄dā m̄d̄ dñc̄di pon
 attabuit igeito. sapia gem̄to
 boītas p̄o. **xm̄** C̄ne p̄i d̄
 igem̄t̄ s̄iā ḡeit̄ sp̄s s̄iā n̄ ḡeit̄
 s̄iā n̄ ḡem̄t̄. **xx** C̄ne sit
 p̄es ḡignē. q̄ filiū n̄ s̄iā de p̄e
 q̄ p̄e dñs ex ḡnōcē q̄ p̄e dñs
 ḡnācē. **xi** C̄ne dñc̄di alia
 rōe q̄ sit p̄es filiū ḡnare. **xvii**
 q̄ s̄iā n̄ sit p̄go vñgāt̄ sed
 n̄r̄ dñt̄ es siā dñc̄. **xviii**
 q̄ ibi sit q̄renda ygo p̄na v̄
 biē mutua vñ c̄tēa n̄ s̄ime
 drā alia. n̄ s̄iā drā mutua vñ
 c̄tēa. **xix** C̄ne rōe dñv
 ingeit̄ dñt̄ figō p̄e e. **xx**
 C̄ne q̄ de i ḡeita i ḡeita s̄dā
 s̄m̄ata fide a s̄as p̄ibz aq̄p̄
 uede dñm̄ q̄uis q̄ vñ s̄int̄
 p̄ iſnt̄a r̄p̄e noq̄a. **xxi**

Qua rōne vñia possit q̄ de i gei-
 ta s̄bna r̄a fides tñdit. **xvi**
 q̄ osidāt̄e p̄ossit colligē q̄
 ḡenāt̄o p̄e possit eē s̄iā ḡenā-
 tione s̄bne. **xvii**
 q̄ osidāt̄o et q̄ p̄ ex bñf̄it̄
 q̄d̄ de tñm̄ a vñk̄ catholicoz idit. **xviii**
 In ap̄it lib̄ s̄ertibz. q̄ i vñ dñm̄
 n̄t̄ s̄iūta donū largient̄ ḡre sed
 tñm̄ vñ dñm̄ dñt̄ p̄ietate n̄t̄. **xix**
Duabz ut dñt̄ eē p̄
 soms costat eē vñ
 a seip̄s n̄o esse.
 sed aliuide p̄e dñ
 In quo illud ad hñc vñ ad m̄
 q̄iendū restare. vñq̄ n̄a r̄e pro-
 redendi modus sit tñm̄ vñ a q̄
 i alia: an pot̄ vñq̄ i ista. i ali
 i alia. matia satis modica
 s̄ m̄lt̄ p̄fida: et diligēt̄ m̄q̄
 s̄iūt̄e dignissia. Vñto tñm̄ iam
 ex dñt̄ dñs n̄o mediocrit̄ elu-
 test̄: q̄d̄ possit ad h̄a p̄plexioz
 enodatioz m̄lt̄ vñlē. S̄i q̄m̄ m̄
 uisibz dei iux ap̄l̄ p̄ea que
 s̄iā s̄iāt̄e sp̄icūt̄. vñbū p̄
 s̄iūt̄ ad de dñm̄ q̄nt̄. m̄cito
 ad illā n̄az recit̄. vñbū dñc̄ ope-
 rātē dei vñm̄ago depicta vñdet̄
 Est at notissim̄ ad ygmē i s̄i-
 tu dñm̄ dei s̄am̄ h̄omē. q̄ h̄is
 ic̄opabilit̄ copiosior sit dissititu-
 dñs q̄ s̄iūt̄is r̄o. ē tñm̄ h̄omē
 ad dñm̄ n̄o nlla dñm̄ m̄lt̄ s̄iūt̄u-
 do. possit itaq̄ ut credo i hoc dun-
 ne ygmē sp̄elo ceruē. ymo a iuy-
 rōnāt̄ q̄i uudit̄ discernē quid
 ibi sit vñ s̄iūt̄is rōne approbā-
 dñ. vñ rōne dissititu i p̄bandū.

In iūcīm' itaq; qm̄ ī huāmē p̄sōs
p̄dētio p̄sōe de p̄a nō ē ubiq; vñ
fōrmas. Nā si ad pagatois mē
origmē r̄tr̄im' ī ipo. p̄thoplasto
vides. qm̄ alia fuit p̄dētio vro
ne er. et lōge alia. mltiūs diue
sa p̄dētio plis ip̄i? Illa supra
nāz: ista f̄m nāz. Illa f̄m sola o-
patis gr̄e! ista f̄m opatiōz nōd.
In dīma at nā n̄ ē vcl ec̄ p̄t ex
opante gr̄e. Qd̄ ei est sola opati-
one gr̄e. auctor bñplato p̄t ec̄ l'
nō ec̄. Et tale ad nō p̄t esse ipa-
dm̄. Alioqñ mūbilitas ei reet.
net verā etimē h̄re. Ut itaq; ibi ē
iux̄ donū largietḡe. si totū iux̄
apete exigitis n̄d. Sicut ei inas-
cibil nāle ē ab alio nō p̄cede.
sic sanc̄ ei nāle ē de se p̄cedente
h̄re. **O**y geminatas ḡmātis q̄ ē
m̄ p̄c; et pleni vñ oīd m̄ nascit.
Et p̄sonam de ipo p̄n' p̄cedēt c̄?"

Natālē itaq; ī hōibz p̄cedē
di ordē dēs diligēt ī sp̄ce:
et q̄ d̄mū ī se h̄eat ai oī sagante
m̄gr̄e. C' ī uēto et ī ḡnto iux̄ theo-
logite distanc̄ more p̄filitudimē
r̄de de huāmō ad dīma ap̄etatu
noīa tñsumē. **I**n huāna itaq;
nā vides p̄filiā d̄p̄ri. q̄ p̄cul-
d̄r̄ p̄ressio p̄sōe de p̄a alia ē tñm̄
īmediata. alia tñm̄ mediā. alia
vñ mediā fil' et īmediā. p̄ressio
īmediati ē iāq̄ ē p̄l̄ de vñq̄ p̄nte
q̄ fit illa alia p̄a mediāte. me-
diata p̄ces ē iāq̄ quā vides ī solo
hoīs ac̄ nepote q̄ nō sit ī mediā
to sp̄i p̄ple. **E**stāt ibi p̄ces medi-
ata fil' et īmediā. vbi ītiḡit v-
nū īdē hōz ec̄ alio filū et ne-
potē. **I**n huānā mediā p̄ressio

m̄ltiūs et m̄ltiſors ē que ī dīma nā
oīo ec̄ nō p̄t. **S**c̄d̄z vñ variū p̄-
cedendi ordē et modū affilat̄
varian̄t̄. m̄ltipliāt̄ ī huāna
nā grad̄ et noīa ḡmātis. Alia
ei est ḡmātis quā h̄e hō ad fi-
liū. alia vñ quā h̄e ad nepotē
sū. **S**c̄d̄z q̄ dīto de istis. m̄teli-
gi p̄t et de alibz. **M**ātāt̄ at ger-
mātatis m̄tāt̄ ī p̄n' loīi tenet
et p̄n' apale germātis iāq̄ ē
m̄t̄ p̄c̄ et p̄l̄. **M**āt̄ ī huāna
nā p̄cessisset reteray dīm̄. oīo
illa fūss̄: et si reteray oīo
illa foret n̄loq̄ tñ absq̄ duō
r̄pa ec̄ potuiss̄. **V**bi at ītiḡit
vnū īdē q̄ hōz m̄ltos liberos
h̄re. oīes vñq̄ ad ip̄m̄ dīm̄ vna
et arde r̄ce. **E**t si ītiḡit vnū. ī
deq̄ hōz ec̄ nepotē et filiuī ei
dē p̄sōne vñq̄ q̄dē dīm̄ tñ
eade r̄one. **E**t diuisavalde r̄e.
Nōn̄d̄ at q̄ euā īmediate pro-
ducta ē de f̄bnu ade. nō bi vñ
sup̄iā ī d̄xīq̄ f̄m̄ opatiōz n̄d.
f̄ m̄de ē q̄ nec illa p̄les istus.
net iste d̄l̄ parēs illa. **S**z vñ
p̄a alio p̄duat̄ de f̄ba alio.
p̄duat̄ m̄q̄ p̄n' p̄cedendi
ordīe. et f̄m̄ opatiōz n̄d. sole
absq̄ duō vna ex hōs p̄sonā
parentē. alia plē noīare. **C'**
m̄ā ī sole ī uē dīm̄ sc̄p-
turaq̄ more huāne ḡmātis
noīa p̄filitudis r̄de ad dīm̄
nā tñsumē. possuī nō me-
ueient̄ dīc̄ et illa germā-
tis ē m̄t̄ inasibile et p̄sonā
de ipo p̄n' apale p̄cedēt que
est m̄t̄ parentē et p̄l̄. p̄c̄o
en̄ illa p̄sōe de p̄a vñq̄ q̄q̄

et mediā. et ē hī pñ alē pcedē
di or nē. et hī nē opatiō. Id qz
satis ex superiorib; līq; aplō ex
pone nō m̄diget. **C**v i pducēda
ple diuisus mol sit p diuisitate
nature caplī terium

Iat diuisa sit modū in p
ducēda ple p diuisitate
neinē puto posse abige. Si aut
stare volim qz sit sīn qz pducēdi
modū i illa deitatis stremēta.
et st̄ excellēti nā. Inascibil' bōtē
sapiā; pōm cogitem⁹ et curius
fortass iūcēm⁹ qd̄ q̄rm⁹. P
cto cu siūme sapies bōtis iest
nō oīo velle pt. et max̄e cūta
dīma n̄ ex iōe vt sic dīca itma
et sūma. Et si vōstateū oīpo
tentē eē q̄tq ibi eē volūtēnt
p volūtē. Nā si m̄ solo volendo
nō potit optimē qd̄ volūtē. quō
qso op̄s vātē dīu potit. Cūt
itaq; ei de se ſbolē et oīformē
pducē rōe exigēte id p̄z i mōbi
velle. hoc p̄culdu erit ei plē
pducē. et corpō s̄ p̄oā p̄late.
Cūt aduenient obtinuit vñut i
iā trū. vñt x duob; dīc p̄ et ali⁹
filios caplī quartum

Dotans qm̄ hūana nō
ſex⁹ gemat⁹. Et id dō hī
diuisi ſex⁹ ḡmātātis nōiā vā
ant. parentē m̄ vno ſex⁹ p̄z.
i alio dīc⁹ matē. glē m̄ vno
ſey⁹ filiū dīc⁹: i alio filiā no
mōm⁹. In dīma āt nā vñt coē
nou⁹. nllā oīo e sex⁹. Dignūg
flut. vt ab eo ſey⁹ q̄ dignor esse
agnoscat. ad id qd̄ oīm digfsm̄ e
nōiā tñſſtēt. Vides ḡ q̄ ūci

ent obtinuit vñs ut vñt ex dñ
obi i īm̄te dīc p̄ et alia filiū.
H̄ ne ih̄s ād anob̄ m̄discussū
p̄māeat qd̄ infm̄ auditore iūſe
monē deat id p̄p̄ qd̄ de tñſſup
tīde nōm̄ dīc⁹ diligētōi ad
cōſidatōi dīc⁹. M̄nab̄ ei
do fortiss q̄re ad dīma m̄de tñſ
ſerūt nōiā. vbi iō ſilitudis ob
uiat. et nō poti⁹ m̄de vbi ha
bitudm̄ collatio genōlla p
te atordat. Nō ei ht humā nā
vt ſi⁹ p̄cedat de ſolo p̄e ſm̄opa
ndz nē. Sol a vñt hō i ḡne hūa
no p̄ceſſit de ſola m̄re ſn̄ ūtē
p̄e. nec tñ ſn̄ opatiōne nate.
Si ī indignū ē germaūtātis vo
tabula tñſſe ad dīma ey ea p̄te
qua nōnlo ſilitudis iō alludit
quid̄ ḡmātā ent m̄ tñſſimē vbi
ap̄ortabilit̄ ḡmātā nlla occ̄
rit. Nōn dīu itaq; i p̄mis ſimē
to m̄ illa dīm̄te dī fili⁹ q̄ ab vno
ſolo p̄cedit. ſimēto dī p̄t o quo
ſolo et vñtō originē trahit. ā
monem̄ ex hīs vōbul̄ q̄ p̄nāl'
p̄culdu hūaitas ḡmātās ē ibi
q̄dāt q̄ad̄ hic i m̄a oīo eē nō
pt. Ex hīs m̄q̄ vōbul̄ p̄pellit
cornal' alīm̄ de dīma ḡnātōne
m̄l rāle ſape. ſ; ad altōrē ſtel
ligeād corde ascendē. et de tātē
p̄fuditaf̄ m̄l temē ſm̄ hōmē
uditore. **Q**uod c̄ta et māifestu
re tenet vñt p̄z i alīu filiū dīc⁹ c v

Sed si ad id recēm⁹ qd̄
ſup̄ nā m̄dubitā rōe colleg⁹
qd̄ ad h̄ pplexioe enodatōi
ſtat elicē potim⁹: q̄ſiu⁹ et

inēm⁹ q̄ id sit in asali de se p̄lē
p̄ducē. exigeat̄ rōe horip̄z velle.
p̄culdu si p̄thoblast⁹ ille adā
nale h̄et. vt pro volūt̄ ec̄ de se
selo iſtale s̄ et p̄ oia ſormē
p̄ducē potuſſ. p̄nali n̄t̄ ḡma
m̄tate iūgeret. et eiſdeḡmātis
nōib⁹ p̄. ille ſi⁹ r̄te dicent̄. **N**a
ſi oio ſormes eſt. nec in ſexu
q̄dē diſtreparet. **V**ides ite quo
ex hac ſidatiōe rō māta oit̄
nt̄. et euident̄ ſendit q̄dūc̄t̄
illa pſon̄ t̄mitate ex dnobz v̄
nus ad alteq̄ p̄r dr. al̄ ad vnu
eūde ipm̄ ſi⁹ nōiat. **P**re i ta
ti mſth̄ pſudit̄ quo i ſimilathro
ſilitudis dme. et m̄e i ſimitatis
ſidatiōe eluſeat q̄dē nec diſ
ſilitudo ſi ſilitudic̄. nec ſimi
litudo ſime diſſilitudic̄. **D**iſſi
militudis abſq̄ du⁹ ē q̄i mā
na ſi⁹ de ſolo p̄r p̄de nō p̄t.
Silitudis atq̄ ſi horce potuſſ
ſet atq̄ ſiget. eadē ḡmātis
vōbula in ſili ḡmātate ſil̄co
ueireret. **P**re iā vt n̄do ita et
māta rōe tenem⁹ cur vnu pa
tre. cur alteq̄ ipi⁹ ſil̄ dicam⁹.
p̄cm̄ q̄dē illū q̄ est anillo. ſil̄
vō ipi⁹ q̄ ē ab ipo ſolo. **C**ū m̄
retis diuobus q̄ de p̄r p̄de q̄ ſt
mt p̄ceſſ. i vnu et p̄ceſſ. i albiſſ. c vi

Dabem⁹ iā c̄ que ſit ge
mātas vnu pſde ad
alteq̄. **E**ſtat adhuc q̄rend̄ qd̄
ſenac̄ ſit de ḡmātate aboq̄
ad t̄ia. **F**ſtabz fortazz ab ah
quo q̄ aboq̄ ſili m̄to dñi poſ
ſit. q̄ ab utioq̄ p̄redit̄ i m̄diate.

Sz ſi ē ſili ſiliq̄ nūq̄ inaſabil
entei p̄ et auiſ. et ille ipi⁹ i
naſabil' erit et ne poſ et ſiliq̄.
Hec at tato ſe diligētori i da
gatioe q̄renda. q̄nto ſt oit̄ia
ra. et ne dū iueiunt̄ rotina
tationes enodatioe diſtuffa.
Illud at iā ſtatiſſie q̄ ſit
cetis dñabz pſois ſoe et de m̄
naſali p̄ p̄de. **N**renditaq̄
i p̄mis uexti itenc̄ p̄ducēt̄
qd̄ ſit m̄l p̄ceſſoz vnu q̄ p̄ceſſoz
alti⁹. **Q**uis vterq; p̄cedat de
volūt̄ p̄na. p̄t t̄n c̄ m̄ hac ge
mina p̄ceſſe rā diuſa. **S**z ſi
mete retiem⁹ qd̄ ſupi⁹ rota
do iueim⁹. i hac fortazz alle
gatioe nō oq̄ nos dñi vel m̄l
tū labore. **H**aiſta nāq̄ rō
ibi euident̄ dephendit q̄ m̄aſ
tibil' dignū h̄e volūt̄ et p̄
volūt̄ h̄e optiuit. vt ſor
te amoris et eſſet tu ſumū a
repeniet. hec ſolu ſignū. **S**z
et odilc̄ h̄e et p̄ volūt̄ h̄e
optiuit. vt ſor te aoris h̄et. ne
vel ad ſoli ſiſiaret. qd̄ m̄ ſol
deducta potuſſ. **T**dignū itaq̄
h̄e volūt̄ vt eſ ſu ſu diuas; ſodilectū v̄o
vt h̄et au ſu ſu rā ſu ſu diuas
Coio itaq̄ maiestatis ſint vt
ſic diuā rā originaſom⁹. coio
aoris v̄l ve d̄ qd̄ rā originaſ
aluz. q̄nus i v̄l ſu ſu p̄pdu
tio p̄cedat vt dñeis de volūt̄
p̄na. ē t̄n m̄ hac p̄pduſioe v̄l
p̄ceſſe ḡma rō alia ſaliā rā
diuſa.

Cuā h̄ ad vnu et alia quā inasf
habet ad alium et in vñ

Interest at mltū p oē mod mē
vello h̄e odignū et velle h̄e id
lectū. Videat nē qd horū sit p̄
q̄ vō horū postū. P̄ns at et posū
in hoc loco itelligi volu⁹ nō te
poy successioe. Et ordie nē. Qd est
vō velle h̄e odignū nō velle h̄e
quē itime diligit. et coeqlit m̄
to digne dilige⁹ deat. Qd ē vēo
velle h̄e odilectū nō h̄e velle q̄
sc̄i a suo dilectore p̄t diligit.
et exhibi s̄ aoris deliq̄s sc̄i fai
at. Sz illō p̄mū p̄t s̄isse i sola
p̄sor dualitate. isto at postū
omo p̄sistē nō p̄t s̄i p̄ay t̄m
tate. Rentū vō ad ordine ne p̄c
dualitas q̄ t̄m̄s. Nā vō est
t̄m̄s nō p̄fēc dualitas: p̄t at
dualitas eē. etiā vbi itiḡt tr̄m
tate deesse. Estat itaq̄ natūlū
p̄n̄ eē dilt̄m. q̄ dilt̄m h̄e. Sz
ergo ad nē ornē p̄ncipalior ep̄
cessio illa. cui iest prededi causa
p̄ncipalior r̄a. Sc̄im⁹ at q̄ h̄m̄or
dine p̄cessiois erit p̄n̄dū et or
do ḡmāt̄s. In huāna pro certo
nā p̄m̄ locū tenet ger māntas
illa q̄ est hoīs ad filiū. sedm⁹ at
illa que ē hoīs ad nepotesū.
tertū locū tenet quā hō quilibz
ad sūi p̄ncpote h̄t. Et seq̄l q̄
dēm⁹ seq̄tabz vnde licet. Qd at
in hac nā sit̄ hos differentes ger
māt̄s q̄dōs. nō diuisi m̄ diuis
prededi mod⁹. Nā vbi nō est i
pluribz prededi mlt̄formitas:
ne volla i ḡmāt̄e diuisitas. Con-

tr̄git at vnu cūde h̄oī h̄e libe
ros p̄les; Sz p̄t cūde p̄cedendi
modū vna ē ḡmāt̄s quā h̄s
ad oēs. Sic utiq̄ pro s̄ic p̄ili
vō dissimili mō p̄cessiois veāit
p̄n̄dū. et q̄litas ḡmāt̄s. Sz
iā luce clari⁹ stat q̄ vterq; du
ou de p̄re p̄cedat. Et tñ alia p̄
cedendi mod⁹ i alio: et alia p̄c
dēdi modus i alio. Opt̄ḡ vta
sit ḡmāt̄s quā inascibil' h̄t
ad vnu: et alia quā inascibil'
h̄t ad aliu. Q̄ i q̄ a p̄c fi⁹ q̄ p̄
redit corf̄ si nō dia nō p̄t capl̄m
ritipalior ē at om̄:

Dilli⁹ p̄cessio pro mō nē.
que oīstat solo p̄cē ab inasf!
Vbi ḡ ē p̄ncipalitas p̄cessiois:
ibi et v̄n̄p̄alitas ḡmāt̄s.
Opt̄met at locū p̄ncipalē ḡina
ntas illa q̄ ē p̄ris ad filiū. Mel
to ergo vt sup̄ iā dixi⁹ filius
p̄pi⁹ dī. q̄ ab inascibili p̄ncipal
p̄cē oprobat. Sz si alia ḡmā
t̄s ē quā inascibil' h̄t ad v
nu. et alia vñ iā p̄bauim̄ h̄u
h̄t ad aliu si vñ ex eis ei⁹ fili⁹
vdat vāat̄ dict⁹ ē: alia p̄pi⁹
fili⁹ verat̄ dia nō p̄t. Qd est
dia vnu alt̄ ēē filiū. nō p̄ntli
ḡmāt̄ate illi ēē diūrū. Sz ille
q̄ t̄ia in tr̄m̄tate p̄a ē p̄ncipali
vt p̄bauim̄ ḡmāt̄e inascibili
m̄t̄h nō est. vñ nec eis fīa nē
dia p̄t. Sz sc̄im⁹ s̄o sufficien⁹
in sup̄ioribz p̄bauim̄ q̄ ille in t̄
m̄tate tertū p̄redit a tētis duo
bz. Siḡ nō est fīa vñ n̄ erit
fīa alteri⁹. Nō p̄rs⁹ vno eodēq̄
mō p̄redit tā a p̄cē q̄ a filio.

Siquidem utrobius una eademque est
potiam tu. Sed quoniam huiusmodi est su-
perioribus ppter: eadem replicatur non ob-
ligatur filius sicut ppter filius erit
ipso auctor. nec ipse nepos illius.
Sed melius gemitate que est ppter ad
filium et illa que eadem est ad nepo-
te suum illa ostendit media in humani-
tate. Que ergo ergo est gemitas
illa quam habet ppter et sicut ad eam que est
tria in finitum ppter. Certe in humana-
itate omnis processio ppter de ppter. ppter
quod est quod finit in mediata. Aliud autem
processus utriusque videtur esse in huma-
nitate. Non alia virtutum que est in
mediata et principalis: alia autem
que est in mediata. nec tamen prima.
Tamen que sit in mediata nec ppter
principalis in humanitate non est. ex
humana ad divinam voluntatem vobis
gemitatus tristissimum non potest. Vides
certe quod ad exprimentiam germoni-
tatem ppter et filium ad eam personam que
ab utroque predicto visitari eloquitur
ex copia oio deficit. Quare de
spiritu sit qui a ppter filioque predicto

Quoniam ppter mea et non
modo gemitatus vobis
aptari non potuit quod in scripto
huius dicens spiritus dei vel spiritus sanctus
de peccatis ppter filiitudinis ratione
non sicut. dictum est spiritus que ab hoce
predicto. et sicut que homo oio vnde
non potest. Si ppter mei filiitudinem
ille de quo loquuntur ppter dei dicta as-
serit. forte aliqui heterodoxi denoniam
tio quod ad illam non ppter regna vi-
gina videbatur. Spiritus namque qui pro-
cedit ab homine constat ipsi homi

symbolum esse non esse. spiritus a deo ei
a quo procedit ppter est symbolum. et
omnis ppter equalis. sed in mis-
erice ppter similitudinis ratione de spiritu sancto
ppter et filius? quoniam dominus spiritus
deus est digitus dei. quoniam enim est quod
igitur dei de illa iesu christus non est.
Sed ad aliam ppter et sue similitudine
referitur. Digitum sane ppter deum
cum ad alium ad eum unde volu-
tum est. Cum ideo alicui mentem et operam
sue sue spiritus illustratione ruelat. ^{sum}
quod alius quod quod vidi volit dactilo
demirat. Nam ppter quod est sicut unum
ide quod ppter omnes spiritus sui inspira-
tione doceat nos de omnibus. Nonne
magis virtutis spiritus secundum dominum esse
spiritum vero ppter similitudinem docuit.
Quoniam disuertit apparere i sufficiunt
et dicitur. accipite spiritum. Et sicut
dixi spiritus de hoce procedit. iste
non homo oio non vivit in corpore
sed spiritus dei deus. cetera de eo que et
nisi expressio denotatur ppter
in corpore est quod ei de deo cetera ppter.
In eo ipso magis intelligi dat quod
deo symbolum sit. quod de deo procedit
et eternitate habet non potest quod deus non
sit. Quoniam aeternitas quod est ipso ppter
est expressa in eo quod dei flame
vel spiritum vel dei spiritus deus. Iste
autem modus explicatur. Quia
Hoc ppter dicit a diobus
Hoc ppter dicit est spiritus sanctus et x
diocese intelligitur nos
vocat. et a magno mistrio non
vacat quod ille qui procedit de domino
ut dixi dicitur est spiritus. Nam ppter
spiritus est. et sicut spiritus est spiritus meus
dicitur. quoniam spiritus est deus: simili-

et p̄ sp̄ sc̄ est. et s̄ ab s̄ dū sc̄ e.
ut triq; de utrōq; verat̄ dū p̄.
ed ī vtrōq; pari rōe rōit. quō
solus ille q̄ appur̄ nō accepit̄
S; appropatio eymōi denōia coris
oīo nō v̄l eē p̄t̄ rōz exp̄mēte
tr̄iūq; p̄petat̄. Et v̄o s̄sle qd h̄
dme p̄petat̄ sp̄s īe q̄ de h̄uano
corpo p̄cedit. et ē corporal̄: cur nō
m̄ltō m̄gl sp̄s ille q̄ de sp̄u h̄uano
p̄cedit. et ē sp̄ual. Et s̄ ē ei sp̄s
ille q̄ de corde h̄uano talis le
ni. Talis vehen̄ta sp̄nat. m̄
h̄lye tepidia. illi ordēta fla
grat. n̄ i tim̄ tū affeſt̄ euāt̄
adōis sp̄u. Hic ē q̄ illi qdē
dm̄ ynu sp̄m h̄e. v̄mo eode sp̄u
ice. q̄bz mest vnu i filii. idē
ppositū. q̄ idē amāt̄ idē affeſt̄
et pan voto desidant̄. S; sp̄s ista
sp̄ual tr̄iū vāt̄ sc̄ ē te vāt̄
p̄dīa sc̄. qn̄ piet̄ ip̄ellit̄. i ḡ
vitātē monet̄. Sme hoc sp̄u n̄
sp̄ituū q̄t̄ sc̄. n̄ sp̄s h̄uano. m̄
sp̄s agelio. Sp̄s ei h̄uano tē p̄
m̄ldū sc̄ ee r̄cipit. qn̄ qd̄ piet̄
ē diligit. qd̄ ip̄et̄ se detestat̄ et
odit. H̄ vtrōq; piet̄ affeſt̄. hic sane
sp̄s qn̄ sp̄nat de m̄ltōi cordib;
fīst i m̄ltōi cor vnu i anāi vna.
Id h̄a itaq; sp̄s filitidinē q̄ p̄c
dit et sp̄nat de m̄ltōi cordib; di
cta ē p̄. i e q̄ m̄ p̄sōi fīt̄ p̄cedit
ex duob; . Et s̄ ē dubitet m̄si su
ma iſam a duct̄ p̄ ip̄et̄ et fī
sit idē piet̄ affeſt̄ et adōr vāt̄
idē et vnu. Hic ī aōr q̄ rōis est
ab ob; dī et ē sp̄s sc̄. Hic ē ille
qui a p̄e et filio sc̄i cordib; i

spirat̄. iste ē p̄que ſaſicant̄ vt
ſci eē meānt̄. Id sp̄s h̄uano vi
ta ē corp̄m: p̄t̄ ſp̄s iſte dī ſc̄i
ta ſp̄tuū. Ille ē vita vnu ſim̄s.
Iſte vita ē ſaſicas. Mito ī ſp̄s d̄.
ſn̄ quo n̄ll̄ ſp̄s ſc̄i effiūt̄. habz
itaq; nomē ex re: h̄t̄ nō p̄t̄ ſi
ſilitidie. Quia we ſoluđ dī ſi
p̄maḡ p̄as ſit ditius cūm ri

Doc itaq; nomē qd̄ ſp̄s ſc̄i
ſoli vnu q̄ ſp̄u attribuit̄
quib; m̄p̄iōz ſb̄ſtēi e oib; x̄
indeat̄. Non vnu a t̄ q ſt̄ qdā p̄o
tatu ſoia. q̄ n̄lla ionē p̄nt̄ vnei
ren̄ vnu ſoli p̄ſoē. Hic eſt q̄ vnu
ſoluđ dīs ē p̄. ſoluđ vnu ſi dīs.
p̄ ſup̄ia iā ſatis on̄dim̄. Hic ē.
q̄ ſoluđ dei ſi p̄p̄us p̄go dī. Hic ē
q̄ ſoluđ ip̄e vnu dei ſoia. ſide
rat̄h̄oatheologica ſateſt̄. et iō
m̄ltōx attēſtat̄ q̄ q̄lis p̄t̄ tal̄
filialis p̄. ab ſp̄s dī ſt̄ vnu p̄
p̄ri q̄ſſiſ. vtrōq; p̄u p̄ oia ſoeq̄
hs. Si ſapiāz. ſi pōm p̄ſes. ſi
boītate. ſi bāt̄idmē roḡtes. n̄
maḡ i vno. n̄l̄ m̄i in alto īmo
ta abiguitate ſp̄ies. Si īdi ſi
rē dict̄ ē p̄go p̄ris. p̄ iōe exp̄ſſe
iſilitidib; n̄r nō enā ſi p̄go
p̄ris rē dict̄. cū vtrōq; ſiſis et
coeq̄lis ſuciāt̄. S; h̄moi q̄om̄s
nodū vt n̄edo aōr ſoluđm̄. ſi
ad p̄petatū oſidat̄oī ſeuim̄.
Cōe eſt oib; vt ſup̄ia iā dī ſim̄
oē ſp̄leitidmē h̄e: cōe p̄n̄ ſiſo
ta h̄e q̄ daē. In hoc ḡ ſol̄ ſiliq;
exp̄ſſam ſe p̄ris ſilitidmē h̄e.
et p̄ḡmē tenet̄. q̄ qd̄ dī ſp̄le
tudo manat̄ ve vno. ſic et eade

pleitudis largitio manat et de
alio: nec min⁹ ad ne calio mō
accipit ss⁹ ab uno q̄ ab d⁹. illa
at psoā oīo a sp̄ū sc̄ā pleitudis
dimicatis accipit: et idū vgmē
vīs i seipso nō exp̄mit. Ecce ha
bes curymago vīs dicit⁹ sol⁹
fig⁹: et nō ec⁹ ss⁹. Et hotipm qd⁹
drym⁹: ap̄l s̄p̄latores adhuc ex
p̄ssus. v̄l' vt ita dica grossis loq̄
m̄. Vmago vīx i suetūnē hūana
mgs solet dia zpt̄ filia dme ex
t̄nseca: q̄ zpt̄ filia ext̄nseca.
Ecce hoīs vmagmē dia⁹ statua
aliq⁹: et hoc vīq̄ filia ext̄n
seca. Nā similitura statue cogites
nō tā filia dme q̄ dissilitudinē
iueies. Vt i⁹ de illa ps̄o⁹ t̄mitate
ad loq̄m vīx hūanū mod q̄ i⁹
t̄nset⁹ tuiq̄ ē qd⁹ est ap̄d setipm̄.
Nā v̄d ext̄nsem ē hitido quā h̄z
alii. Eandē at hitidimē quāq̄
pr̄ ad ss⁹: eandē m̄q̄ i stat h̄c
et filii. Qm̄ s̄ p̄t̄ hitidimē i⁹
pleitudis sue largitio p̄st̄ v̄l
re sol⁹ filia v̄go p̄t̄ noīat. Nā
sp̄s sc̄s nec vīs nec filii v̄go d̄.
qm̄ m̄ hitidie vt vīs neut̄ as
sillat. Ecce i tātā m̄stior⁹ ps̄u⁹
ditate v̄bi dare vīde nō possu⁹
sillidmū attredioe palpam⁹.
Vñecid p̄terq̄dū q̄ idū fortass⁹
nō i m̄to q̄o d̄. vt corpo false o
p̄mō obuiet̄ he q̄s zpt̄ p̄dōz
eiḡ p̄petate de eī begmē m̄n⁹
digneset⁹ vīdeat. Crua iōe sol⁹
dei filius v̄m sit dictus ⁊ in
te si q̄iat̄ qua iōe sol⁹ dei
Fili⁹ v̄m dicit⁹ p̄petat⁹

richil om̄is fidatiōe hoc ip̄m eli
nendū est v̄l. Ecce dicas q̄ p̄fēnt⁹
v̄bū sens⁹ et sapie r̄p̄i⁹ a q̄ p̄fēt⁹
solet ēe iudicatiō. Ecce r̄alm d̄
p̄q̄ p̄t̄ q̄ fortis sac̄noti⁹ mā
festat. Et ad ista fortass⁹ t̄ndes
et dicas. q̄ nomē p̄t̄ mā festat⁹
nō solū p̄ filii. v̄q̄ etiā per ḡm̄.
Si qdē ip̄c sp̄s st̄ c̄ illa vītio q̄
dotet nos de oīb̄. ip̄c q̄ oīa docet
et suggest⁹. et i oīz vītale intro
duat. Bi uīx hāc iōz v̄m d̄ fili⁹.
tūr nō fili⁹ dicit⁹ euq̄ ss⁹. Iddā
m̄ itaq̄ q̄ v̄m nāsāl de corde so
lo. et ip̄o appalat̄ p̄fēnt̄ t̄teno.
Vne i⁹ sol⁹ p̄t̄ sola ḡtūtū v̄m
noīat. p̄ q̄ ip̄e qui p̄ncipalit̄ a
ē māfestat̄. Iuxta horitaq̄ nū
tupatio v̄bi p̄ s̄ilitudis ibis v̄l
iōemē filio soli. Et adhuc for
tassis iteq̄ dicas. q̄ ad v̄l ēe v̄bū
cordis: et alind v̄l ēe v̄bū oris.
Illiud de corde orit̄: istud v̄o ore
p̄fert̄. Illud m̄t̄ latet: p̄ istud cordis
agmō patesit̄ solet. Et neutrū
coq̄ v̄trāq̄ dictū p̄petat̄ hab̄z
s̄ v̄na v̄m v̄lātā v̄l alt̄. Et di
to. q̄ si p̄t̄ili⁹ p̄ses idē v̄bū ēe
iueies. et qd̄ corde iōp̄t̄. et qd̄ o
re p̄fert̄. qd̄ em̄ ē vox n̄ v̄bū ve
hīculū! v̄l si maḡs placet v̄bū i⁹
dūmentū! Nūq̄ ē aliūs aliq̄s
hō iōnt̄. v̄l alīq̄ a s̄n̄ fūt̄ epi
tūs! Nūq̄ q̄s v̄m qd̄ ore p̄fēt̄
p̄st̄ potuſſes: n̄ ip̄m p̄us pe
cogitatiōz i corde hūſſes! Et tū
v̄bū plati⁹ ab auditore fūt̄ m
tellechi⁹: nōne idē v̄m iōp̄t̄ eo
i corde suo. qd̄ p̄us erat i corde tuo.

Si vō aurē h̄et ad locutioñ cordis
 q̄admod̄ h̄t ad locutioñ oris nō oī
 no opus h̄et ut ei ext̄d̄ locuñ fiet.
Erbis utero patet intellige q̄
 id ēm et oī q̄d cordis: s̄ in corde
 sine voce. iore vō n̄i voce. Absq̄d̄
 bivna eteadē vita in corde i*cū*
 p̄t. vbo p̄fert. auditoñ addist̄.
 Vbiñ eē h̄t ex solo corde. auditoñ
 atex vtrq; d̄m ḡ v̄m de solo
 corde predit. et p̄ ip̄m cordis sig-
 natas inotestat. rē a fili dei si*g*
 v̄m p̄is d̄. p̄ q̄ p̄na claritas
 manifestat. In p̄e oīs vitañ co-
 cepio. ieuue v̄o oīs v̄l p̄ano.
 in sp̄u sc̄o oīs vitañ audiio.
 Iuxta hoc q̄d m euā legiē d̄ ip̄o.
 Nō em loqt̄ a set̄pō: s̄ quietuq;
 audiit loqt̄ur. Nō ḡ p̄ p̄d̄ia
 him: q̄ nō est ab aliq;. Sed nec
 p̄. q̄ nō est ab uno solo: s̄ soli
 filiū q̄ ē ab uno solo a q̄ ema-
 nat oīs manifestatioñ v̄l. v̄ h̄
 vbo h̄es m p̄o. Fruitañ cor meū
 v̄m bonū. In hoc vbo l̄o pater
 sp̄u sc̄o: i hoc lo² sp̄u agelico et
 huano. locutioñ at̄ fm sup̄i v̄cā
 alia it̄seca. alia ext̄n̄. In
 seca v̄b ē quā capit soli sp̄s sc̄o:
 ext̄n̄ seca quā capit sp̄s cretaq;.
 Et p̄ int̄ior locutioñ in nobis fit
 sine huāi flat̄ coopatiōe. ext̄n̄
 or at̄ oīo nō fit sine coopante:
 sic sane illa frēmñt̄ natā
 iterna illa locutioñ agit autde
 p̄ solo. Nā soli p̄d̄it: soli
 p̄audit. Ext̄ior ante locutioñ

sp̄ agit autde ecclāmē. hocē
 sp̄u sc̄o. H̄t ē eaā q̄ idē sp̄us
 n̄i flamēn̄ sp̄namē. n̄i sp̄s dei
 d̄l: p̄ q̄ sp̄tibi agelico. sp̄tibi
 huāis dei v̄m iſpirat. Etē h̄es
 q̄d sup̄i p̄posui cur v̄n̄ iſm̄te
 dict̄ ē sp̄s dei: habes n̄l̄i cur
 v̄m dei dict̄ sit sola filiū. Sed
 q̄ clāficiandi moſolj f̄ clāficiat
 p̄cīn̄ suū v̄m et in cito cīd̄ v̄m
Eccē dū vñā q̄st̄oñ ca tñj
 soluē laboram̄ alia it̄i-
 dent m̄cīm̄. d̄rēi q̄ dei filiū
 v̄bū d̄ eo q̄ ip̄e p̄na claritate
 loqt̄. et qual' v̄l q̄nta sit p̄ ip̄z
 manifestat. S̄ p̄ f̄ clāficiat pa-
 trie filiū. nōne ruelatiōe sua p̄
 clāficiat filiū suū? Iuxta q̄ sp̄p̄e
 ait ad petr̄. b̄t̄ es symō bario-
 na. q̄z caro et sanguē nō ruela-
 nit̄: s̄ p̄ m̄s q̄m cel̄ ē. S̄ zat-
 tende ne forte fm q̄dā clāfici-
 tūdi mod̄ filiū clāficiat patē
 filiū. fm q̄ th̄ modū p̄ nō clāfi-
 cit filiū suū. Et cī filiū a p̄re
 suo: nō ait p̄a filio. Ippar̄ita
 q̄ in filio p̄ne p̄petat gla q̄ta
 p̄t q̄ filiū talē. et p̄ oīa equale
 et h̄re voluit et potuit. q̄nt̄ te
 begnitas. q̄nt̄ d̄red̄is. q̄nt̄ te
 beuolecie fuit q̄ de magistris
 sue diuinis n̄i sibisoli iſhuas
 nichil h̄re q̄d nō illi cōmuneit.
 Fuit habes singlare q̄dā clā-
 ficiādi modū. fm q̄ f̄ clāficiat
 p̄resuū. S̄ forte obincs et dias.
 q̄ codē clāficiādi mod̄ p̄ clāfi-
 cit etiā q̄ ip̄o. Sic em̄ filiū coes-
 se s̄ voluit. ut h̄ret cui cōmaret

magis suis sue dicas. sic et spm
suum coherere volunt ut eet cui non
caret caritatis sue delicias. Ut ergo
prima gloria loquitur. utrumque per
na ppetas declaratur. Sed non est p
dicta prima ppetatis clarificatio
qua hz p in filio non est ei cons
titu alio. quoniam filius est a pte solo.
Illa autem clarifica que relata in ipso
non est ppetatis declaratio. nec est
solus ppetis. sed est etiam filio suo
cons. Nam sps sibi non est a pte solo.
sed ppetus pari modo tamen pte q
a filio. Reges filius vobis vel ligua
petis deum: in quo solo uix ppetum
modum ppetatis gloriam declarat.

Cur sps sed dicit donum dei et u
nus que habet mitti uel dari et xxi

Diligentis fiduciae dignum
vnde qua vocis sps scimus dei do
num dicitur. Sic enim in scripturis eiusdem
in explanacione ostenditur. in pte est
plenitudo amoris gratitudinis. in spiritu vero
plenitudo amoris debitus. isto plenitudo
amoris debiti filii est gratitudinis. Et uero
autem hoc ostendit opteat intelligi sat
ibi diligenter expressum. In illa vero
summa similitudine ubi non potest
esse oppositio aliquae. pte non est ad
aliquid aor ipsius. Quid ipsa enim
pote itaque sps scimus dacio plenitudo
suo? non debiti aoris iustissimo? Spes
iustissima tamen hoc dimittit. quoniam de
bita dimittit aor metu humani in
spiritu. Tamen enim hic sps spiritu rema
tetur inquit ipsius afferunt domino ardore
flammat. et ad ppetatis sue similitudinem
transformatur. ut auctor suo
amorem quoniam debet repetat. Ed ei

sps scimus non igitur dicens. Ois enim amor
est igitur; spiritus spiritualis. Propter fratrem igitur
corporalem tuam fratrem: hoc agit igitur de quod
loquimur tamen cor: sedum et frigidum et
duro. Nam ad hunc igitur in missionem
omnis humanus oes migrandum. si
greditate. diuinitatem paulatim depo
nit. et totum in eius a quo inflama
tur similitudinem trahit. Nam ex ante
sione igitur dominum in condensata totus.
exardestat pte et eligat in amo
re dei. Iuxta apostoli. caritas dei
diffusa est in cordibus per spiritum qui dato
est nobis. Sed quoniam cur dicit per spiritum
suum magis quoniam per ppetum et filium.
Sed sumus quoniam per auctorem predicatorum
non habentes nisi gratitudinem amorem
huius valet: filius autem ut supra est
dicitur habere timorem tantum gratitudinis quoniam de
bitum. In domino itaque auctor ppetat
filium vel ppetati ppetis et formari
non possumus. quoniam filius ut sicut
solum gratitudinem amorem regia dominica
deum non valeat. In quo enim quoniam
creatore suum gratias diligere
valet: a quo habemus totum quod habemus.
Inquit ergo creator non debitur a
more reddimus: instanti ppetato
spes scimus ppetati et figuratum. Ad hunc
nam habendat. ad hoc illi insperatus.
ut illi inquit spiritus ppetato et figuratum.
mittit autem habendato ut datur habere
missio filii et parvum tam a pte
quam a filio. Spes namque sibi ab utra
bit totum quod habet. Si ergo ab utra
possit et velle. mitto eum dicunt
mitte ut dare a quibus accepit ut
possit et velit venire et non recede

Cū spāli dicendi q̄ dā p̄o att̄
 buntur īq̄to sa⁹ gēto sp̄ni sc̄
Libet me hot loto repe
 te. qd̄ retolo me alias
 sp̄fisse. q̄re sp̄ali quodā dic
 di mō pōn̄ att̄buit̄ m̄gēto.
 sap̄ia gēto. bōitas sp̄ni sc̄
 qd̄ sit potēt̄. qd̄ sit sap̄ia. qd̄
 bōitas vol̄ caritas dēs m̄cē
 nouim⁹; et cotidiano expi
 meto p̄ban⁹. In h̄is itaq̄ q̄
 manifesta. et nob̄ nota s̄c̄ em
 dim⁹ in fallor ad eoy iōz qui
 huane capacitat̄ modū exte
 dit. In h̄is ēm̄ trib⁹ for̄ qd̄
 et r̄mago sume bñ xp̄m̄.
 et qd̄dā velut nob̄ sp̄ct̄ pro
 mt̄. vt̄ īvisibi⁹ dei p̄ ea que
 fā sp̄ ī tell̄ cā sp̄tiant̄. Et
 igit̄ sp̄ ī t̄m̄ ista ī n̄dē h̄is
 q̄ se ī ēm̄tate illa. tā trib⁹.
 filia filib⁹. sp̄a p̄ri⁹. s̄m̄ la
 singul⁹. videm⁹ q̄ p̄t̄ ē īl
 tiplex potēt̄. etiā vbi illa
 ē v̄l ēē p̄t̄ sap̄ia. Tāto de
 elemētis vel q̄bus lib⁹ rebz̄ ī
 sensatis. m̄ rebz̄ at̄ aīat̄ set
 brūtis ē p̄n̄ abulūdi īme
 dendī et bibendi et cetera
 hm̄oi. In h̄is v̄o illa sa⁹ est.
 illa n̄alit̄ mēc̄ p̄b. Costat
 ergo qd̄ sup̄ia īā d̄m̄ ē: q̄
 p̄t̄ ē īlty p̄n̄: bbi nulla
 potest ēē sap̄ia. Itron̄ at̄ vbi
 illa p̄n̄ ē. illa sap̄ia ēē
 p̄t̄. Nā posse sap̄e absq̄ d̄n̄
 est ad posse. Dat itaq̄ ēē pos
 se. nō sap̄ia potēce: s̄ p̄n̄

sap̄io. Itē stat̄ op̄ lucifer ille
 q̄ mane oriebat̄ m̄lt̄ habz̄
 potēt̄. m̄lt̄ sap̄ia. s̄ n̄
 lā oīō bōitāte vol̄nt̄ bona
 Bōitas at̄ ē bñ velle. N̄dē ē
 bōitas n̄ bō vōs. Tess̄ itaq̄
 ē lucifer ille obdūrat̄ in sua
 p̄usitate q̄ possit̄ ē īlty po
 tēa. s̄l̄ et īltaforis sap̄ia
 vbi illa manet̄ bōt̄ vestigia.
 Itron̄ at̄ illa bōitas īesse ponit̄
 vbi sap̄ia v̄l p̄n̄ oīō nō fuit̄.
 Nā posse bñ velle ē ād posse.
 Sap̄ie v̄o ē discernē n̄t̄ bōr̄
 et malū. et s̄n̄ hm̄oi disceboē
 nescit vol̄nt̄as qd̄ sit eligēdū.
 Ut possit̄ q̄bōitāte h̄ē oīō ut
 scias et valcas bonū cligē po
 tēa dat posse: sap̄ia dat nosse.
 S̄n̄ q̄bōitās nō potit adē.
 Contrahit̄ itaq̄ s̄l̄ ēē bom̄tas
 vera. tā a sap̄ia q̄ a p̄n̄. In hac
 itaq̄ rey t̄m̄tate sola p̄n̄ nō
 ē de itaq̄ reliqua aliq̄. sa⁹
 at̄ est de potēt̄ sola. bōitāte v̄b̄
 de p̄n̄ s̄l̄ et sap̄ia. Vides ētē
 quōd̄ ī hac rey t̄m̄tate expressa sp̄
 p̄petates īm̄tatt illi⁹ sume et
 ethē. Ibi ē p̄sō īgēt̄i quenō
 ē cab alio aliq̄. Ibi est p̄sona
 genti: q̄ est al p̄ īgēt̄i sole.
 Ibi ē p̄sō sp̄ que ē tā a genti:
 q̄ īgēt̄i. ēm̄ ḡ ī potēt̄ exp̄
 mit̄ xp̄m̄t̄ sp̄petas īgenti
 speciali quodā ī fidatiōis mō
 m̄ito assub̄ illi. Se qm̄ ī sa
 p̄ēca xp̄m̄t̄ sp̄petas genti
 m̄ito et illa uix eundē modū
 assub̄ ipsi. Itē qm̄ bōit̄ sp̄petas

spē sā iūemt. mīto et ei bon
tas spālis assignat. **P**er quō
ex hac rey cōmitate sūgit cōsi
deratio. ex q̄ p̄ ex mōndī q̄lē
itelligi valet qđ de dīmē p̄pō
tib⁹ legit. **C**ualit̄ p̄ dīgētib⁹
fī gētib⁹ n̄ gētib⁹ n̄ gētib⁹
Oriāe caplin xvii
Quāt p̄dīat m̄gētib⁹. s̄rō
v̄m̄gētib⁹. p̄facile ē vide: nec
get laboriosa expōne. Solus
p̄z a n̄llo alio ē: et id dīo gen
tis n̄lla r̄de dia p̄t. Nā si gen
tis cēt: ip̄m qđ est ab alio acce
p̄sset. M̄to qđ gēnti nomē
accep̄t: q̄ ab alio origmē nō
hūt. **S**i vō filiū nō genuis
set: p̄i n̄llaten⁹ dia debuiss.
Māt ab et̄no filiū habuīt: ex
p̄dīs nā patuit. Filiū itaq̄
quē ab et̄no hūt. ab eterno
gēnti fuit: et m̄to dīi debu
it qđ ab et̄no ē accep̄t. dīgō
genti. nec solū genit⁹. sed eā b̄
m̄gētib⁹. Nā m̄tītē nō est n̄ vñ
fī. **G**emūtate nūq̄ illā quābz
p̄z ad filiū. nec p̄z nec fili⁹ h̄t
ad sp̄m s̄m. **I**n huāna nā. vbi
p̄sō de p̄a gignit: vñ p̄z alt
fī noiat. **R**ē ḡ sp̄e st̄ē gētib⁹
nō dī: ne q̄ fī nō ē fī ē p̄i
tet. Nec tñ m̄gētib⁹ dī: ne cōpo
is q̄ effa set̄p̄o nō ē alulde
origmē h̄tē neget. **N**omē em̄
gēnti qñq̄ studi⁹ qñ; largi⁹
amp̄. No em̄ oib⁹ que gignē
vel gignit dīi. ea dīo s̄m vñ
vñ loq̄di ḡmūtati⁹ vobula
attib⁹. **E**t hō hōz gignit.

huc parentē. illū plē. hūc p̄t.
illū filiū. hūc gentorē. illū ge
mūtū normal loq̄di dicē cōsue
nit. Arbor ramū gignē dī: n̄ tñ
arbor patēs. nec iam⁹ ples iñ
noiat. Ram⁹ flore gignit: n̄
tñ ille p̄z. hic fī dia iñ sueust.
Vermis ex fr̄u gignit. nec tñ
hic gentorē. n̄ hō gētib⁹ noiat.
Fere verme s̄m vñ a acceptioz
gentū dia⁹: et s̄m alia accept
ione gentū negam⁹. **G**nao
alq̄n large accep̄t n̄t aliud
vñd̄ ēē q̄ p̄ductio existēde
existēte s̄m opatioz natē. pro
ductio q̄ s̄m opatioz nē nō ē.
gnātio iuxta vñ dia nō p̄t.
Vna de adā s̄m opationē nē
nō ē p̄ducta: et id dīo non dī
genata. **Q**uedā at nāl p̄duc
tio p̄dicta ḡmūtatis nō susa
pit. **C**m̄ i⁹ p̄dictio sp̄s s̄m pro
ductio tal⁹ nō ē. vt deat dia fī.
m̄to qđē nō dī gēnti. **S**ed q̄
ei p̄tessio s̄m natē p̄dictioz
ēnō debuīt dīi gēnti p̄ona
bilē itaq̄ p̄iā dīem⁹ genit⁹
nō dī: ne q̄ fili⁹ nō est filius
ētredat. **R**ationabilit̄ n̄tō
gēnti nō dī: ne iñ hot nālē
origmē hūtē neget. **O** si
p̄iñ gignit filiū q̄ filiū hasid.
Quātū p̄tē q̄ p̄tē q̄ ḡma
q̄ p̄tē s̄m q̄. **C**xv
ad huāna spectat nā
s̄bale fībi de sc̄ipo p̄dūtere.
idē ēē vñ q̄ plē gignē. q̄ filiū
gignē. **I**n natā at dīma s̄bñ
p̄pendit m̄to alul̄ iñcīt. p̄tē

Aq̄dē tō filiū q̄ spm sc̄m de sc̄pō
 p̄ducit. Vterq; ofb̄nāl's existit. &
 tñ vterq; filiū dicit nō p̄t qm̄ vt
 usq; p̄ductio v̄mformis nō est.
Si em̄ v̄tq; v̄mforis c̄et. vna s̄m
 ordmē natē. altā p̄ncipalior
 nō fūsh. q̄ at̄ vna p̄ncipali
 or altera sit. disputatio superi
 or iueit. **S**am̄ at̄ qm̄ m̄ p̄duc
 tione h̄uanar̄ p̄son̄ m̄ltifolis
 ē mod̄ s̄m dūlos ḡmātiaus
 gradus p̄ sup̄ia iā dixim̄. Nā
 aliū ē p̄cedendi mod̄ filiū de p̄re
 suo. aliq; at̄ nepotis ab auo. &
 p̄ncpotis a pano. **R**̄d v̄cō dico
 de istis. vñel potest et m̄ reliq;.
Int̄ oēs p̄cedendi modos c̄stat
 p̄mū lōni tenē. et ceteris p̄ncipa
 liorē esse illū p̄cedendi modū. q̄
 est filiū de p̄re. Nā vbi iste nō p̄
 cessit. ceterorū nilla existēdi locū
 oīo nō h̄ebit. **R**̄n̄ at̄ b̄issimū
 ē de h̄uām̄ ad d̄mā c̄stat vñ
 q̄ hoc s̄m̄ s̄ilitudis ḡm̄. **I**ux̄ id
 qd̄ m̄ aplo legit̄: q̄ iūsib; a
 dei p̄ ea que stā p̄ intellētā co
 spicuit. **I**ux̄ ergo iōz s̄ilitudis
 aposito qd̄ aliud m̄t̄ c̄l d̄b d̄
 dei ḡm̄. p̄ d̄s deū filiū ḡm̄
 re. **C**ūnd ad m̄q̄ optet intellētā
 q̄ illū qui p̄ducit aliū de se
 p̄cedentē iuxta p̄ncipale p̄ce
 dendi modū. **C**redim̄ c̄ridis
 attestatōe iſecuti sum̄ p̄c̄
 ḡm̄. et qd̄ iſeq̄s ē. filiū
 nasa de p̄re. **C**red̄ ex gnātōe
 eēp̄cessiōz filiū. s̄m̄ gnātōe
 esse p̄cessiōz. **I**Si q̄ns quid
 sit dictū d̄mā p̄sonā ḡm̄
 de se. **S**iformē et ofb̄nālē s̄m̄

p̄nkle p̄cedēdi modū p̄ducē. **R**
 ris qd̄ sit filiū nasta de p̄re. horē
 vñ ab altero s̄m̄ p̄nkle p̄ceden
 di modū p̄ducē. **E**x gnātōe p̄ce
 dē idē v̄r̄. q̄ m̄ p̄cedendo p̄nkle
 modū p̄cedendi h̄re. **S**n̄ gnātōe
 p̄cedē idē v̄di qd̄ m̄ p̄cedendo p̄n
 kaled mod̄ p̄cedēdi oīo nō h̄re.
Genātōe. natitātē. pressiōz p̄
 oīa optet m̄t̄ p̄ mō et digni
 tate tāte excellētē. et p̄p̄ete sup̄
 eminetis nē. **S**i r̄ q̄ns q̄s p̄
 cedēdi mod̄: ille p̄ d̄o quē su
 periū iā dixim̄. p̄cedēti iā p̄oī
 dubio q̄ est ip̄a oīpōtē idē erit
 de se aliū p̄duce qd̄ ex ordinatis
 sima cā id velle idem eit qd̄ ḡm̄a
 re. Nā cā vterq; p̄cedēdi modus
 c̄stat i volūtātē. differētātē
 pro m̄use altitātē. **V**n̄ et m̄ cuius
 p̄ncipaliori. c̄stat p̄ncipalē mod̄
 p̄cedēdi. **V**ultis sup̄ h̄is q̄ diffi
 sius iā dixim̄ audie vñ abbrevi
 atū. **I**ngētū velle h̄re de se. **S**iformē
 at̄z odignū idē m̄ videt̄
 qd̄ ḡm̄ filiū. **T**ā gemētū q̄ m̄
 gemētū velle h̄re odiletil idē v̄
 qd̄ p̄ducē spm̄ sc̄m̄. **I**n illo nota
 cōione h̄oris: i isto cōioz aēris.
Qat̄ I formē dixim̄ diligens
 lector q̄iat attēn̄ ne forte. ne
 forte ad id refū valeat vel de
 beat. i quo iuxta q̄ndā p̄petutū
 I formitātē solū filiū. p̄t̄s vñma
 ḡm̄ portat. **I**t̄ docet aī ūc̄ q̄
 sit p̄ filiū generare cām̄ xviij

Agit iā sup̄ia notauī
 paup̄tas h̄uāne loq̄te

Appellit nos sepe dictionis significatio variare. **H**ic est id ut iam diuinusque generationis significatio mo extenderemus. mo restigium. **R**es domini est de generatione. id est dictio de processione. **R**es enim dictis potest prede. non obliquis soleq; uniforme atque. **R**es tu ad generale acceptio ne id est ut esse virginem quod existet. de existente sum naturae operatione producitur. **I**uxta haec exceptio soli in tunc per ingentem dicitur: spes sancte ignoratur et negatur. **P**roductio autem existet de existente producitur natura producitur ut esse invenitur esse uniformis. **P**re telis autem omnibus per dignitatem a naturae ille productio modus proprius ut quod sum naturae modum quam inveniatur esse non potest sum appetitus agitur. et sum quem solus generatur et per dominum ille quod generat gentem et filius ille qui generatur. **I**uxta haec considerationis possunt dicere quod id est naturae productio ariantur de amante in uniformitate sibi quod parente per le generare. **N**on atque productio ariantur de ariante sum operatione non potest habere distinctionem occurrit. permisit enim tu ex hoc nascitur. quod enim hois proles. ut hois non nisi parente fateatur. **S**ed atque si homo non poterit. si non sive integritate suauasset. in producta ple duceretur quidem non sum tam appetitus ariante quod sum sensu rationale. **E**sset itaque hois in genere sui propagatione non tam appetitus quod votua productio plus iuxta uniformitate ymagis sue. **V**ita quod homo primordialiter potuisse in reg-

tate seruasset. ad domine similitudinis ratione in eorum mensa accredit. **S**ed ut ad id redcamus. propter quod ista ipsorum viri idem esse deo pri filii generati. quod persona de sua persona naturaliter et per votum producitur. in sexsum glare quamdam generatione perpetuas sue. **C**oe est ostendere illa tuncitate plenitudinem dominatus habet. **P**ropter autem ipsum spiritum sanctum nec personam aliquid dare. coe a spiritu et filio tantum habet. **M**inimo quod de eius filio dicitur debuit an per haec perpetuas sue figuram et ymagis formam intie in pressit. **P**er haec uniformitatem expressionem solus filius unigenitus per dominum dicitur: propter haec solus filius figura sibi illius notatur. **C**erni propter in productio spiritum sanctum est ut sic dicta ymagis figura non impressit. eius filius dicitur non debuit. cuius de eo naturae pressit. **S**i tunc non in omni pressione existentes de existente sum operatione non solo virtus ymagis producitur. altius parentis nomine accommodare. **E**x spes sanguis non sit ymagis unigeniti sed nec deat ei spiritus. **E**cclasius xviii.

Ansi sicut coe est pri et filio dominum plenitudinem dare: sicut coe est filio et spiritu sancto plenitudinem dominatus a seipso non habet. **S**icut filius inter dicitur ymagis prius propter spiritus similitudinem. quam habet cum patre nostro. cur non eadem ratione spiritus sanctus dicitur ygo filius propter perpetuam similitudinem quam habet ipso? **I**taque tam filio spiritu viri esse coe de sua persona persona producere ad virginem similitudinis sue. ut bius procedens de altero ut esse produ-

centis p'mago. Si r'itē m'gētū
filii dī quē p'duit de se ad y'go
nō filiūdīs sue: utr eadē r'oe
nō itē dīcat fia gemtū. quē g'et
uis p'duit de se s'p' y'gine filiū
dīm's sue. Sz res r'ei y'go dīt
nō solet pro eo q' v'raq' filiū
nō h'z. s'p' eo q' v'raq' filiū habz.
Quō g' v'n' dīcat alti' y'ma
go eē ex eo q' v'raq' dī nō h're.
neut' ei h'f a s'etipso eē. v'l ali
qd' a s'etipso h're p't. Alioq'n la
p's r'c' dī y'mago h'ois: i h'z
r'c' dī y'go l'apid'is. q'm neut'
a semetipso h'f q'd h'f. sed nec
h're valet. Nō q' f'ruolū sit
neo nō intelligit. Sz dīcat
ad ista fortass' o'. Sic r'oe est
pri et filio dīm'tis pleitūdī
nē dare. sic filio et y'go r'oe e
eandē pleitūdīm' acceptisse.
ut ergo eadē affinitas g'mai
tatis v'robiq' nō astriuit' al
terris p'f' orf'mitatem alter
ne filiūdīs. Sz nōnd' q' s'p'
s'f' acceptio ē tā a p'rē q' a fio.
sed pro accipiendo non potest
dia p'ris p'ris y'go q' n'l o'io
accipit ab alio alio. cū s'v'n'
m' hoc ad alterq' dissilitudo
m'g' q' filiūdī. Nō g'ey eo i
quo ei dissilitis ē ei q' y'go vel
ei filiū itē dīt p't. Sz si nō
ē filius v'm'. nec dī dia filiū
alti'. q'm g'mautatē quā h'f
ad v'm'. eandē p'auldu' habz
ad alterq'. eo q' v'm' formiter
ōmo p'cedat ab tā m'gētū
q' ab v'm'gētū. et totū q'd ac-

cepit ab uno. accipit et ab alio.
code mō. Demq' ex eo q'd dīt
s'p' s'c' o'z pleitūdīm' acceptisse
on' dī a s'etipso nō h're. et ex eo
uti iā dīxim' q's dī nō h're non
r'c' dī alti' y'mago eē. Sed v'b'i
ad y'gme et filiūdīm' p'ducētis
p'ducētis nō g'gmt' u'v'sū loq'
di net p' q' g'gmt' net filiū qui
genit' dī. legit' de adā q' genu
erit ad y'gme et filiūdīm' suā.
In sola h'mōi g'natōe solo v'b'i
bita illa p'nt' apalia germanis/
noia accomodat. Er h'ys utaq'
q' dīxi collig' q' s'p' s'f' nō sit
y'mago v'm'gētū sed netemis
filiū deat dī. Et ibi sit q'renda
y'mago p'na v'b'i e mutua quā c'n'
nō s'f' dia aliq' net s'm' dia mu
tua c'nciencia. C' x
Existabit forte aliq' q'
filiū idto dītū sit y'go
p'ris. q' ei sit m' p'oni. sapiā. et
boitate p' dia filiū. et o'io eq'lis.
Sz si ex hac c'sidātōe dītēt' filiū
q' y'mago p'ris sui: ut nō eadē
rone s'p' s'f' dī y'go p'ris. fil' et
filiū: Nā v'b'i dītū est. q'l' p'ntal'
filiū. v'b'i p'mittit' tal' p'f'. statū adūt'
tu est. op's p'z et op's fia. ilico et
s'p' u'g'it' om'ps p'f'. p'nt' p'f'. Is
p'z. deq' fia. v'b'i et anectit'. q' d's
sit s'p' s'c'. Si filiū v'raq' dī y'ma
go p'ris p' h'mōi filiūdīc' v'leg
litate. q're nō o'z de p'f'. p' filibz
filia sentie'. Sz valde nōndū
et cū f'm'a diligēta. c'sidāndū
q'd p' cap'citati' m're exiguitat'

de dīm̄ dīat mī pīre vī qd
maḡ dīat exp̄sse. In sc̄ptā sīḡ
dē sātā nīta qdē et nēlūt ex i
dūstria mī p̄e dīr v̄tab exi
gūtate mīa fāciliq̄ capiant. Se
pē at ea q̄ dīat mī p̄e solet e
nūdētōri exp̄ssione corrige. h̄is
est q̄ v̄bi p̄mittit̄ etī p̄ etī
fīliq̄ etī q̄: q̄ ad v̄lūt̄ exp̄s
sionē statī ānēt̄. et tñ nō t̄s
etī. sed v̄n̄ etī. Et sāne v
bi dīm̄ est. op̄s p̄. op̄s fī. op̄s
ff̄. sīc fōscq̄t̄ q̄ corrīgedo adū
git̄. et tñ nō t̄s oī pōt̄es. ḡ
v̄n̄ op̄o. Vito sīl̄ q̄ d̄s p̄. d̄s
fī. d̄s ff̄. statī f̄v̄nḡt̄. et tñ
nō t̄s dī. f̄ v̄n̄ d̄s. v̄bi itaq̄
ē sūm̄ v̄ntas. et sūma sīpli
atas. qd̄ ibi fīt̄ qualibūt̄ talis.
Richl̄ r̄t̄ d̄ sībī sīl̄. sīp̄si
equale. b̄bī v̄ea v̄ntas ē. non
eq̄litas q̄ v̄dēpt̄tas. Sōuēt̄
ut dīt̄ p̄t̄ potētā ē. sī p̄n̄ ē. q̄
p̄n̄ ē. nec tñ n̄ v̄na et eadē p̄o.
p̄ et fī et ff̄. Et dīt̄ dīm̄ dīm̄
potēt̄. idē et de dīm̄ sāpīa. idē
et p̄n̄ de dīm̄ s̄ba. Neq̄em̄
dālūd̄ dīm̄ p̄n̄ v̄l̄sa. q̄m̄
et̄ sām̄. In hūāna nāt̄ s̄ba
fīliq̄ sūcēt̄ ht̄ dīa v̄go p̄n̄
sui. q̄m̄ alia ē s̄ba p̄n̄ et̄ alia
fīliq̄. In dīm̄ v̄d̄ nāt̄ v̄na eadēq̄
s̄ba p̄n̄ et̄ fīliq̄ et̄ s̄p̄. Queiḡ
xp̄atio ē p̄t̄. v̄bi v̄a v̄ntas ē.
In sūme nāq̄ sām̄ v̄nta nō
p̄t̄ sīlītudo v̄t̄ dīsīlītudo īesse.
ymago p̄n̄ v̄bi est q̄t̄enda. b
h̄i ē mutua sūmetia nō sīne

dīa aliq̄. nec dīa sī p̄m̄ ari
ma sūmetia. Opt̄t̄ itaq̄
ad p̄petatū ī sīdātōne recur
iē. qui ista de q̄bī loq̄m̄ur
cupit p̄lem̄ agnosc̄. Est̄ at
vt sepe iā d̄ reīm̄ oībī cōmu
ne pleitū dīm̄ dīm̄t̄ h̄ē.
p̄ruī v̄d̄ est p̄n̄ nō at̄ep̄is
se sed dare. p̄ruī at̄ fīliq̄ tā
at̄ep̄isse q̄ dare. Sōuēt̄
a itaq̄ ē m̄ dāndo. dīa v̄d̄ m̄
at̄p̄ēdo. Quō at̄i hac mu
tua sūmetia p̄n̄ sīgm̄ fili⁹
gestat s̄d̄ sūp̄ia dōct̄um̄ ap
ta ī dēm̄t̄. Q̄d̄ dīat̄
dei v̄n̄genit⁹ fīḡa s̄ba s̄p̄i⁹
Op̄us ē cap̄t̄m̄ xij
Q̄alta sīdātōne. si
cupim̄ certa agnosc̄ qua
rēne dei fīḡa f̄be illī
noīa. fīḡa f̄be alīo possū
hoc p̄m̄ m̄ fallor duobī mod̄
m̄t̄p̄e. Nā si ad hūāna r̄ar
r̄m̄l̄ p̄ s̄p̄etū v̄d̄ possū
alīa v̄d̄ hōīe fīḡa q̄ eiā s̄b
sātīa ī formāt̄. et alīa ē fī
gum̄ v̄ḡm̄ q̄ cū rep̄ntat̄.
V̄t̄a q̄ tñ fīguī ē. v̄t̄ p̄n̄
fīḡa dīa p̄t̄. v̄bi itaq̄ ē s̄ba
gēmia p̄t̄ ēē h̄m̄ ī formās.
H̄m̄ ip̄sentās fīḡa. S̄p̄a
tr̄is et̄ fīliq̄ ē v̄na. eadēq̄ s̄ba
m̄ hūt̄ modū nō p̄t̄ fīliue
dīa p̄n̄ s̄ba fīḡa. S̄z si nō p̄t̄
dīa fīḡa iūt̄ hūt̄ mod̄ ip̄re
sentās. nūq̄d̄ dīa pot̄it fīḡa
ī formās. S̄z si fīliq̄ p̄t̄
ī formaret̄. cū v̄t̄ eo formo

si reddet. et tunc nō tū filiū p̄e
 q̄ p̄ a filio pl̄chū dūmē accipet.
Si m̄ hoc nec rō dicit: nec fi-
 des caca hōc caput. Testimoniū rei
 tate dī dīm̄ q̄m sp̄e est deus.
Si h̄is itaq̄ q̄ gerim̄ sp̄ualē
 naturā m̄tiv̄ gem̄. Sp̄ualis
 at nā ē aia tua. Aia reo tua
 aut formosa est aut deformis.
Et volūtate sua formosa fāt
 et volūtate bona: deformis fāt
 ex volūtate mala. Formosa facit
 et beḡintat̄ tua: deformis ma-
 liḡntat̄ tua. Et h̄is licet p̄e-
 de. q̄ sit sp̄ual̄ figa s̄bc p̄d-
 dū dante dñō eadē p̄fatiōis
 forma p̄t i formā aia tua
 et aia m̄cā. Si itaq̄ uī vole-
 tutis fātitudinē p̄ris ac filiū
 i formitatem v̄l̄figatioz q̄ri⁹
 absq̄ dubio. et s̄n̄ oī cōndic-
 tōe i uelēm̄ q̄ p̄ vulthre
 p̄sonā p̄cedente de se au i pen-
 dere possitue dīlōmē delia-
 as cīm̄re: ita et si⁹ p̄ oia si
 m̄lit̄ eth̄e vult et ht̄ p̄ volū-
 tate. Si e ḡ sup̄i⁹ dñeim̄ de
 ymaḡo: sic et figāno collige-
 da ē ex p̄petuā i s̄idatōe. V-
 bi ut iā dne⁹ tuer̄ mutua
 quemēta. nec s̄n̄ aliq̄ diffēn-
 ta s̄n̄ p̄maria quemēta. Ex
 ea q̄ de i ḡeta et ḡeta s̄ba s̄m̄
 ratholita fide a s̄as p̄ribus ac
 t̄m̄ t̄rde deb̄. q̄m̄ q̄ dā s̄t itai
Sed dicas E i c̄a c̄upe ne q̄m̄
 ad ista fortissim̄ ubi nō e
 pl̄alitas nō p̄t eē i formitac̄
 m̄ rea ab dimitate illa e pl̄a

litas s̄ba: tū tñ vacat̄ ibi sit
 pl̄alitas p̄sou. Id q̄ est p̄ filiū
 di figa p̄athē s̄be: et nō potia
 p̄sene. **V**a p̄ dīm̄ est nō p̄t di
 a p̄tne s̄bne figa q̄i ipsā in for-
 mās. nec si vtūsā ē vna eadēq̄
 s̄bna v̄ posse dici figa p̄ne s̄b-
 stātē figa i ep̄ntās. **S**a nō nō
 q̄m̄ q̄ filiū ab ap̄lo di figa p̄
 ne s̄be idē valet ac si diceret.
 figa s̄bne ȳngēte. m̄chilom̄
 si diceret figa i ḡemta p̄soe. **S**ip̄
 p̄s̄ dicit. si i ḡemta s̄ba s̄m̄
 ḡemta p̄sonā nō iāns eadē p̄
 culdubio. n̄ taluid ē p̄rie p̄soa
 q̄ s̄bna i ḡeta. n̄ ad filiū p̄soa
 q̄ s̄ba ḡemta. **S**im̄lt̄ t̄p̄ibz m̄p̄
 s̄rexē q̄ nō audet hoc dicere.
 q̄n̄ potia q̄d m̄sto ȳdōsia ē con-
 s̄ou p̄mānētē et tot attestatiōes
 p̄māy traditionū audet negāre.
 et modis oibz conant̄ repelle.
 n̄llo mō accidit q̄ s̄ba ḡignat̄
 s̄ba. v̄l̄sa s̄p̄ia. Ut māter
 negāt q̄d oēs sc̄i affirmāt̄. **A**d
 id q̄d ip̄i dīnūt. auct̄e iuuenē
 nō p̄nt. s̄ salte vna. **I**fficiat̄ si
 p̄nt auct̄e nō dīca pl̄ea. s̄ salte
 vna q̄ neget s̄ba ḡignat̄ s̄bam̄.
Va ad hoc q̄d dīm̄ auct̄e m̄t-
 tos etiā ip̄i addūcāt. etiā mo-
 re golie gladiū i quo iugulat̄
 defēct̄e ad certamē p̄edūt. **S**ic
 sic i t̄lligendū est inq̄unt q̄d
 p̄s̄ dīcūt. **B**n̄ p̄s̄ dīcūt. q̄ s̄b-
 stan̄ s̄ba ḡignat̄. m̄t̄ exposi-
 ad hoc ostendit vt̄redam̄ q̄
 s̄ba s̄ba nō ḡignat̄. **A**delis ex-
 posito et oī antephōe digna

Hoc quod si pres pte addamat
redit eē falsū: et qd nō sīc
asserit redit eē verū. Sed dicit.
Si filijs fba est gemita. p̄tis vē fba
filiū est mḡta. quō utq; eīc
vna eadē q̄ fba. **I**bsaq dubio
fba filiū ē gemita. fba p̄tis m̄
gemita. nec ī gemita ē gemita.
nec gemita ē mḡta. nec tñ
seq̄tūr. ut ibi sit alia fba. sed
alia et alia p̄soā. pro certo.
alit̄ est ī nā v̄ma: et alit̄ ī nā
huāna. **I**n huāna nā si fba
vñi alit̄ sit gemita. alteris
vñ ī gemita. absq; oī 3dictioē
osequēs erit. ut alia sit fba
et alia oī fba alt̄. **I**n diui
navo nā p̄culdu. vñi fba
ē mḡta. alt̄ gemita: nec tñ
osequēs ē. ut alteris alia sit fba
vñi. et alia alt̄. **S**ed ut alia
sit p̄sona ist̄. et alia p̄sona
illia. Nō capio m̄q; nō intel
ligo. **S**ed qd p̄ intelligētiā capi
nō potes. p̄ fidei deuotionē
crede potes. Alioq; n̄ tibi tuisq;
silib; dī. Si nō credens nō
stelligets. Cur nō credis. qd
vñi salē etā; totē de ipso
existente agnoscit. deus ē ex
fba p̄tis an̄ fba gemita. **S**ed
forte nō vult hoc credē. coq;
nō potest ex p̄bāe. vt p̄tel
ligētiā capi. Nūq; p̄ intelligē
tiā capit is vel ex p̄batis q̄ v
mitas fba possit eē m̄ plura
litata p̄soū. et p̄soū plālitas

m̄ vñtate fde. Nūq; misere
dit huāna intelligentia illa
qd p̄tmati negat. q̄ illa qd
nobis fba vñt̄ affirmat. **S**i
vñ eīs assertioēs enodatioē
hostis quā astruit. cur ea i
lucē nō p̄fertis. cur ea fba i
uidetis. **E**t si vos latet vñt̄
enodatio. cur creditis p̄tis
bz ī vno. et nō eq; eis credis
m altero. **S**i ip̄f iure creditis.
nō aliud ē p̄tis p̄ q̄ fba m̄
gemita. nec falū fba p̄so q̄
fba gemita. Ut atbreuit̄ di
tam qd f̄p̄positā q̄one sen
tim. ī hoc gemita fba p̄fne.
figurā gerit. q̄ eandē q̄ de se
ista p̄sonā eē eodē mō p̄duat.
et qd de domi causa et origo.
auctor et p̄m existit. Eadem
sane toci p̄leitidē largia
p̄oā manat tāob vna q̄ ob
alia. tāa gemita q̄ ab īḡeta
fba.

Quando
Qad fblimū īvestiga
tione et demiratioē mīlī si
militidmū scala libent̄ vñ
m. ut heant̄ q̄ ascendē p̄nt̄ q̄
steplomē p̄nas nō dñi acce
perūt. In illa itaq; nā quā ad
dñmā vñagnē et fñlitidmē
fīz agnoui. dñmū scala libent̄
q̄m̄ et elicm̄ vñ ad dñmō
stelligētiā subleuan valē.
Ecco sūt duo q̄z vñ alit̄
rei scīz. vt alteris artis dñ.

artis notiād p seipm extogi
tando suemt. et q̄cqd m de adī
uemē potuit alii trādidit. q̄
ad plenū vel ad integrū erudim.
Rdg. hūq̄ eadē scia. eadē veri
tas ubsq̄ abiguitate aliq̄ con
stat cō tā in corde vni. q̄ i cor
de altis. q̄lioq̄ alii hō docuit
scāz quā ale i uēit. Ette vni
eoy scia trādidit. alterate
pit. vides cō q̄ vni scia sit
ab alio accepta. illi vnt siedi
ta cō i accepto. hūq̄ tñ aliqd
aliud ē scia ista q̄ illa. Sed
q̄cqd vitatis ēm ista totū nec
alio ē illa p̄dū vtiſq̄
sūdēnt cōntalit vna. **C**onstat
tñ nlo q̄ accepta scia nō sit i
accepta. nec i accepta p̄dū ac
cepta. n̄ tñ i accepta i accepta
ut dñm est sit cōntalit vna. **N**y
hac rey vt credo spēculatiōe p̄f
sum ppende q̄d optat de diui
nis sentiē. **H**uic ḡ speaile m̄
tendo videam. si ex h̄is que
nob̄i credūt comā possit. qd
de igemita et gemita fba nondū
crediderit. **C**redūt nob̄i. q̄ p̄ q̄
q̄ h̄ a seipso h̄. **C**redūt nob̄i
q̄ fili⁹ a p̄e acceptit. q̄p abet
no hūt. **C**onstat itaq̄ q̄ plētu
dmē sapia fia accepta p̄e. **F**o
cedūt nob̄i q̄ nō sit ad sapia
p̄e et alia sapia fili⁹. **S**vna
eadēq̄ p̄oia tā p̄is q̄ fili⁹ m̄
thlom⁹ tñ astat q̄ sapia fili⁹
sit accepta. sapia p̄is i accepta.
Constat eque q̄ i accepta nō sit
accepta. nec accepta sit i acep
ta. tū tñ nō accepta q̄ i accepta

Sit p̄dū cō cōntarvna. **R**es
tā fīm vel ebēs vt neget de sa
pia dīna qd p̄ale videt i sapia
huana. **S**i ut adhuc diligēt
hūc spēculatiōi m̄sistat id i
cōe oēs nouim⁹ qm̄ fībī h̄ cō
a p̄e ex p̄is grātiōe. **S**i ḡce
grātiōe h̄ cō. ergo et sapere.
Nā nō q̄ cō ei cō. et aliud sa
pere. **V**n itaq̄ ē ei eē i m̄de i sa
pia. q̄ at acceptit cō ex gena
tioe i stat et nōm grātiū esse.
i stat q̄ fili⁹ sapia v̄l p̄onis fī
sapia sit cō p̄e genita m̄era cō
p̄e filio sapia dedisse v̄l fi⁹
acceptisse. q̄ patrē cū q̄ sapia
ē generasse. p̄e siq̄dē filio et
grāndo donat. et donade gen
iat. **R**ec ḡ de filio dī q̄ sit gen
ita sapia. p̄ de p̄e q̄ sit sapia i
gemita. **H**ū v̄d oīo sapit vñ:
qd nō eoz sapit alio. **V**trobi
vna eadēq̄ fba: tū tñ nec
gemita sit gemita. nec gemita sit
igemita. **S**i v̄d filis sit genita
sapia. d̄seq̄t et gemita sapia
fba. h̄ ei aliud cō sapia q̄
eo fba. **P**q̄ dñm ē de genita et
igemita sapia. iux̄ eandē i se
deratiōi seq̄tia credē oī dege
mita et m̄gemita fba. **I**ustit
itraq̄ qdā timēt dñe q̄ fba gig
nat fba. sapia sapia. et q̄
p̄e sit fba igemita. fia fba ge
mita. q̄i m̄de vñt possit q̄a
fba sit m̄genita. et alia sit genit.
Si ei supi⁹ iā dñe ex eo q̄
p̄e fba m̄genita. fia gemita. nō
ex eo se q̄ fba m̄genita ex alia fba.
Sp̄i⁹ alia ex alia fba.

Ex ratione possum colligere quod p[ro]pter ge
niū p[er]tinet sine genitacō sicut et rem
Sed non plenū elucidat quod
de genitacō p[er]sonae sū[per] geniū
natūre f[or]me ita dixi superius
posito ex adhuc diligētiū i[n]sis
tem. Supriū donum q[uod] vna
eademq[ue] scia possit esse in duobz
sciencis alibi notiā quā vni
supponit alterū ad plenū do
nent. Si itaq[ue] non doctrinā tā
attine q[uod] passim accipiat. ut
doctrinā dicat tā ei q[uod] doret. q[uod]
enī q[uod] doret. p[ro]pterea si hoc genit
ū mō doctrinā accipim[us]: alia
erit doctrinā vniū. et alia absq[ue]
dubio doctrinā alibi. Si scia de
ab eo q[uod] ē sūre: sit sane doct
rinā ab eo q[uod] ē sūt doce. Nā vniū
doret. alterū doret: vniū erudit
alterū erudit. Vtrobiqu[ue] ē idē sūre:
utrobiqu[ue] nō ē idē doret. In v
no itaq[ue] doctrinā ē doctens: i[n] al
tero doctrinā discess. Alia est q[uod]
doctrinā vniū: et alia alterius.
Iuxta hūc itaq[ue] modū p[otest] esse
doctrinā tua. et aliam meā. q[uod] nūs
utrobiqu[ue] tā in discendo. q[uod] in
doret doct[er] sit vna eademq[ue] sciencia
Et si idē eet utriq[ue] mīm f[or]ma
sua q[uod] scia sua. possit esse ut
q[uod] mīm f[or]ma vna. sic et scia.
Et si utriq[ue] nostri idē eet p[er]sona
sua q[uod] doctrinā scia. eet utriq[ue] p
sona p[er] doctrinā vniū vna. et al
terius altera. Si scia meā or
gine trahit ex tua. nōne suo q[uod]
vñmō vna gigint ex alia. Si
huāna nā scia ex scia gigint

tur in dīma natā nō mīto recti
sapia sapia; gignit dicitur. Cur i
dīma nā vbi sapia idē q[uod] f[or]ma oīo
ēē dicitur. Si in huāna nā scia
doct[er] et scia docta sū[per] doct[er]a ē
una eademq[ue] scia. Verū alia et
alia doctrinā: sic in dīma nā scia
gignit. et sapia genita est vna
eademq[ue] sapia. et q[uod] seq[ue]runt ē vna
vna eademq[ue] f[or]ma. Verū alia et
alia p[er]sona. Sic itaq[ue] in huāna
nā ex eo q[uod] vniū scia ē accepta.
alterius ē accepta. nec accepta sit
accepta. nullatenq[ue] sciat q[uod] sit i
eis alia et alia scia. Si alia et alia
et alia doctrinā: sic in natā
dīma ex eo q[uod] vniū f[or]ma ē genita.
alibi ē genita: nec genita sit īge
nita. nō illo mō se q[uod] ibi sit alia
et alia f[or]ma: si alia et alia p[er]sona.
Et q[uod] ē sūre: et q[uod] p[er] cōfirmat q[uod]
de trinitate et unitate a catholicis
Dicitū est dīcū tām rev
De p[re]ce q[uod] sit f[or]ma īgenita.
dictū ē de filio q[uod] sit f[or]ma īgenita.
dicendū ē spū sūt q[uod] sit f[or]ma nō geni
ta nec īgenita. Cūo at hoc sit i
telligendū ex supioribz ē mā
festū. Sz q[uod] nūs solus p[er] dicat
f[or]ma īgenita. sola siq[ue] f[or]ma īgenita
solū q[uod] f[or]ma nec genita nec īgeni
ta. nō tām p[er]s[on]a et filii et p[er] vna
eademq[ue] f[or]ma: p[er]t[er] vna eademq[ue] scia.
Nā q[uod] sepe dīm ē nō ē ad aliqd
dīma f[or]ma: et aliud aliqd dīma f[or]ma.
Nā et hoc p[er] q[uod] mō loquim[us]: pau
lo latius explicato supior ex ī
formam. Et[er] sit tres aliqd q[uod]
vniū scia; aliqd īscit et docuit.
alter ab eodē īuentore didicit
et scipit. scia legit et intelligit.

pma hē a seipso. et a solo pmo.
 tis tā a pmo q̄ a sōd. nā ex eo
 q̄ p̄m̄ ea uicit et alter sitpsit.
 ad tñj notia a p̄uicit. **S**icutqz
 eadē intelligētē vltas plen et i-
 tegra ē m̄ oibz. nūq̄ q̄' ad eē
 neuitate alia s̄ia alia v̄m̄.
 et alia s̄ia alia ualit̄. **D**em̄
 q̄ si ille q̄ didicat audiēdo vel
 q̄ didicat legēdo nūq̄ s̄ia cose-
 nita erit i alterut̄ alia et alia.
Siḡ in tibz psom̄ p̄t ee vna
 eadēqz s̄ia. q̄re i tibz illis t̄m̄
 dīne nō m̄stomaḡ cedat v-
 na eadē s̄ia. **N**ect̄ sap̄ia
 accepta ab uno solo. ē sap̄ia
 nō accepta ab aliquo. percep-
 ta a duobz ē sap̄ia v̄l accepta
 a nullo. v̄l accepta ab uno so-
 lo. **A**b s̄q̄ dubio tñ m̄ bñs oibz
 nō i vna eadēqz sap̄ia. et co-
 seps ē nō i vna eadēqz s̄ia.
Sia tm̄ p̄is p̄d et sap̄ia nō
 ē ei ab alio aliq̄. s̄ia filia a pa-
 tre solo. s̄ia sp̄s s̄a tā a p̄e
 q̄ a filio. **E**t que de s̄ia dñi
 s̄it p̄ orā et de s̄ia dñi possit
 q̄m̄ sap̄ia et sap̄ia s̄da i diu-
 nis nō aliud et aliud ponit.
Eti s̄ia erudit̄ i disiplina
 dicit̄ q̄ ad plenū dicat. ut ad
 idem itelligat̄ disiplina. q̄ et
 fidicat̄ disiplina. et si id quod
 disiplinā dicit̄ ad modū di-
 sciendi referam̄. uix harvt̄qz ac-
 cep̄toz alia ē disiplina discent̄
 recogitado. alia discent̄ audi-
 endo. alia ēt discent̄ legēdo.
Ecce s̄m̄ hac acceptioz v̄l videz
 i huāna nata p̄t ee disiplina

tr̄ma. vbi nō est i vna eadēqz
 s̄ia. **C**qd ḡ m̄q̄ si si illa nata
 vbi ē s̄ia idēpm̄ q̄s sap̄ia?
 v̄nq̄ m̄q̄ q̄d p̄s̄ t̄na si. vbi
 nō ē s̄ia i vna s̄ia. **E**cce q̄m̄
 pleno et apto ex i s̄ia q̄d de-
 dīna v̄nitātē v̄l t̄m̄ fides ca-
 tholica i fitet. **I**te et id s̄idēm̄
 q̄m̄ ego et tu et aliq̄s terci⁹ eā-
 dē et id tale s̄ia h̄em̄. nūq̄
 mai⁹ ad i mea et s̄ia q̄ sola
 tua v̄l mea. et tua q̄ sola sua
 v̄l sua et tua. q̄ sola mea. De-
 m̄q̄ mea tua et sua nūq̄ alio
 mai⁹ erit. q̄ sola mea. v̄l sola
 tua v̄l sola sua. **T**ib⁹ ergo di-
 cat. n̄ q̄m̄ v̄xit m̄me itelligat̄
Si sanc⁹ i illa t̄m̄ q̄libz due
 p̄sone v̄l tote tres mag/aliq̄
 nō st̄ p̄t accepte q̄ sola p̄sona
 i gen̄ti v̄l sola p̄sona v̄m̄geiti v̄l
 sola p̄sona q̄p̄. **I**n hui⁹ op̄is
 m̄i calce illud rephare et mea-
 rie i medare volum⁹ s̄iout ex
 sup̄ioribz satis appetit. et emēt̄
 ostendim⁹ q̄ ex oipotēne cōsi-
 deratiōe facile iuicat̄ q̄m̄
 sit nec ee possit dñi v̄ni. ex
 boitatis plēitudine q̄ sit p̄so-
 nali⁹ t̄m̄. ex pleitudine
 v̄o sa p̄e liq̄de colligit̄ quō
 cōnemat̄ v̄mitas p̄sonaz. **D**eo
 ḡs m̄ obz̄at̄

Explicit lib⁹ mḡi nichar-
di de sc̄o victore. de sancta
trinitate sept̄ p̄s̄ h̄ d̄
ib⁹

